زبېښاک

ناول

صفیه حلیم

Ketabton.com

د چاپ ځای: ایډمین پریس (پېښور)

نېټه: ۲۰۰۲ نومبر ۱۳۸۱ ل، لړم

ketabton.com - The Digital Library

د ښځې په نامه

لومړی باب

۱۹۳۸

عیسوي کال

ه د اوسپنې د جرندې(قلف) بندولو وروسته یو وارې بیا ځان
په زوره راښکله او د تندی ګونځې یې تتې شوی. د خپل کور دا
لویه زړه تمبه یې شا ته ورتیله کړه او په بل لاس یې کنجې د خپل
س په تخر کښ جوړ لوی جیب ور واچوله، هغې چې کوڅې ته
مخ ور ړو نو سترګې یې له اوښکو ډکې وې. د منې پدې
مازیګرې د کلی په کوڅه کې د زهره د چم ګاونډ ښځې راټولې
وې. هغې سترګې د بر جومات د امام په ښځې ولګیدې چې کله
به هم له خپل کوره نه راوتله. زهره لاسونه ور وړاندې کړل او
دواړه ښځې غاړه غړی شوی. نن زهره له کلی روانه وه، هرې
ې پخپل وار دې ته یو څو د تسلیت خبرې کولی، غاړه به یې
ورله ورکړه او بیا به هغې پسې روانه شوه. ښځو دا وړه قافله
ورو ورو خوځیده. ځینې به پکې په لاره د خپلو کورونو په
دروازو ودریدې، لکه چې وړاندې تګ ور باندې حرام وو.

لی پدې کوڅه کې به هر وختې ماشومان لوبې کولی. ولې اوس
و ماشوم هم نه ښکاریدو. ا ټول د زهره د څلورو اولادونو سره
د وخته د شنډ توت خواوشا راټول وو. دا د کلی د ټانګو
وروستی پړاو وو، د هغو څلورو ټانګو چې د ورځې به دوه ځلې
ار ته تللی او پکې به د پیو(سودو) منګې بار وو. اوس د شنډ

ketabton.com - The Digital Library

نوت سره یوه ټانګه ولاړه وه.   ني پدې مازدیګرۍ، د مناف
ماما په ټانګه یوازې د زهره د کور هاغه لوښی لرګي بار وو چې
ې له ځا ه سره ښار ته وړل.   ې د هغې ځلورواړه ماشومان د
خوشالی نه په ټوپونو وو چې ښار ته روان وو.

ولې د زهره په زړه لکه چې لویه تیږه رالویدلې وه. هغې له سهاره
ره ژړلی وو چې اوس یې اوښکې هم وچې وې. . کلي په منځ
ې بهیدونکی د لویې ویالې د پله په سر د هغې ګاونډی **ورسره**
خدای په امانې وکړه او زهره د ټانګې په لورې روانه شوه نو
ه احساس وشو چې هغه اوس پدې ټوله نړۍ کې په رښتیا
یوازې پاتې وه.

و مخامخ په ټانګه کې یې واړه ولیدل چې ښکته پورته کیدل نو
زړه یې ډاډه شو. هغه ټانګی ته ور وختله او چې د پله نه ورآخوا د
کورونو په   وکتل خو ځینې ښځې اوس هم ولاړې وې.
ف ماما د اسپې د مخې نه د ونډې توبره لرې کړه او واګې یې د
ټانګی د اوسپنې د جنګلی نه ورپرانیستلی. اسپه ورو ورو روانه
شوه او مناف ماما په پایدان ودردېدو **او** اسپې ته یې د خپلې ژبې
مخصوصه اشاره ورکړه. . کلي ښځو تر هغې ټانګې ته کتل تر
دا د ګل شرف دوې د مالتو د ونو پناه شوه.

زهره خپله سپینه بورقه کلکه له ځانه سره تاوه کړه. او مناف ماما
اسپې ته یو چابک را خلاص کړو نو هغه په منډو شوه. په ټانګه
د هغې دولس کلنه لور ښاپیرۍ د مور د ژړا په سوب پوهیده

ketabton.com - The Digital Library

خو غږ يې نه کاوو. هغه د مور نه سخته وېرېده. يوولس کلنه شفا هم د مور په خفګان خفه وه، ولې ښار ته د تللو لپاره لېواله وه. لس کلن اعظم او د شپږو کالو جانۍ د مناف ماما سره د ټانګې مخامخ سيټ کې ناست وو او دواړو سې ګڼله لکه چې اسپه ددې په اشاره روانه ده. جانۍ به کله نا کله د مناف ماما په شان د خولې په ټکارې هم ويستل. دانګه چې د کلي د کچه لارې نه د ښار لوی سړک نه راووتله نو زهره د شا د سيټ نه مناف ماما ته مخ وګرځوو او ورته يې ووييل، " لالا، په هديره کې ايساريږو." منف ماماسر وخوځوو او اسپې ته يې بيا يو چابک غوځار کړو. هديره د کلی نه ډېره لرې نه وه، خو په پښو ورته ډېره لاره وه. مناف خبر وو چې زهره به په هديره کې کوم ګوټ له ورځي. هغه واګې راښکلی نو اسپې قدمونه ورو کړل او اخر ټانګه د بيری د يوې زړې ونې لاندې ودريده.

زهره په پائيدان پښه کېښوده او په کوزيدو يې په سخته ژبه ټولو ماشومانو ته ووييل، " څوک دې نه راکوزيږي. زه په منډه ورځم." خو زهره چې خبريده نو جانۍ بيا د ټانګې نه ټوپ وهلی وو او په يوې وړې ټکې لارې په منډه وه. د زهره له خولې بې واره يوه ښېرا راووتله.

"ملا د ې ماته شه...جانۍ...مه ځغله...پرېوزې...وه جينۍ..."

خو جانۍ د مور د غږ هيڅ پروا ونکړه. هغې ته د خپل پلار قبر معلوم وو. نېغه ولاړه او قبر ته نږدې ودريده. بيا يې خپل واړه

ketabton.com - The Digital Library

ونه پورته کړل او د مشرانو په شان یې د شونډو په منځ کې پس پسی وکړې.

زهره قبر ته را ورسیده و د خپلې لوپټې په یو پلوو کې تړلی د خپل کور د رام ېل څو ګلونه یې په قبر وشیندل. فاتحه یې وکړه، بیا یې د قبر په خازه لاس کېښودو او ورو ورو لګیا شوه، داسې لکه چې خپل مړ خاوند ورته مخې ته ولاړ وي. " ته خو پوهیږې تېر کال په ما څومره سختې تېرې شوې. مزکې درته ساتلی شمه. ، لوېو عزت به دې څوک وساتي. اعظم لا ماشوم دی... ، د عابدې مجرمه یمه...څه وکړمه. ،ې کلي کې مې ګوزاره نه کېږي... ما ته بخښنه وکړه."

زهره څو شېبې همدغسې ولاړه وه. ې جانی د نږدې قبرونو نه څو کاڼي راټول کړی وو، د خپلې نانزکې قبر یې جوړ کړی او مور ټولې خبرې یې هغه وړوکي قبر ته کولی. زهره د خوابنې او خسر قبر ته هم ودریده. یا یې جانی له ګوتې ونیوله او بېرته ٔنګې ته راغله. د بېرې د ونې لاندې ناست مناف ماما نسوار وتوکل، خوله یې د پټکی د ر څوړند پیڅکی پورې پاکه کړه او لکه د مشین ټانګی د روانولو مراسم یې پورا کړل. ټانګه د بوډنی د ړه نه چې تېریده نو جانی نابېره ناره کړه، " بي بي څه شوه؟ مورې بي بي ولې مور. سره نه راتله؟"

د زهر ، زړه کباب شو، هغې هیڅ هم ونه و ل، د جانی بي بي د نې نازولی لور عابده نن سحر مور سره د خدای په امانی لپاره

ketabton.com - The Digital Library

راغلی وه. د خویندو سره یې ډېر پټ رازونه وئیلی وو او چې تله
ځ جانی یې د هغې د بې مکې نوی بورقه ځان ته راښکله چې، "ښې
ښې مه څه... مونږ ښار ته ځو...موږ سره راځه..." او عابدی ورته
وئیلی وو چې زه بیا درځمه. زهره په تصور کې لیدل چې عابده
به اوس له پنډیری اوړه راوباسي.

عابدی پخپلو وړو وړو لاسونو د پنډیری نه اوړه راوویستل او
خپلې یور ته یې په شکرې کې اړول. هغه د دلاور د نازولی زوی
. خان ناوی وه. او د ناوی توب د ورځو دا لومړی دنده وه چې
د هغې په غاړه لویدلی وه. هغې خپلې لپی شمیرلی او د مور د
کور ډوډی یې یادوله. خپلو لاسونو ته یې وکتل، نکریزو رنګ
اوس هم تازه وو. د هغې مړوندونه دومره نازک وو چې د صابون
کلک والی به یې نشو زغملی. هغې د ښایست درز په نړدې کلو
کې هم خپور شوی وو او با دا ښایست ورته جنجال جوړ کړو. دا
' د یوولسو کالو وه چې خلک یې غوښتلو ته را مات وو. خو د
هغې پلار سید کرم به هر چاته وئیل چې لور یې ماشومه وه.

عابده پلار ته ډېره ګرانه وه ځکه خو به یې ورته په کور کې سبق
ورښودلو. دی د خپل لی په یو څو لوستو کسانو کې و انګریزانو
به یې د پښتو درسونه ورکول. دوه کاله پخوا د شاه ګل کلی
ملک ورسره په ښار کې پیژندګلی شوی وه او سید کرم ورسره
لوظ کړې وو چې عابده د شپاړلسو کالو شي نو د هغه زوی ته به
یې ورکوي. خو د مرګ لاس پرې بر شو او دې د ملاریا(ملیریا)

ketabton.com - The Digital Library

په ناروغۍ مړېشو. د زهره د سر نه لکه چې چت ليرې شو. د هرې خوا نه بادونه را والوتل او خس و خاشاک يې د دې په کور کې وروېشتل چې د دې سيلۍ لومړی قرباني عابده وه. د کلي خان، دلاور چې پخوا به يې د سيد کرم نه حيا کيده، د هغه په لوېښتي کې زهره ته د عابدې لپاره خواست وکړو.

هره حېرانه وه چې څه وکړي، د خاوند په غم پوهه نشوه او د لور په غم اخته شوه. يوه رځ به د شاه ګل ملک له خوا پېغام راتلو او په بله ورځ د دلارو خان له ک ره. دواړه کورنۍ د يوې ډغرې وې او ورو ورو د واده د خولسټ سره به يو ګواښ هم مل وو چې که لور يې بل له ورکړه نو... د دې...نو...په آوريدو به زهره وارخطا شوه. سيد کرم يو ناسکه ورور وو چې له پښو معذوره او د کلي په هټۍ به ناست وو هغه هم د دلاور خان نه سخت وېريدو. زهره پخپله پدې کلي کې پردۍ وه. هغه د سوات نه راواده شوی وه. يو ورور به يې په کال چرته راچکر شو، که ، د تپوس پوښتنې يې ‌ وک نه وو. ې ورځو شپو کې هغه د ‌هيد بابا زيارت ته روانه وه چې په لاره کې يې شمانۍ وليده او هغې ورته په غوږ کې داسې خبره وکړه چې زهره وارخطا بېرته کور ته راوګرځيده.

ابدې ته هغه ورځ ښه په زړه وه. ‌لو خويندو کور پاک کړی وو. کټوی په انغري باندې وه او دوې په غولی کې ناستې وې. هغې پخپله په کروشيې د کټ څادر بونلو. اپيرې په وړو لاسونو

ketabton.com - The Digital Library

کارګاه ټینګه کړی وه، پرتوګاښ یې جوړ وو او شفا په یو ټوکر کې د خپلې خور نه چارسوتي کښیدې چل زده کوو. کله چې مور یې وارخطا د وخت نه وړاندې کور ته را دننه شوه نو هغه پوهه شوه چې خبره ورانه وه. جانی ، اعظم کور ته نه راتلل ځکه دوي هم مور سره روان وو او د دوې میله خرابه شوی وه. نور کله به زهره ورته یوه یوه ځپیړه راخلاصه کړه، خو نن د هغې وضع ښه نه وه. نو ورته اوبه راوړی، چا ورته ببوزی وهلو او زهره په زوره زوره مریم ته ناری کړې چې د دوې سره یې دېوال په دېوال کور وو. مریم په منډه راغله، ورپسې د هغې خاوند هم اغی او بیا دوې په کوټه کې څه صلاح مصلحت وکړل چې ک ترې خبر نشول. و په هاغه ماښام د دلاورخان په کور کې ډزې وشوې. دا د صمد خان او د عابدی د کویژدنې اعلان وو. له ورځ د دلاور خان له کوره سرې راغلل، ګوټ ووشو او سمدلاسه د عابدی د واده نېټه ټاکل شوه.

عابدی د پنډیری خوله وتړله، او ورو د خمبې نه راښکته شوه. هغه تراوسه خپل واده ته حېرانه وه، د دیارلسو کالو عابدی میاشت ځکې هم د خپلو خویندو او همزولو سره به د شپې پټ پټونې کولی. دا کومه ټکه رالویدلی وه چې مور یې د شهید بابا زیارت ته د تلو برځای، د دې د واده په غم کې شوه. په هاغه شپه دې څومره ژړلی وو، ته یې څومره زاری کړی وې چې ورته حال ووایی. که نه د ګاو بانو د کور کوهي(څاه) ته به ورودانګي.

ketabton.com - The Digital Library

هم پدې خبره ورته مو ووئيل’ " ښاه ګل ملک وايي چې که عابده
و رانکړه نو ووبه يې تښتوو."

د عابدې د واده په اوو ورځ زهره هوډ کړی وو چې نورې لونې
به د خپل کونډتون نه، نه زاروي. د سيد م يو ډېر نږدې ملګرې
د رشيد کونډه، محبوبه په ښار کې اوسيده او د زهره د حال نه چې
خبره‌شوه نو په هم هاغه محلت کې يې ورته د کرايې کور پيدا
کړو چې محبوبه يکې اوسيده. ، د زهره د کلی پدې مازديګری
همدې کور ته روانه وه.

دويم باب

۱۹۳۹

زهره خپلې تولې خنداګانې کلي کې پريښې وې. به ښار کې
هغه د "ببو" په نوم ياديده. دا نوم ورته د رشيد اولادونو ورکړی
وو. محبوبه د کابل نه را واده شوی وه. هغې به د
بورقو(ادری) لپاره تو‌کر کابل ته ورليږلو چې وريښمين جالی او

ketabton.com - The Digital Library

ن(چين) ورته وګنډي. نو ښځو به خپل ټوکر او وريښم ورته ورکول او محبوبې به پکې خپله ګټه اخيسته. د هغې په کور به يو څو ښځو په اجوره (اجرت) کار کوو او زهره هم د ښځو په دې ډله کې شامله وه. حبوبې ورته د جامو ګنډلو يو زوړ ين ورکړى وو او هغې ته يې چل هم ورښودلى وو. زهره به س پخپله هم د محلت د کورونو لپاره جامې په مزدورۍ ګنډلې.

ففا او ښاپيرۍ د محبوبې د لور سره د ښار د لاسي کارونو مرکز کې داخلي شوي وي چې حکومت پرانيستې و. ازديګر به دوي د مور سره لاس کوو. اعظم لا پخوا د ښار په ښوونځي کې داخل و اوس د کلي نه ښار ته د ځانګې سفر نه خلاص وو. له کوره به پ پښو ورتلو او هره به سحر وختي شفا، ښاپيرۍ او اعظم له ډوډۍ پخوله. بيا به د جانۍ سره بازار ته ولاړه، د سود سودا نه وروسته به يې ټوه باندې کړه او بيا به يې ټوله ورځ مشين لاستی تاوولو. ازديګر به دواړو لوڼو ورته د خپل سټر چې دوې به ورته "څرخه سينټر" وئيل، کيسې کولې. د هغه ځای د استادانو، د نورو جينکو، . خاله، د څوکيدار، څوک به يې يادول چې د زهره په ژوند کې يې يو خوږ بدلون راوستې وو.

ښاپير ۍ به اوس کتابونه ولوستل، د څرخه سينټر نه به يې کله نا کله د کيسو کتابونه کورته راوړل. د شپې به يې د لاټين (هري کېن) په رڼا کې دا کيسې لوړغږ ولوستلې. د زهره په کور کې تر وسه برېښنا (بجلي) نه وه، خو هغه خوشاله وه. ې ورځو شپو

ketabton.com - The Digital Library

د کلی زړې ښځې چې به ښار ته د سودا لپاره راتلی نو د هره په کور به هم را وګرځیدی. بیا به یې ورته د عابدی او د هغې د سخر ګنی حال ووئیلو. زهره هم د کلی د ښو بدو او د ښلې مزکې د فصل د حاصل لپاره څو وارې کلی ته ورغلی وه. د کلی د کور صفایي به یې وکړه خو شپه به یې پکې نه کوله.

عابدې حال به یې ولیدو نو ټوله شپه به ناارامه وه. د دلاور خان په حجره کې به مېلمانه ډېر وو او عابدې خوابښې د کور کارونه په انبړیندو ویشلی وو. پدې ډک کور کې د عابدې ورځ بده وه. هغه د عمر نه وړه وه او وجود یې هم نازک وو، د کور په نورو کارونو کې به ورسره د کلی څو ملګرو او کله نا کله خپلو یونو مرسته کوله خو د ې خانکه اوړو د اخښلو په وار به یې ژړل. بدې به خانک په کټ ایښې وو او پخپله به ورته په زمکه ولاړه وه. یوه ورځ همدغسې د اوړو په دریم خانک کې یې ایله اوبه او مبیره اړولی وو چې سر وربانډې وګرځیدو او راپریوته. په کور ، یو غوبل جوړ شو او د عابدې خوابښې هم وارخطا شوه. زهره تېر ځل ورسره ت جنګ کړی وو چې د هغې لور د دې کارونو نه ده. د کلی دایي شمی راغوبښتل شوه او هغې په منډه د عابدې په ږابښې زیرې وکړو چې عابده د ملشوم سره وه. بیا نو عابده د ماشوم تر زیږیدو د اوړو اخښلو نه بې غمه شوه.

د عابدې د زوی د کیدو خبر نورجانی راوړی وو. زهره ورته په سر لوپټه واچول عابدې ته یې ځواب وکړو چې په بله جمعه به

ketabton.com - The Digital Library

ځلی ته ورځي. ناپېرۍ، شفا او اعظم د کلي ورتګ ته خوشاله
وو. پدې تېر یو کال کې دوې عابده یو دوه وارې لیدلی وه او دا
ځلې یې وررور و خویندو زهره ته ښه په کلکه وئیلی وو چې دوې
به په کلي کې لس شپې کوي. زهره چې د جوړو شوو جامو یوه
لویه غوټه د محبوبې کور ته وو رسوله نو په هغې یې هم د عابدې
ته زوې زیرې وکړو. محبوبې ړله ژر د کوڅې په ګوټ د شیام
حلوایی دوکان نه شیرینۍ را وغوښتله. بیا یې په زهره ټینګار
وکړو چې کلی کې دې ډېره نه پاتې کېږي. یو خو د ودونو جامې
ورته ډېرې را روانې وې او بله د اعظم د سبق یادونه یې وکړه
چې سالانه امتحان ـنۍ آزمویني) یې په سر وې.

زهره تر اوسه د ښوونځي د سبق په حساب ډېره نه پوهیده خو
دومره خبره وه چې محبوبه هره خبره د هغې د ګټې لپاره کوي.
کې سپینې شین خالی محبوبې به په درېو ژبو خبرې کولی شوي.
د اردو لیک ولوست یې د خپل خاوند رشید نه زده کړی وو،
ـهره به یې هم کله نا کله راهڅوله چې یو څو تور کې دی
ولولي. خو هغې ـ ځان په زړو کې حساب کړی وو. د جمعې
په ـ ځ زهره د ټانګو اډې کې منف مام ـه ځواب وکړو چې
سپینین دی ورپسې کور ته رالشي. او په هغه مازدیګر د مناف
ا ټانګه په کلی کې د شنډ توت لاندې چې ودریده نو زهره خپلو
دونو ته د غوښې، چای، وریژو او د سابو غوټې په سر کړې.
ی ته یې د کور کنجیانې ورکړې چې دوې دې هر ـنی ځای
پر ـ کړي. پخپله د ویالی بلې غاړې ته د دلاور خان کور ته

ketabton.com - The Digital Library

روانه شوه. عابدې د کور ښځو ورته د سترې مشي سره مبارکي هم وويله. زه مړی لور او بيا لمسي ښکل کړل او وې ليدل چې عابده نوره هم کمزوری شوی وه. يو ځو وارې دروازې ته وکتل نو مور يې پوهه شوه چې د خويندو په انتظار وه. زهره ورته وويل، " نن ناوخته وو صبا به درته راشي." کور ښځې لاړې د مازديګر ستاره او د کټوې په غم کې شوې نو زهره د ډوکي نه وه غوړه کاغذي کڅوړه راوويسته او عابدې ته يې په لاس کې ورکړه. پدې کې ه معجون(مساله) وه چې په تېرو ځو ځو کې زهره پخپل لاس جوړ کړی وو. ځلوېښتو توکو جوړ دا ځوندور خواړه د اعظم او د جانۍ ډېر خوښيدل خو زهره ايله يوه يوه چونډۍ ورله کړی وه. اعظم پدې سخت غصه وو چې د مسالې، بادام، غوزان، چارمغز او بې شمېره نور نااشنا توکي خو ده ورته له بازاره راوړی وو نو په هغه مسالې د ده حق زيات جوړيدو. هغه په دې نه پوهيدو چې مور يې هره شپه د يوې يوې پيسې په حساب کولو اوده کېده.

دې کڅوړه په يوې طاقچې کې کېښوده او مور ته يې د چايو تابيا کوله چې زهره پاڅيده. غې اوس ژر تر ژره کور ته ځان سول غوښته. عابده هسې هم پوهيده چې زهره به هيچرې د هغې کور کې ايساره نه شي. د هغې راتګ به همدغسې په منډه وو. واده راهيسې مور د هغې په کور کې بې له اوبو نور څه نه وو څښلی، زهره به وئيل چې د واده کړی لور کره ډوډۍ خوړل د بې غيرتو خلکو کاروي. ه څه هم خلکو به ورته ډېر وويل چې دا

ketabton.com - The Digital Library

خبره یوازې د سړو لپاره ده خو زهره دا دود پخپله په ځای ساتلی وو. غې د سید کرم او اعظم لپاره هم سوچ کوو او ځان یې د عابدې پلار ګڼلو.

ن هم چې هغه د دلاور خان له کوره خپلې کوڅې ته روانه شوه ښځو ورباندې ډېر ټینګار ونکړو. د زهره د چم ګاونډ ښځې که چې د هغې ښکالو اوریدلی وه. هر چا به د خپل کور له دېواله ورته سترګې مشرې وکړل او بیا به پخپلو کارونو اخته شوی. تر پل کوره چې رسیده نو د مازدیګر لمونځ ترې قضا شوی وو. مغه لړه ګړندې شوه ځکه جانۍ یې هم نه لیده او خبره وه چې د هغې نه وړاندې په منډو منډو کور ته به رسیدلې وي.

ه کور کې ښا ۍ او شفا ځای سم کړی وو او درې کټونه په غولی کې پراته وو. په انغری ، اور بل او ښاپېرۍ ورباندې د خاورو په کټوۍ کې ښه باندې کړی وه. شفا اوړه خښلی وو او اعظم د جانۍ ره د لرګي په اندره پایه(زینه) ښکته پورته کیدو. فا د لاټین(هرې کېن) شیشه پاکوله او د تیلو ډېوه یې هم ځان ته دې ایښې وه. زهره ته دا هر څه ډېر ښه ایسیده خو د سید کرم ای تش وو. پداسې وخت کې به هغه خپل کتاب سرته ایښې وو په کټ به نیم ملاست وو او په آسمان به یې د الوتونکو مارغانو سیل کاوه. ، نا کله به ورسره اعظم او جانۍ هم ملاست وو او هغوې به یې د مارغانو نومونه ښودل. د ملا انګ، د هغې د تصور دا نړۍ ړنګه کړه. نې اودس تازه کړو او د لمونځ نه وروسته

ketabton.com - The Digital Library

تر ډېره وخته یې خپلې وظیفې کولی. شفا چې هریکین بل کړو نو زهره د مصلی نه را پاڅیده. هغې ته د لالټین شیشه صفا نه معلومیده خو اوس ناوخته وو. واړه ورړې وو او خپلې لوبې یې بس کړې وې. ل د انغرې چاپېره ناست وو. ښاپیرۍ کټوه د خوړلو لپاره ابره کړې وه او مور ته په انتظار وه چې په تبۍ ډوډۍ پخه کړي.

زهره چې ډوډۍ پخولو ته کیناسته نو پام یې شو چې ټولې بسترې تراوسه دننه ي پورې خوړند اړولي کټ کې پراته وو. اوس دننه تیاره وه او پداسې وخت کې اکثراً په توشکونو کې به لړم یا کربوړی پټ وو. پدې سوچ د زهره وجود نارامه شو او لونو ته یې ویناوې پیل کړې. ، د ښاپیرۍ د سترګو اوښکې ونه لیدې. . ښاپیرۍ ، همدغه ګیله ترې پیدا شوه بې هغې به ټول کارونه سم کړې وو خو مور به ورته یوه خبره د آفرین نه کوله او په یوې غلطۍ به یې پکه کړه. دواړه جینکۍ راپاڅیدی، شفا ډېوه بله کړه او دننه خور ته یې ونیوله. پیرۍ یو یو توشک را بهر کړو، وې نډلو او بیا د یو بل پنډ نه یې د سان چاپه دار څادرونه راوویستل ې کټونه د خوب لپاره جوړ کړي.

ې ټول وخت کې زهره ډوډۍ هم پخوله او ځان سره بونګیده، " هره خبره زما په سر ده. ه ښځه هم یم او سړی هم... د کور او ر ټول کارونه ماته پاتې دي." د هغې پام نه و چې جانۍ او **اعظم** د تبخی د تودې ډوډۍ نه نمړۍ ماتولی او سپور یې خوړل.

ketabton.com - The Digital Library

د زهره له دې عادت نه ډېر بد راتلل. يو وارې چې اعظم لاس وړاندې کړو نو زهره د ګې د خمڅې سره ورته تياره وه او په لاس يې ووهلو، خو اعظم خپل کار کړې وو. د ډوډۍ نه وروسته ره د ماسخوتن لمونځ ته ودريده او لونو يې لوبنې راتول کړل.
زهره به د ماسخوتن د ل ځ نه وروسته ډيرې اوږدې وظيفې ولې خو نن د هغې د دعاګانو سلسله د ډمامو په شور ماته شوه د شپې پدې چپتيا کې غږ د ډېر لرې راتلو او هغې د مصلى نه خپلې اوندۍ مريم ته غږ وکړو. " مريمې دا د چا په کور کې تماشه ده؟" مريم د کوهي نه اوبه راويستلې چې په غولى کې تړلى مال ته يې واچوي. هغه يوه شيبه غلى وه لکه چې غوږ يې ايښې و، بيا يې هم هاغسې په لوړ غږ وويل. د دلاور خان دوى په حجره کې ا جوړې ډنګ ډونګ دى.

زهره پوه شوه چې د هغې د لمسې شاه جهان زيږېدو خوشالى ځکه سبا ته د ماشوم سرکلى وو. د عابدې مشرى يور ورته وئيلى وو چې نن مابنام له بناره يوه نامتو ډله سازيان رابلل شوى وو او سبا به د دوى په حجره کې تماشه وي. خو داسې ښکاريده لکه چې تماشه هم اوس پېل شوې وه.

زهره په بله وره يو څه خوشاله معلوميده. لونو يې خپلې خوښې جامې اغوستې وې او دې ورته هېڅ نه وو وئيلى. اعظم سهار د چايو نه ورو ته چې په کلى کې د خپلو ملګرو سره يو اى شوى وو نو بيا تر غرمې مور نه وولیدلى. خو هغې نن د کلى د نورو

ketabton.com - The Digital Library

ـ په شان اولادونه هیر کړې وو. عجیبه خبره دا وه چې نن
رمه د نورو ښځو او د لور په ټینګار زهره د عابدې په کور کې
، لومړی ځل ډوډۍ هم وخوړه. ماښام د لمانځه نه وروسته د
دلاور خان په حجره کې تماشه وه، ښځو له کارونو ځان اوزګار
کړې وو او د حجرې خوا وشا په کوټو (بامونو) ځان ته ځایونه
نیولی وو. ماپیرۍ او شفا د خپلو خورل او عابدې سره یو ځای
ناستې وې. د زهره زړه نه کیدو چې ـ ماښام نه وروستو نوره
ایساره شي. ازونه په هغې هسې هم بد لګیدل خو د لونو لپاره
ناسته وه. د هغې په شان نورو زړو ښځو د ډمو د ګډا ننداره
دومره نه کوله، څومره چې پخپلو کې خبرو ورله خوند ورکوو. د
ـره د چم ښځې هم راغلی وی او ځینو واړه ماشومان لرل چې
ـر له ماښام په غیږه کې ورته اوده وو. جانۍ هم څو شپږې سیل
وکړو او بیا راغله د مور په غیږه کې اوده شوه. زهره پدې وخت
کې فیصله وکړه چې خپل کور ته به ولاړه شي.

، ښځو یوه جوپه راپاسیده، یوڅو تنه د لرګي په اندرپایه راښکته
کیدې چې په حجره کې شور ماشور جوړشو. هغه ټولې چې
ښکته او نیمې بره ولاړې وې د کوټې هغې دېوال ته یې منډې
ـې چې ښکته ترېنه حجره ښکاریده. زهره ـم د ښځو د یوې
جوپې سر راپورته کړو چې ښکته په حجره کې وګوري چې څه
پېښه وه. ـړي په میدان کې ګلفام او آینې سندرې ویلې.
ـاړو به په ګډه څو مصرعي ووئیلی، بیا به یې د ډولکی په درز
ـپلو ګونګروګانو ته شرنګ ورکړو او د حجرې یو او بل سرته به

ې څرخ تیر کړو. زیاتو خلکو د هغوې سندرو ته غوږ نیولی وو
ږ ګلفام چې به کوم لوري ته ورغله ها خوا به ډېر جوش لیدل
کیدو. زهره د دوې دواړو جامو کالو ته ځیر شوه. دوې په سرو
اوښنو رنګونو د کوچیانو کمیسونه اغوستې وو **او** پرتوګونه یې
تور وو. په**سرونو** ، سرې اوږدې لوپټې وې او د وجود غړې
یې نه معلومیدل و د ګلفام سور کمیس په ملا کې تنګ وو او د
بینې غاړې نه به یې کله کله لوپټه والوتله نو د سرو له خلې به یو
زوږ راپورته شو.

زهره په تلو کې ه چې د ګلفام د یوې مصرعې په وئیلو د غلام
سخي زوی لاس وراوږد کړو، **د** غې غځیدلی لاس یې وونیولو. د
فام پښې بې تولې شوې او غه په ناستو ځوانانو پریوته. هرې
خوا ته**شور** چیغې شوې نو د غلام سخي زوی هغه نڅا ګره
راپورته کړه. هغه وخت په ښځو کې ناسته د غلام سخي ښځه
خپل زوی ته په ښکنځلو **سرشوه**. زهره چې د وړاندې نه د
حجرې په حال نارامه وه، پدې حالت نوره هم ناقراره شوه. لوښو
ته یې غږ **وکړو** چې،" راځئ" ښفا یې په زوره پاځوله خو ښاپیرۍ
عابدې سره ونښته او ډېرو ښځو په وینا او مینت زاریو، زهره
ښاپیرۍ نه لاس واخیستو. بیا د کلی په خاموشو لارو هغه د
خپلو دریو اولادونو سره د کور په لورې روانه شوه. زهره د
ې د دروازې زنځیز یو وارې بیا ولیدو چې له دننه کلک شوې
و. او جانۍ د وخته اودې وې. اعظم یې په زوره د دلاور خان
حجرې کور ته راغوښتې وو او یو څه وخت هغه پښې په ځمکه

ketabton.com - The Digital Library

در بولي. بيا له خپلې خور سره په لوبو شو او اوس هغه هم کوږ ووږ په خپل کټ پروت وو. زهره په تياره کې د هغه په کټ څو شيبې کيناسته په ويښتو کې يې ورته ګوتې ووهلې او بيا ولاړه پخپل کټ پريوته.

د دلاور خان له حجرې اوس د سازونو غږ د دې تر کوره راتلو. هغې ته خپل د واده شپه راياده شوه، په هماغه شپه هم ډمامې غږيدې. دې ژر د قران سورتونه راياد کړل، يا يې سر د بالښت لاندې پټ کړو خو اوس ددې په ماغزو کې موسيقي غږيده. هغې د لاحول وظيفه پيل کړه نو وور ورو موسيقي بنده شوه خو اوس د هغې وجود په خوږيدو شو. دا لکه د ماهي، چې له اوبو بهر وي، اوړيده راوړيده. پدې کې د هغې د ذهن په پرده يوه ښځه رابنکاره شوه. دا ګلفام وه، د سور کميس او تور پرتوګ د پسه د بوډې تال رنګونو لوپټه به والوتله، د ګلفام مخ د هغې خپل مخ شو. د غلام ـي د زوی پر ځای د هغې خاوند سيد کرم ناست وو، د دې لاس يې ونيولو ـ دا ړنګه بنګه د هغه غيږ ته ورپريوته. د هغې ټول احساس کاوا که شول. له خولې يې يوه کريکه راووتله، وجود ـ خولې خولې وو... ساه يې ښکته پورته کيده او د شفا غږ يې له لرې اوريدو ، " موری! ـچل دربانديې شوی دی."

د هغې د کميس د غاړې توکمې خلاصې وې او شفا يې لاس نيولی وو. زهره اوچته راپاڅيده او خپل ځان ته يې پام شو. شفا ژړغونې وه، دې ژر ته ووئيل،" هيڅ نه دی...لکه چې خپسه

ketabton.com - The Digital Library

راباندې ناسته وه. ـ کوټ اوبه راکړه." شفا پاخیده و د سپوږمۍ
په تتې رڼا کې یې ګړونج ته ځان ورسوو. بیا خاورې د منګي نه
یې **دسلورو** جام ډک کړو او مور ته یې ونیولو. زهره اوبه
څښلې او شفا ته یې ووئیل چې ویده شه. د حجرې موسیقي اوس
نه آوریدل کیده **او** د کلی سپو غپل. زهره پوهه شوه چې د حجرې
خلک اوس خپلو کورنو ته روان وو.

دریم باب

۱۹۴۰

ـاپیرۍ د کروشیې څادر پوره کړی ـس یې په لوی پالنګ
ـړولی وو چې مور یې وګورې. ـهره د څادر یو یو کوټ پخپل
کې نیولو او په مخ به یې د تسلي ځپې خپرې شوې. په تېرو
ـ میاشتو کې ښاپیرۍ د کیسو د کتابونو **ولوستل بند کړې وو او**
کور کې به یې پدې څادر کار **کوو**. ـه څرخه ـنتر کې ښاپیرۍ

ketabton.com - The Digital Library

اوشفا وړل ژمی د نورو زده کوونکو جینکو په شان د پوځیانو لپاره د خړو وړیو نه دستانی، جرابې او سویټرې اوبدلې. ‌ جنګ کې زور پیدا شوی وو او ټولو د هټلر خبرې کولې چې ډېر ظالم سړی وو. کله نا کله دوې به په "پربهات" او پېسه اخبار راټولی ې چې د ښوونکو له خوا ورته راغوښتل کیدو. هټلر د خبرې سره ې ټولې اشنا وې و ښاپېرۍ ته به د هغه د غصې ډکې سترګې د خپلې مور سترګو ته ورته ښکاریدې.

ن هم هغې لکه د یو پوځي جنر ، د ښاپېرۍ د کار جاج واخیستو. ښا یې ځادر قت ځړو او ښاپېرۍ ته یې ورکړو چې په لوی دوق کې یې کیږدي. د ښاپېرۍ لپاره د اوسپنې دا لوې صندوق زهره په ارزانه بیه د یو لوهار نه ا خیستې وو چې د پیرنګیانو د کورونو د زاړو شیانو نیلامې ته به ورتللو. په صندوق کې د جانی له خوا ښاپېرۍ لپاره راوړل شوی نور ډېر سوغاتونه هم بند ړو. کله چې ښاپېرۍ دا صندوق خلاصوو نو په جانۍ به لکه چې بوي راڅګیدو. اوس هم هغې د کر ثیی ځادر د صندوق په یوې خوا کېښودو نو جانۍ ورته ودریده او سمدلاسه یې د سپینو زرو پایزیبونه را واخیستل. پېرۍ پو هه شوه چې جانۍ څه غواړي، هغې د دروازې شا ته وکتل نو مور یې په پخلن اخته وه. ، دواړه پایزیبونه په پښو کړل، پرتوګ دواړه پایڅې یې په لاسونو کې پورته ونیولې او په مکیز مکیز کله یوې خوا او کله بلې خوا وګرځیده. جانۍ خوشاله شوه، بیا هغې په صندوق کې ې اودي رنګه بنارسي م راښکله او خور ته یې ونیوله چې

ketabton.com - The Digital Library

ناوي شه. اپېرى بيا له دروازې تا کړل او بنارسي يې په سرکړه. ځ له ډېرې خوشالۍ کټ کټ وخاندل او پدې وخت کې ماپېرى بهر د اع م غږ واوريدو چې د کور زنځير يې کړنگوو. هغې ژر ژر بنارسي او پايزيبونه په صندوق کې ورواچول او سر يې بند کړو.

نى له وخته د دروازې خلاصولو لپاره د اوسپنې د جنګلې سره لى پړې راښکلې وو. د هغې لپاره دا هم يوه لوبه وه، د کوڅې د دروازې په سر کور کې دننه د رسپنې په يوې څلور گوټيزې ټوټې , دننه درې گوټيزه پټره وه چې ښکته پورته کيده. د دې سره يو لوى پړې د کور تر ولو اوچت منزل غځيدلى وو. هر چا به دروازه وټکوله نو د کور خلکو کې يو کس به ورته د بره نه هغه ې راښکلو. دې ته به يې "هوړه" وئيل او به ښار کې دا خبره امه وه چې د دروازې په ټکولو، د کور د بارى نه يو وارې ښځو و مرو دا پوښتنه کوله چې څوک يې؟ اعظم د پښو درزارې زهر په پخلن ځې کې اوريدو. ن څه خاص خبره وه چې هغه په وڅه کې د لوبو نه وروسته داسې په منډه کور ته راننوتلو، که نه هره ورځ به مور ورته د ب ى (کړکى) نه يو وارې غږ ضرور کوو.

اعظم چې په پونو راوختلو نو په لاس کې د کاغذ تاو شوى نل (توتوړو) نيولى وو. هغه په دالان کې يښې د لرگي په تخت ښيناستو او خويندو ته يې غږ وکړ چې راشئ. بيا هغه را تاو

ketabton.com - The Digital Library

شوې غوړ کاغذ يې ورو ورو په تخت هوار کړو او د ټولو له خولې د حيرانتيا يوه چغه را وتله. زهره نور صبر ونکړای شو، هغې ژر ژر لاسونه د کميس په لمنه وچ کړل او دالان ته راغله.
نکو مور ته لږ ځای پرېښودو . زهره چې په تخت څه ووليدل نو زړه يې يو درز کړو. نه پوهېده چې څه ووايي ځکه پدې لوی غوړ کاغذ ښاپيرۍ جوړه وه.

ناپيرۍ ته ورته ځيره، کټ مټ هم هاغه آبي سترګې، ژېړ ويښته، په سرو شونډو هم هاغه مسکا... د ، ښځې تصوير تر ملا جوړ وو. د نازک شيفون تکه سره ساړي تړلی وه، لږ په څنګ نته وه او په لاس کې يې سيګرټ نيولی وو. دا نه معلوميده چې تصوير خيالي وو او که د ريښتياو ښځه وه... ورسره يو څوټکی ليکلی وو چې شفا په زوره ولوستل، " ، بادشاه سيګرټ" زهره بخ نه پوهيده چې څه و ايي، جانۍ به بيا بيا تصوير ته اشاره وکړه او اپيرۍ ته به يې ګوته ونيوله چې، " بی دا خو ته يې." نابېره د تصوير د نکلا جادو د زهره په غږ مات شو. " دا چا درکړې دی؟" هغې په سترګو کې د شک ښامار ښکاريدو او خوله يې اعظم ته وه. " هيچا نه دی راکړی." اعظم ډېر په اعتماد ووئيل،" دا کلنډر ما په دوو پېسو د کلديپ ګرټ وال نه اخيستی دی." زهره وارخطاشوه ، " دوه پيسې دې له کومه کړې وې؟" عظم د تخت نه راپاڅيدو، کلينډر يې راووچت کړو او مور ته يې په هم غه لهجه ځواب ورکړو، " نه يې وايم...زه د هر ځای نه مې چې کړې دی." هره خپلې ځپلې ته لاس کړو ' " ته ودرېږه

ketabton.com - The Digital Library

چې زه..." اعظم کوتې ته منډې کړې او شفا د مور د لاسه ځپلې ونیوله، رپریږده موری... زه به ترینه پوښتنه وکړم." زهره ړته پخلن ځي ته د تللو په ځای هم هلته په تخت وغځیده او شفا ته یې وویل "کټوی ته پام کوه." ې جانی چې مور په تخت غځیدلی ولیده نو ژر یې ورته بالښت راوړو.

هره د ښاپیری د واده په هکله فکرونه کول، هغې نورجای ته انکار کړې وو او د خپل زوم صمد خان خبره یې هم نه وه منلی. خو کله چې عابدې ورته خبر رکړو چې ښاپیری پخپله هم د اکرام سره واده کول غواړي نو زهره ځان له ویښته وشوکول. دوه میاشتې وړاندې چې کوم فساد هم پدې تخت شوی و، ګازې یې اوس هم د زهره په غوږونو کې تازه وې. په هاغه سخر اعظم او فا ښوونځي کې وو او انی په کوڅه کې د خپلو ملګرو سره لوبې کولې. صمد خان او عابده دواړه زهره نه په جرګه راغلی وو او د خپلو خبرو نه وروسته صمد خان بازار ته د کارونو لپاره تلی وو. ې تخت عابده ښاپیری او زهره ناستې وې. ښاپیری ىر ټیټ وو او د عابدې سره جوخته ناسته وه. زهره ورته د اکرام په هکله لګیا وه. دا چې هغه ولې د ې کور ته نه راځي...دا چې ډېر کاله کیږي، سید کرم هغه د کلی د دوو نورو هلکانو سره بربنډ ی وو او ځای پر ځای یې درې واړه رټلي وو. کرم ته یې ښه ووره وره ځیږه هم ورکړې وه او ورته یې وئلی وو چې ټول کلی به ورباندې خبروي. د ، پیښې نه یواځې زهره او د اکرام مور نورجانه خبری وې. اکرام له دې وروسته د زهره کور ته نه

ketabton.com - The Digital Library

ورتلو، ان تر دې چې د سيدکرم په مرګ هم په حجره کې به يې فاتحه ورکوله.

يو ځلی زهره هغه د کلی په لاره چې وليدلو نو ورته يې وويل چې دې ولې ورکړه نه راځي. اکرام په هم غه ځای زهره ته ځواب ورکړې وو چې زما د ستاسو ټولو نه بد راځي. دا خبرې زهره هغه وخت ناپېرۍ ته کړې وې چې نور جانۍ ترينه د اکرام ره د ښاپېرۍ لاس غوښتې و. ا يې ځو ځو واره خپلو ټولو اولادونو ته وئيلی وو چې اکرام له دوی کرکه کوي. خو ناپېرۍ ته هاغه شپه په زړه وه چې د عابدې د نکريزو په موقع کله چې دوی لاورخان د کور په لوی انګړ ، د نږدې خپلوانو د ځوانانو ګوتې په نکريزو سرې کولې، نو اکرام ورته تر ټولو زياتې پېسې لاس ايښې وې. ې مور ته ځو وارې دا خبره ياده کړې وه. خو زهره به ورتـ وويل چې هغه خپلې پېسې خلکو ته ښايي. د اپېرۍ پدې خبره به تسلي ه کيده چې اکرام او نورجانۍ دواړه د خپلو پېسو او د مال په نمايش ناپېرۍ او نورو ته ځان ښکاره کوي. هاغه سحر عابدې په لومړی ځل د مور سره په لوړ غږ خبرې کولې او زهره هم خپل زيار ايستلو چې عابدې ته قناعت ورکړي خو اخره ستړې شوه او توره ډال يې ور ، وغورځول. هغه د ښاپېرۍ په طبيعت پوهيده چې د هيچا خبره به يې نه منله. دا هم خبره وه چې اعظم به د خويندو پلوي کوي . ماښام د اعظم دې برې د هغې په احساس ټاپه ولګوله چې د ښاپېر ۍ خوښه وي نو

ketabton.com - The Digital Library

هغه به هم خوشا ، وي. د ښاپېرۍ د قسمت فیصله وشوه او زهره یو واري بیا ماتې خوړلې وه.

جانې په ټول کلي کې د خپل زوی سیاله نه موندله ښاپېرۍ ورته خپله ښکاریده. زهره د هغې د معذور اخښي ورینداره وه. د هغې خاوند بې تعلیمه سړې وو خو په زوی اکرام یې تر شپږمه سبق ویلی وو. اوس هغه په ښار کې د پیرنګیانو په یو ګودام کې منشي وو. دې د شپاړسو کالو وو او تنخواه یې د میاشتې شل روپۍ وه د کلي ښځو به وئ ، چې زهره کبرژنه ده چې د جنګ ، سختو ورځو کې یې داسې هلک ته خپله لور نه ورکوله. نورو به ویل چې د زهره اروا اوس د کلي د خلکو سره نه ډیرږي. خو اوس چې زهره واده ته غاړه ایښې وه نو نابېره د دې خبرو بڼه بدله شوه. هم هغو ښځو چې زهره یې کبرژنه بلله، ویل یې، "زهره خپله لور درنوی." بلې به ویل،" د اپېرۍ سبق ورته اوس غم جوړ شویدی."

، ښاپیرۍ لپاره ژوند یو ښکلې خوب ګرځیدلی وو. نورجانه به په هړه دویمه دریمه ښار ته روانه وه. خپلې نازولی امږور ته به یې زلوبی، کله بادام او پسته او کله نه کله ولایتي کلچې راوړې. ،و ځلې یې د کلچو یوه ډبه ورته راوړې وه چې د ټین جوړه او پاسه پرې یوه ښکلې ښځه او یو سړ په انګریزي جامو کې یو بل سره ج خت ولاړ ښکاریدل.

ketabton.com - The Digital Library

، پدې زمانه کې به هرخه په راشن خرخیدل ټولو د ګوړې
ی ځښلی. ولې د ښاپېری لپاره به نورجانی پخپله د چینو پاو دوه
وه کاغذي لفافه رواړه. نورجانی ورته د واده لپاره هم ډېر ښکلې
ان اخیستل. د کمخواب جوړه یې د بمبی نه ورته را غوښتې وه.
د سپینو او سرو زرو ګالي په اندر شیر کې تر ټولو اوچت زرګد
(رام) به لاس جوړ شوی وو. د خیال او د خیوی توکي، سرخي
ډر، عطرونه په صدر کې د پیرنګیانو له یو دکانه اکرام پخپله
اخیستی وو.

ی ته به د نورجان خوږې خوږې خبرې د یو خوږ ژوند
مه وې. هغه به تل د ښاپېری کښیده شوو شیانو نه زار و قربان
کیده. اخر د پنځلس کلنې ښاپېری د واده نېټه وټاکل شوه او زهره
د خپلو بچو سره بیا کلی ته ولاړه. هغه به ټوله ورځ لکه د لیونو
پخپلو پټو ګرځیده. غنم کرل شوې وو **او د** ی دهقان ګل شرف
به هر کال د اوبو ستونزه لرله، د زهره د اوبو په وار به اسلم دوی
له نا کله د اوبو مخه واړوله، او تر څو به چې زهره خبریده نو
هغوی به د یو پټي اوبه ترې غلا کړې وې. سږ کال هم دغه لانجه
وه او هره به پخپله اوبه څارلی. هغې بورقه غورځولی او د لیلن
پړونې کې به یې ځان نغښتی وو. د کلی ټولو خلکو د زهره
ډېر عزت کاوو. **خو د** رندې او د پټیو اوبو په سر ځان ځاني
وه. دا به په پټیو کې په منډه د یو سر نه بل ته روانه شوه، جانی
او اعظم به ورپسې وو. اعظم چې به د مجبوری مور قهر او د
ښکو ډکې سترګې ولیدلې نو ځمکې ته به یې لغته راخلاصه کړه

ketabton.com - The Digital Library

او په چغه به يې وويل. سوری دا ځمکه خرڅه کړه" زهره به د
هغه په خوله لاس کېښودو، " نه بچيه داسې مه وايه... د کلي خلک
پورې وخاندي دا ځمکه ستا د پلار امانت دی... داستا ده...
زه خو يې نشم خرڅولی... او ته هم پام کوه چې دا خبره بل چاته
ونکړې."

اعظم ښار ته ور ولېږل شو. محبوبې د زهره سره لوظ کړې
وو چې تر امتحانونو به دی د هغې په کور کې اوسي. ښاپېرۍ د
ده ورځ هم راغله او د نورجانۍ په کور کې د ټول کلی خلکو
ډوډۍ خوړله. ت رام ورته لس ورځې وړاندې يو من(څوېښت
سيره) مټايي تياره کړې وه چې هغې د نکاح لپاره ترېنه يوه
وکرۍ بېله کړې وه. د ډوډۍ نه وروستو اکرام د خپل ملګرو
سره په حجره کې ناست وو او سور ورپسې څو وارې اب کړې
وو چې کورته ورشي، خو دی خپل ځاې نه نه خوځېدو. دلاور
خان بل زوی صمد ته په غوږ کې څه وويل نو هغه اکرام د لاسه
ونيولو او د خپلو دوو نورو ملګرو سره په بدرګه يې د کور په
لورې بوتلو. هلته ښځو هم ډوډۍ خوړلې وه، د وريژو خانکونه د
بل د پاڅه اېښودل کېده، د کور محلت ټول چرګان او ماشومان
ه ځمکه توېو شوو وريژو اخته وو. ځوانو جينکو چې اکرام
وليدو نو تمبل يې راواخيستو او سندرې يې پيل کړې.

هلک نر چينار دی جينۍ د ګلو ونه...

ketabton.com - The Digital Library

ورجانی د خپ ، کچه کور په غولی کې زوی له یوه بله کوټه جوړه کړې وه او اوس د ې کوټې مخ ه یې په ځمکه د خاورو اوږه کنډ لی په یو قطار اړولی ایښي وو. د اووم کنډولی سره خوا کې د کلی نایبه بصری ببو په لاس کې چچ نیولی ولاړه وه. د اکرام د ترور انزور او د زهره لیورزی تجلی، په لاس کې د خاورو هاغه منګوټې نیولی وو چې اوړمه ورځ یې د کلی د اوو کورونو د کوهیانو په اوبو را ډک کړی و. ی ټولې د اکرام په انتظار وې چې اوس پ ځوړند سر او سستو قدمونو د کوڅې له دروازې د جینکو په بدرګه د کوټې په لورې روان و. ځو هم د جینکو سره غږ ګډ ړې وو او ټولې ورو ورو کوڅې لوري ته روانې شوې. نورجانې خپلې زوی د خاورو د کنډولو قطار ته ودروو. بیا یې ورته په غوږ کې وور ورو وو ، چې څه به کوي. اکرام هم د اندې نه خبر وو ځکه د کلی د ودونو دا دود هرچاته معلومه وو.

اینې اوس خپل چچ د اکرام په سر اړولی ونیولو او تجله په کټ ودریده منګوټې یې د چچ د پاڅه ورکوږ کړو او نورجانی خپل وی ورو غوندې کوټې ته ورتیله کړو. د تجلی په لاس کې د وټی اوبه په یو شړق په چچ واوړېدې او هم پدې وخت کې رام په پوره زور خپله پښه لومړی کنډولی ته راخلاصه کړه، بیا له پښه او د پښو درز د ماتیدونکو کنډولو د غږ سره یو ځای، د تمبل په غږ کې ورک شو. ورجانې د جیب نه یوه سپینه روپۍ راوو سته او د تجلی په لاس یې کېښوده. بصری ببو ته یې د

ketabton.com - The Digital Library

پټاسو کځوړه ورکړه او هغې د ورا اتې ښځې په مخه کړې چې د
ـ نه تر کوځې پورې ورو ورو خوځیدې. دننه به کوټه کې
ـام ښه شیبه په پالنګ ینو جامو ته کتل په دې نوي کوټې کې
نور سامانونه نه وو. یوې خوا ته پټنوس پروت وو چې مړې
شمعې پکې په نکریز ، ګډې شوی وې او په منځ کې د کاغذي
ـنو د ګلدستې پاڼې په نکریزو لړلی ښکارېدې. دی هم هغسې
ولاړ وو چې شا ته یې د مور غږ واوریدو، "شابه هلکه زر کوه...
ناوخته کیږي."

بهر غولی کې اوس لږې ښځې پاتې وې او دوی هم بورقې په
سر ورو ورو د زهره د کور په لوري روانې شوې. صمد او د ده
ـکري کوځه کې یوې خوا ته ولاړ وو او مخونه یې دېوال ته
ـو چې ښځې په ارام تېرې شي. دوی د اکرام په انتظار وو. څو
شیبې وروسته نورجانه او اکرام دواړه له کوره راووتل. اکرام د
بوسکی کمیس او سپین د سان پرتوګ اغوستی وو، د تیلی خپلی او
په سر هم هغسې ټوپی، لاس کې یې لوی د وربښمو رومال وو.
دا د هغه خپلې جامې وې، بصرۍ ببو ورته په دروازه کې سپیلنې
لوګې کړل او بیا سرې د حجرې په لوري روان شو ، او نورجانی
په منډه د بصرۍ سره یو ځای د نورو ښځو سره مله شوه.

څلورم باب

ketabton.com - The Digital Library

ِ ه د کور دروازې ټړلی وه او د ورا (جنج) ښځې په کوڅه کې ولاړې وې. عابدې او شد ټپلې ټولې ملګرې راټولې کړې او لاره یې ورته نیولې وه. دوی د و ا د ښځو نه پېسې غوښتلې،
ې جینی تمبل(چمبه) وهلو او په ټپو کې یې د اکرام د کور ښځې یادولې.

ی مې ځوانی ته قدم کېښود- د واده غم ورته کووم چې راضي شینه

په ډول و ډال کې حمزه خان وې- کورته دی راغلم مور دې ګ وهلی وونه

ې مې وې په لاس مې نکړې- . موزیکې په خویندو راغلم تش لاسونه

د اکرام یوه زړه دای چرته د بل ی نه راغلی وه او ښځو هم هغه وړاندې کړې وه د ناوې د ملګرو سره خبرې وکړې. آخر نورجانۍ راښکاره شوه او ښځو مخې ته ورتیله کړه چې زمونږ پېښې په ولاړه ستړې شوې، د دې جینکو خوله بنده کړه چې دروازه خلاصه کړی. ورجانۍ له جیبه یوه سپینه روپۍ راواخیسته او د دروازې د یوې ویتکی نه یې جینکو ته ونیوله.
ډې روپۍ واخیسته او د جینکو په شور او خنداګانو دروازه خلاصه شوه. ښځې ټولې وردننه شوی او چار چاپیره ایښو کټونو کې یې ځان ځای کړو. تمبل وهونکی جینې اوس د غوی په منځ کې ودریده او د ورا ښځو ته یې اشاره وکړه چې نڅا وکړې، یو

ketabton.com - The Digital Library

ځو شپېې يې همدغسې په يو بل يې ملنډې وهلې، اخر تجله را
ـ اندې شوه او څرخ يې پيل کړ.

ـاپيرۍ دننه په کوټه کې د خپلو ګوټ خيليو سره ناسته وه. لاسونه
و پښې يې په نکريزو سره او ويښته يې په خوشبوداره تيلو
غوړوو. جينکو ورله اوربل جوړ کړې وو خو د واده جوړه يې لا
نه وه په غاړه کړې. ـ سيدانو د کور يوې ښځې د ډېوې په تته رڼا
کې د قران تلاوت کوو. کله نا کله د ښاپيرۍ په ملګرو کې به يوې
ـرته په ټيټ غږ يو څه ووېل او هغې به سر نور هم ټيټ کړو.
ـر ښځو اوس د ناوې شيانو ته کتل چې نورجانې د صندوق نه
راويستل. هغه د يو صندوق سره ناسته وه چې په څمکه يې په يو
ـادر ايښې وو او وار په وار ترينه يو يو شی راوتلو. تجله ولاړه
وه او هر شی به يې په لاس کې را واخيستو، چارچاپېره به يې
ـ ته ښکاره کړو او بېرته به يې ترور ته وسپارلو. د کمخواب
ـړه او بنارسي د مازديګر په لمر کې ځليدل. د سپينو زرو کالو
ـولې ښځې ګوته په خوله وې. ا يې لاڅه کوې چې نورجانۍ
ـ له د سرو زرو دورونه او ګلوبند هم جوړ کړی وو چې په
ـول کلی کې چا سره نه وو. عابده تر اوسه به د خپلې غاړې د
سرو زر ـ زنځير ته خوشاليده چې سخر ورته په واده کې جوړ
کړې وو خو اوس د خور کا ، چې يې وليدل نو ځان ورته ډېر
خوار او غريب ښکاره شو. ځکه د واده په وخت د سپينو کالي د
کلي هرې ناوې ته جوړيدل خو دومره سره زر چا نه ورکول.

ketabton.com - The Digital Library

د ننداري نه وروسته خو ټولو ښځو ته هم دا موضوع په لاس
ِغله چې ښاپیرۍ ډېره خوش بخته جینۍ وه. ځینو سپین سرو
ې د سرو زرو ګلوبند یې چیرې نه وو لیدلی، غوښتنه یې کوله
چې دوی به هغه "شې" ږدې نه ګوري. د دریو تولو د سرو
زرو ګلوبند ډبی تر ډېره وخته لاس په لاس ګرځیدو. د ناوی
ندوق دننه کوټې ته یوړل شو نو هلته جینکو د یو څادر نه پرده
جوړه کړه او ناوې جامې بدلی کړې. جینکو ورته بوټان هم په
و کړل چې د څرمنې ای د پاسه پرې د هغې د جوړې په
ن کمخواب لګیدلی وو. اپیرۍ چې ناوی شوه نو جینکو ورته
یوه وړه هنداره مخې ته ولوله چې ځان وګوري ښاپیرۍ پدې
تیار کې نه څه لیدې شول او نه یې پروا کوله. هغه خپلو کالو ته
خوشاله وه، نداره یې څو شیبې مخ ته هسې ونیوله او بیا یې
جینکو له بېرته ورکړه.

بهر د زهره په چم کې د اسلم حجره کې د ورا سړی ناست وو. د
ِمات ملا ته هم د حجرې په یو ګوټ کې ځای جوړ شوی وو.
ملا چې ی نو د نکاح په هکله یې یو څه خبرې وکړې، بیا د
دلاور خان، سره له اکرام او د هغه د دوو ګرو، حجرې نه ووتل
او د اسلم کور ته یې مخه کړه. هلته په یو کوټه کې ملا د نکاح
خطبه وویله ېې د جینۍ له خوا دلاور خان د نکاح پلار شوی وو.
هغه پخپل وار دروازې ته وکتل چې زهره یې شا ه د نورجانۍ
سره ولاړه وه. بیا یې ملا ته د ښاپیرۍ رضا وښودله. ِې ځلی
همدغسې وشول ِ چې ملا دعا ته لاس پورته کړ نو نورجانۍ د

ketabton.com - The Digital Library

ري متايې يو طشت د اسلم ماشوم زوی ته ورکړو چې په ناستو کسانو يې وويشي.

هم پدې وخت کې حجره کې ناستو کسانو کې ځوان ټوپک لسم نه وونيولو او ځو ډزې يې وکړې. د هرې خوا نه د مبارکی شور را پورته شو او ډمامی بيا پيل شوې، په حجره کې هلکانو اتڼ کوو او صمد د اکرام لاس نيولې د زهره کور ته روان شو. پېرۍ پوهه نشوه چې نکاح څنګه کيږي، دومره خبره وه چې سحر ورته مور وئيلی وو چې هغه به خپل د نکاح واک دلاور خان ته سپاري. شفا داسې فکر کوو ې ګوندې واک هم د ښاپېرۍ د نورو شيانو سره د اوسپنې په صندوق کې بند وو او ناوی يو وخت هغه بل چاته سپاري. دا چې ولې به واک اکرام ته نه او ر خان ته سپاريدو، شفا او جانۍ دواړه پرې نه پوهيدې. هغوې چې د عابدې نه پوښتنه وکړه نو هغې دواړه ورټلی چې د مشرانو به کارونو کې خبره مه کوئ. فا وليدل چې د ښاپېرۍ لپار ، شوی نوی پالنګ دوو ښځو اوچت کړو او د کور په ښولی کې يې کېښودو. د ګ پښې سرې وې، د لرګي کټاره يې بيله وه چې پکې دواړو غاړو ته يوه يوه ګلداره چيني خښته لګيدلی وه. د نواړو د پالنګ د پاسه د سور رنګ الوان توشک او دسور اتڼ څادر وغوړول شو چې و اندې د وريښمو مشينی ونه جوړشوی وو. برستنه د شاهي ټوکر نه جوړه وه چې ښځو په لاس کې يې جاج اخيستو. يوې خوا ته د نمانځه لپاره د لرګي نخت کېښود و او ورباندې د ميسو لوښې يې قطار کړل. کوزه،

ketabton.com - The Digital Library

چلمچي، دوه غوری او یوجام او هم پدې تخت هاغه صندوق هم
نې وو چې جانی به ورته خزانه ویله. پدې صندوق کې دري
جوړه جامی، د تیلی د څپلیو یوه جوړه، تولیه صابون او د کروشیی
در او نور واړه شیان ایښي وو. د صندوق د پاسه یې یو سپین
کبنیده شوی پلوو هم وغوړوو او ځو لا د دې شیانو ننداره کوله
چې ماشومانو راوځغ ل چې هله ځلمی راځي.

کرام د څلورو ځوانانو سره کور ته را دننه شوچې صمد یې لاس
نیولې و. زهره ورته مخې ته ولاړه وه، د اکرام خوله هم هاغسې
ګنډلی وه خو صمد ورته پر تخرګ کې خپله څنګل ووهله چې
خوابنې ته سلام وکړه. اکرام زړه نا زړه وو چې زهره ورته په
سر لاس کیښودو زور یې ورله ورکړو چې سر ټیټ کړي. په
ونو ناستو ځوانو ښځو اوس په بورقو کې مخونه پټ کړې وو.
ن سرې پخپلو ځایونو ناستې وې او ناواده ینکی تولی دننه د
ناوی نه چاپیره وې. ان خوانې ښځې د نکاح د مبارکیو په وخت
ت بند کړې وو او په ښاپیری یې د چف کولو نه وروسته
بنارسي یې د په سر پورا را ځورنده کړې وه. بیا یې ورته
وویل " زه ځویه...بنارسي بند لکه ونیسه چې ځوک دی مخ ونه
ي... اوس به دا مخ یواځې خپل خاوند ته ښايي... پام کوه چې
ځوک یې د هغه نه مخکې نه ګوري... ې د مخ نور به دی
ورک شي."

ketabton.com - The Digital Library

.ه را وړاندې شوه او ښاپېرۍ ته یې یو لوی وریښمین رومال په لاس ورکړو چې مخ ته یې ونیسي... "کله کله ښځې د ډولۍ پر خت تیل ماتیل کوي چې د ناوی مخ بربنډ شي." ښاپېرۍ رومل کلک ونیولو، خو پدې وخت کې د برجومات د ملا ښځې په شنه کر کې تاو یو نوی قران هم په بنارسی کې .ننه د ښاپېرۍ په لاس کې ورکړو. هغې ایله دا قرآن د سینې سره جومات نیولی وو ـسی یې په ښویدو شوه. ناڅاپه د هغې د یوې ګوټ خیلۍ ورته پام شو او پلوونه یې ورته سم کړل. هر څه په عابدې هم تېر شوې وو. غه را وړاندې شوه او ښاپېرۍ ته یې چل وښودلو چې څنګه به په یو لاس بنارسی او په بل کې ـان تینګوي.

بهر "الا الا الا "شوه اکرام په پالنګ کیناستو نو صمد خان رته مشهدي لنګۍ وتړله. ـهره ورله په ښار کې د نسواري "ګبرډین" کوټ هم جوړ کړې وو، هغه یې د جامو د پاسه واغوستو نو زهره و د سرو زرو ګوتمۍ په ګوته کړه. د پالنګ د حلوا ـتنوس نه ټولو هلکانو لږه لږه حلوا واخیسته او اکرام ته یې خوله خوږه کړه. له دې سره د حلوا پتنوس بهر حجرې ته وویستل شوه او ټولو ماشومانو هم ـغې خوا ته ور وځغستل. ورجانۍ د اکرام لاس نیولی وو او په ټولو سپین سرو ښځو یې ګرځوو چې ورته ـلام وکړي، ښځو به ورته دعا سره پخپل وس انه یا دوه آنې په ـس کېښودې. ـکان چې د اکرام سره یو ځای بهر حجرې ته ووتل نو د ښاپېرۍ کډه هم راټوله شوه.

ketabton.com - The Digital Library

عابده په یو کټ ناسته وه او ټولو ته یې کتل. د هغې دویم ماشوم په نس کې وو، باور یې نه کیدو چې دوه کاله پخوا د هغې خپل واده شوې وو. د ښاپیرۍ په ځای یې ځان ولیدو چې د کوټې له ږازې د خپلو ملګرو په حلقه کې ورو ورو بهر راووتله، د کوڅې خوا ته دواړه تمبې خلاصې وې او ماشومان د ډ ِلۍ چار چاپېره تاویدل را تاویدل. زهره یو سور ټادر جانۍ ته ورکړو چې ډولۍ د پاسه یې وغوړوي، یو چا ه ډولۍ کې دننه سور توشکې یښې وو. جانۍ د بیګا راهیسې د مور غوړونه خوړلې وو چې نغه به د خپلې خور سره ډولۍ کې ښیني او مور ورته په سخته وئ ٰی وو چې په ډولۍ کې دریو کسانو ځای نه وي. ښاپیرۍ ہ به د هغې نږدې ملګرې شهۍ په ِلۍ کښیني. عابدې اوس ټه پټه ژړا پیل کړې وه، شفا هم ژړل، زهره د کوټې نه یو پنډوکې راوویستو چې په یوه اري رنګه رومال ک ، وچه میوه، لونګ او قند تړلې وو. شهۍ د میوې غوټه ترې ونیوله او ښاپیرۍ ته یې پام شو چې تراوسه یې نه ژړل. هغې ګر وکړو چې صبا ته به ښځې ور پورې خاندي نو ژر یې وویل،" ناوې به رخصت شي او ورور به یې نه وي." د دې خبرې د آو ِیدو سره ښاپیرۍ په ساندو شوه، اۍ زما روکیه." اوس هغو ښځو هم ژړا پیل کړه چې تر هغې په خبرو اخته وې. یو چا ناره کړه، " مه ژاړه لورې...او په سلګیو شوه. هره سترګې وچې وې، هغه ښاپیرۍ ته نږدې شوه و د بنارسي د پاسه یې ښکل کړه.

ketabton.com - The Digital Library

ې تر دروازې پورې پدې څو ګامونو کې ښاپیرۍ څو وارې ودرول شوه، بیا چا په شکور کې غنم راوړل. ې ی د ناوی لاس ږګار کړو او شکور ته یې برابر کړو، ښاپیرۍ په موټي کې غنم را واخیستل او شاته یې وشیندل. درې موټي غنم د شیندولو نه روسته هغه په ډولۍ کې کښېنول شوه او شهۍ هم ورسره کیناسته.

ولۍ د پاسه د غوړیدلی څادر پلوونه را ځوړند شول او دوو ړو چې له ډېره وخت د کوڅې په سر کې یو دېوال سره ډډې لي ناست وو، په منډه راغلل او د ډولۍ دوه ډنډې یې وړاندې او وروستو په اوږه کړلې او روان شول. ړرجانۍ د پتاسو او لاچي انو یوه غوټه بصرۍ ببو ته ورکړې و چې د ډولۍ د پاسه یې وشیندي. بصرۍ ـ مړو ته د ورو ورو تلو غږ کوو او بیا په ټوله لاره یې پیسې او پتاسې پ ۰ ډولۍ شیندلې. د ماشومانو جوپې وې په ډولۍ پسې یې منډې وهلې او د پتاسو او پیسو د راټولولو لپاره به لکه د چرګانو په زمکه پرېوتل او یو بل سره په جنګ شول.

۰ زهره په کور کې یواځې د هغې لونه او محبوبه پاتې وې او نکۍ چې د کور په پاکولو اخته شوې نو عابده دننه په کټ سملاسته. زهره او محبوبې تر هغې ورته نه وو وئیلي چې اعظم خپل ملګري سره په بایسکل سپور روان و چې یو موټر د شا نه ل. دواړه ټپي شوي وو خو ماسپښین چې محبوبه د ښار نه راغله نو هغوي ته یې دومره وویل چې د اعظم د امتحان پرچه ماځیګر کې وه. زهره د محبوبې سره ښار ته د تلو لپاره بورقه

ketabton.com - The Digital Library

ٍاواخیسته او لونو ته یې وویل چې سبا سهار وختي به ببړته
ـي. د عابدې شک شو چې په اعظم څه شوي وو خو مور
ړته وویل چې د کلي لاره ښه نه وه او محبوبه یې یواځې نه
پرېښوده چې ښار ته ولاړه شي.

نورجانۍ چې کور ته ورسیده نو د ورا ځینې ښځې د وړاندې نه په
کور کې و دا د نورجانۍ نږدې خپلوانې وې او د ناوی د هرکلی
ته ولاړې وې. ډولی د کوڅې دروازې سره کېښودل شوه نو یوه
ړوره چیلۍ یې د ناوی په پښو کې حلاله کړه. ړې ښځې د شړشمو
په درشل کې توی کړل او ښاپیرۍ چې د ډولۍ نه راوویستل
شوه نو لو ړۍ ښځې ښه یې د ې تیلو د پاسه کېښوده. تمبل
وونکي جینکۍ بیا راټولې شوې وې او ښاپیرۍ ته یې د هرکلي
سندرې ویلې. د هغې تخت شوی وو او دا یې پرې کښېنوله
نو شهۍ ګم ورسره د جوخت خپل ځای ونیولو. بیا یو ماشوم د
ېرۍ غېږې ته ورکړې شو او شهۍ ورو د ښاپیرۍ په لاس
ر پۍ کېښوده چې ماشوم ته یې ورکړي. دوې په انتظار وې چې
آینه مصحف رسم به هم کیږي، خو د شپې تر ناوخته د اکرام درک
ونه لګیدو ړ ټولې ښځې خپلو خپلو کورونو ته ولاړې. د واده د
ر خلک ستړې ستومانه پخپلو ځایونو کې پریوتل، و ښاپیرۍ یې
هم کوټې ته وردننه کړ او شهۍ پخپل پالنګ کېنوله. د ښاپیرۍ
سره مور یوه نایینه هم رالیږلې وه، هغې څو وارې نورجانۍ ته غږ
وکړو چې اکرام دې له حجرې را وغواړي. خو چې شهۍ هم د
خوب لپاره د ناوی د کوټې نه ووتله نو اکرام را ښکاره شو. هغه

ketabton.com - The Digital Library

ځان پسې د کوټې تمبې وتړلې او د کوټې په ګوټ کې پروت د لرګي پر تخت وغځيدو.

ښاپيرۍ په پالنګ ناسته وه، د بنارسۍ د پلوونو نه يې اکرام ته پټ کتل چې کله به را پاڅي او دې ته به سترې مه شې وايي... کله به ورسره خبرې کوي، کله به د دې پلوو له مخه لرې کوي... کله به د هغې لاس نيسي... کله... هغه په انتظار ستړې شوه، خوب ور باندې ډېر زور کړې وو او سر به يې يو خوا بل خوا ټالۍ وهلو، خو هغه له ويرې نه ويده کيده. هسې نه چې اکرام خفه شي، هغه خبره وه چې دې تند مزاجه وو. ډېر وخت واوړيدو... هغې خپلو د پښو زرو پايزيبونو ته کتل او د جانۍ ځيره ورته مخې ته ودريده. بيا يې خ لو نازکو ګلابي لاسونو ته پام شو چې پکې د سپينو او د زرو ګوتې ځليدې، د هغې په کټه ګوته کې درې ګوتيزه شيش ګوته هم وه او د په هنداري کې به يې خپل ګلوبند وليدو. د ی کمخواب او د بنارسۍ ، رنګ ې فرق وو خو ګلونه يې يو شان وو. د هغې په لاس کې د نکريزو ک ورو ورو د ډېوې په رڼ ې کله سور او کله تور ښکاريدو، هم پدې رنګونو کې د هغې سر د بالښت سره و ګيدو او هم ه غونډه مونډه په پالنګ يوازې اوده شوه.

پينځم باب

ketabton.com - The Digital Library

ښاپیرۍ د خواښې په غږ له خوبه راوېښه شوه نو بهر سپیدی
چاودیدلی وې . نورجانۍ هغې ته د لمونځ غږ کوو. هغې تخت ته
وکتل خو اکرام هلته نه و. . کوټې په یو ګوټ کې د اودس لپاره
ځای جوړ وو، هلته یوه نوې ـه او چلمچي اېښودل شوی وو.
ـاپیرۍ ژر ژر خپلې ګانې لیرې کړې او د لمونځ لپاره یې ځان
تیاره کړو. ـور ښځې را پاڅیدلي وې خو د ـې کوټې خوا ته
ـړک نه راتلل ښاپیرۍ نه پوهیده چې څه وکړي. نورجانۍ
ـاغله، د کوټې دروازه یې ځان پسې وتړله او د ښاپیرۍ سره
کیناسته... تر ډېره وخته یې هغې ته د راز خبرې کولی. د لمر
خاته سره د ښاپیرۍ او اکرام د ناشتې لپاره د زهره له کوره چای
پراتې او حلوا په یو لوې خوان کې راوړې شول. ـمهې یو وارې
ـیا ښاپیرۍ ناوی کړه او دسوچا تیلی د کار جوړه یې ورته
غوسته. هغې ورته په کمڅۍ کې د رامبېل د ګلونو لړۍ هم تاو
ې و چې سهار وختي شفا او جانۍ د خپل کور د بوټي نه
راشوکولي او په تار کې ورته پیئلي وو. بیا د ښاپیرۍ تخت بهر په
لان کې کېښودل شو و ټولو د ناوی سره چاې وڅښلي. بصرۍ
ـرور چې بیا راښکاره شوه نو ـغې په لاس کې د رنګینو کاغذونو
جوړه یوه آویزه نیولی وه. . ښاپیرۍ د کـ ټې د دروازې په سر
ـدغه آویزه وځړول شوه، بیا هغې سپیلني لوګي کړل او په ټولو یې
ـوګرځول، ـرجانۍ ورله څه پیسې په لاس کېښودې.

د غرمې تر ډوډۍ پورې د چم ګاونډ ټولې ښځې نورجانۍ کورته
راغلې د ښاپیرۍ بنارسي به یې پورته کړه مخ به یې ورله وکتلو

ketabton.com - The Digital Library

ـ په لاس به يې پېسې کېښودلې. ځينو ـ پيسو پر ځ ی نورجانی
ـ هگۍ او کوچ کېښودل. مازديگر مهال ځينو جينکو بيا تمبل
راوخيستو او د واده سندرې يې وئيلی. ماپېرۍ ښه خوشحاله
معلوميده او د جينکو په خبرو به يې کله نه کله بې واره وخاندل،
خو نورجانه يو څه نا څه ناکراره ښکاريده. کله چې به يې وليدل
ـې د محلت ځوانی واده کړې ښځې ښاپېرۍ سره پټې پټې خبرې
کوي نو دا په ژر تخت ته رانږدې شوه او په زوره زوره به يې د
ځو پام ځان ته کړو.

مابښام بانگونو پر وخت د ناوی تخت ـنه کړی شو، د ښاپېرۍ
ه راغلی نايڼه هم پاڅيده او ښاپېرۍ ته يې تسلي وکړه چې سبا
ورپسې خويندې راځي. ـ هغې ملگرې شهۍ لا د غرمۍ د
ډوډۍ نه وروستو خپل کور ته تللی وه. مابښام په ډوډۍ کې درې
ڵلور ښځې پاتې وې چې د نورجانۍ د کور لوښې لرگي يې خپلو
ځايونو ته رسولی وو. ـ ښاپېرۍ ستړی وه او غوښتل يې چې
نورو ورځو په شان د ډوډۍ نه سمدستي وروسته اوده شي. خو
شپه هغه پخپل پالنگ يوازې نه وه ناسته نورجانۍ هم ورته
لنگې ته ډېره وهلی وه. نږور او خوابښې څو شېبې د جامو او د
خبرې کولی بيا نورجانه د خپل زوی په هکله ورسره لگيا
شوه ـا چې هغه ډېر لايق وو او د کلی ټول خلک ترې سوځي.
ـاپېرۍ ورته د خپلې مور خبره او اکرام ته يې د خپل پلار د
پېرې کيسه ورياده کړه ـ نورجانۍ هغه زړې خبرې وبللې. د
کرام د قدمونو د ښکالو په آوريدو دواړه غلی شوی. دې چې را

ketabton.com - The Digital Library

دننه شو نو مور ته یې په تېټو سترګو سلام واچوو. بیا ولاړو په تخت کیناستو، نورجانۍ په تېږ غږ زوی ته یو څو نصیحتونه وکړل او بیا پاڅیده. ام د دروازې زنځیر ترلو ته هم اوچت نه شو او هرې کېن په تته رڼا کې ښاپېرۍ ته د هغه نیم مخ ښکاریدو. نن هغې بنارسي لرې کړې او شنه لوپټه یې په نیم سر ځورنده وه خو اکرام بیا هم ورته نه کتل. هغه په فکرونو کې غرق وو، بل ملګری پاینده خان ورته مخې ته ولاړ وو. بهر خاموشي خپره شوه خو دی راپاڅیدو، ښاپېرۍ هم ملا نېغه کړه. اکرام له کوټې بهر ووتلو او ښاپېرۍ ځان سره سوال او ځواب کول چې تمبه خلاصه شوه او اکرام یې ولیدو چې د غولی نه یې ټلیدلی کټ را دننه کړو. هغه د کوټې په بل ګوټ کې یو څو شیان اخوا خوا کړل او کټ یې پکې ځای کړو. بیا یې خپله شړۍ ورباندې وغوړوله، ځ یې وویستلی او په غځیدو کې یې مخ بلې خوا ته واړولو.

اپېرۍ چې دا ولیدل نو زړه یې آرامه شو، هغه له خپله ځایه را پاڅیده، وازې رنځیز یې وترلو، بیا خپل ټول کالي یې وویستل، وریښمین رومال کې یې غوټه کړل غوټه یې د بالښت لاندې کېښوده. هغه پخپل نوی پالنګ په آرامه وغځیده او د ویده کیدو ړاندې یې د هری کین باتۍ مړه کړه. د هغې خوب د دروازې د زنځیر په کړنګیدو مات شو، ښاپېرۍ ژر ولاړه او تمبه یې خلاصه کړه. نورجانۍ د هرې کین سره را دننه شوه، پالنګ حال او په بل کټ اوده اکرام ورته د شپې ټوله کیسه تېره کړه.

ketabton.com - The Digital Library

هغې لا زوی ته د بدو ردو لپاره خوله جوړوله چې پدې کې ملا د حر بانګ پیل کړو. ږرځ د ښاپ ږری لپاره د خوشحالی شېبې په جولی کې راوړې وې. هغې ټولې خویندې راغلې وې، ورسره کلی نورې جینکی هم وې. ز ږرجانی ورته ډېره ښه ډوډۍ کړې وه خو ډېرې خبرې یې نه کولې. ښاپېرۍ د زربفت جامی په غاړه کړې وې او ټولې ښځې ورته په کتلو نه مړیدې. د هغې د جامو او د کالو ذ ونه هم ډېرو په لومړی ځل اوریدلی وو، شفا د هغې د ږل سنګار شیان ټولو ته ورښودل.

ږډۍ نه وروسته ښاپیرۍ خپل د پسول صندوق پرانیستو او ټولو جینکو ته یې ترینه یو یو سوغات ورکړو، د چا په لاس ږریښمین پرتوګانښ، چا ه د سوچه وریښمو رومال او نورو ته یې د ګلابو د وړی وړی شیشې ورکړې چې مور ورله په ښار کې اخیستې وې. ـیګر ټول خپلو کورونو ته روان شول نو ښاپیرۍ د لمونـ ه وروسته د قران تلاوت پیل کړو. نورجانه د پرون نه ږیاته په تشویش کې ښکاریده. بې اکرام پسې ځواب کړې وو د ماښام ډوډۍ دې په کور کې وخوري، خو په حجره کې مانه ډېر وو او خواښې اِنږور یوازې ډوډۍ وخوړه.

ږرجانی نن زوی سره د سختو خبرو لپاره تیاره ناسته وه او کله چې اکرام بیا خپل شلیدلی کټ کوټې ته دننه کړو، نو په پالنګ ناستې مور وربادنې لکه د پیشو حمله وکړه. ښاپیرۍ کله خواښې ته کتل او کله اکرام ته او نه پو هیده چې نورجانه ولې دومره په

ketabton.com - The Digital Library

قهر وه. که د اکرام زړه نه کېږي چې د هغ سره دې په پالنګ اوده شي نو هغې ته دا ستونزه نه ښکاریده. بیا یې د اکرام خبرې ته یې پام شو، "ماته هیڅ مه وایه، اِنړور دې راوستله... ارمان دې پوره شو... زه اوس دا ښځه کولی نشم... زما د ې د ټول خاندان نه نفرت دی. ښاپیرۍ هک پک پاتې شوه. اکرام له دوې دومره کرکه کوي...د دې اندازه ورته نه وه خو اوس د مور هغه خبرې چې پخوا ورته مبالغه معلومیدې، د مېړه له خلې یې پخپله واوریدې.

ورجانۍ خپل خ په څپېړو ووهلو او په ژړا کې یې اکرام ته ېرې کولې. ښاپیرۍ نه پوهیده چې خوابنې ته تسلي ورکړي او که اکرام سره پخپله خبرې پیل کړي. هغه ناوی وه او په کلي کې ړیو ورځو د ناوې غږ به چا نه اوریدو. نورجانۍ اوس زوی ته جولې غوړولی وه او مینت زارۍ یې ورته کولې چې د هغې د توب نه دې حیا وکړي. اکرام خپلې څپلۍ له پښو وویستلې او یوه ، په زوره په ځمکه وویشتله. " زما لپاره ښځې او پدې څپلۍ ې هیڅ فرق نشته... ما درنه ښځه نه وه غوښتې... اوس چې دې راته کړیده نو خپله یې سمباله کړه.

د واده اوو و ې تیرې شوې او د اوومې د دود لپاره ښاپیرۍ تک شین کمیس او سور پرتوګ اغوستې وو. په سر یې ژېړه د جارجټ لوپټه وه چې په سپینو خالونو ډکه وه او پلوونو ته یې د ریښمو ځونډې لګیدلی وو. د هغې خویندې او ملګرې

ketabton.com - The Digital Library

لې شوې، سندرې يې وويلې او نورجانۍ ورته بيا درنه ډوډۍ ورکړه. له ډوډۍ وروستو پېرۍ لومړی د سيدانو کور ته په ولۍ کې او بيا خپلې مور کره د جينکو په بدرګه ولاړه. اکرام ې ورځ په ښار کې و، د ، په دفتر کې پيرنګې افسر بدل شوی وو او نوی افسر چې له کلکتې نه راغلی و، له ټولو سره ژندګلوی کوله. ورجانۍ دا خبره ځو وارې د کلی ښځو ته کړې وه چې د هغې د زوې لوې افسر راتلو. جينکو به ښاپېرۍ ته يوه شوخه خبره وکړه و ټولو به په زوره وخندل. هغې درې ځې مور کره تيرې کړې او زهره به د ښاپېرۍ خبرو ته غوږ ښې وو چې د اکرام په هکله څه وايي. هغې ته دا عجيبه وه چې ۍ ټول وخت د خپلو جامو او د کالو خبرې کولی. هغه نوشاله معلوميده خو زهره ته د هغې په سترګو کې هاغه ځلا نه کاريده چې د عابدې په سترګو کې يې د واده په دوېمه ورځ ليدلی وه.

د اعظم امتحانونه خلاص شوی وو او هغه هم کلی ته راغلو. په سر يې يوه پټۍ اوس هم تړلې وه چې د موټر د وهلو نښه وه. دا ه اوس ټول کلي ته معلومه شوې وه. محبوبه هم له ډېرې مودې وروسته د زهره په کور کې ميلمنه وه او هغه د دې په قدر عزت اخته وه. د جمعې ورځ د اکرام د ډوډۍ لپاره وتاکل شوه خو ورجانۍ ځواب واستوو چې اکرام د اتوار په ورځ وزګارېږي. زهره په قهر شوه ځکه هغې قصاب ته د غوښې لپاره فرمايش

ketabton.com - The Digital Library

ورکړی وو. بیرته یې اعظم ورپسې ولیږلو چې غوښه د جمعې نه بلکه د اتوار په ورځ پکار وه.

په هغه ورځ د زهره په کور کې یو واری بیا ګڼه ګوڼه شوه، مریم خپل ـل لوښې زهره ته ورکړې وو او پخپله به یې کله نه کله په دېوال سر ـه کړو چې وګوري څوک څه کوي. محبوبی یو لوی پتنوس له خوارږو او له میوې ډک کړې وو چې خپل اړخ نه یې ناپېری سره ورلستوو. بدې له کوره حلال کړې چرګان راوړي او مور ته یې پخولو لپاره ورکړې وو. ښفا په ښار کې د ګلابي فیرني د پخولو چل زده کړې وو او د پوډرې کڅوړه یې له ـانه سره راوړې وه. جانې ټول وخت د خور نه تاو راتاو ګرځیده ـې ګوندی لږه پریکړې پسته یا بادام ورله ورکړي، خو شفا به ـرته پښې ودربولي. خر چې ګلابي فیرني د شیشو په دوو قابونو کې چکه شوه نو شفا هغه راوبلله او هغې ته یې د سپینو د ورقو پاڼې په لاس کېښودې بیا یې ورته چل ور وښودلو چې څنګه دا نازک ورق به په فیرني هواروي. انې پدې کار خوشاله شوه او چې خور ورته پرېکړې پستې او بادام په لاس ورکړل نو هغې په فیرني ودوړل.

. غرمې ډوډی تیاره وه، نورجانې راغله او د محبوبې سره په کټ اوچته ناسته وه. ښا ـری هم ورسره په څنګ کې ناسته او د دوی خبرې یې اوریدی. ورجانې د اکرام خبرې کولی، دا چې هغه څومره لایق وو ـ دا چې انګریز افسر ترینه دومره خوشاله وو

ketabton.com - The Digital Library

ې غوښتل يې دی ګلستان ته له ځانه سره بوځي خو هغه ورسره نه ځي. وايي چې دا کلې به نه پرېږدم. زهره په يو تخت سترخوان هوار کړو او ټولو ته يې غږ وکړو چې ډوډۍ وخوري. اکرام تر اوسه نه وو راغلی، نورجانۍ پسې ځو وارې ماشومان ور واستول، بيا يې اعظم ته غږ وکړ چې اوخښې راولي. هغه ډېر وخت وروسته راغلو او سترخوان يو ګوټ کې کيناستو، بيا يې ورو غونډې وويل، " اکرام لالا وايي چې ما ډوډۍ په حجره کې خوړلی ده، تاسو زما انتظار مه کوئ." د ښاپېرۍ د سترګو رکه شوه، د شفا شونډې ځورندې شوې، عابدې د خپل ماشوم زوی په ډکه خوله کې نورې وريژې هم ور ومنډلې، محبوبې د رګ اندامونه ژر په ټولو وويشل. زهره د وريژو غورۍ د اعظم او جا ی مخې ته کيښودې او قورمې غوښه يې ورته په لاسونو کې ورکړه.

ورجانۍ ليده چې که زوی يې نن د خوابښې کور ته رانغلو نو کلی به ور پورې وخاندي. له ډوډۍ وروسته هغه پاڅيده او اکرام پسې حجرې ته ولاړه. هلکانو ورته وويل چې زوې يې خپل کور ته تللی وو. ورجانۍ چې کور ته راغله نو څه ګوري چې اکر د واده په پالنګ غځيدلی و پښو ته ورته د ده ملګرې پاينده خان ناست وو. نورجانۍ به ليدو هغه وارخطا را پاڅيدو، هغې ته يې سترې مه شې وويل او په منډه له کوټې او ورپسې له کوره ووتلو. جانۍ لا پدې خبره ځان پوهاوو چې پاينده خان د دې د ی په کوټه کې څه کول. هم هغه وخت اکرام هم له کوټې

ketabton.com - The Digital Library

راووتلو او ـ مور په سترګو کې ې قهر ولیدو. نورجانۍ ورته وویل، " خوابښي ر ته ولاړ شه او ښځه دې راوله." اکرام بې له ه بحث کوڅې ته روان شو، مور ورته په دروازه کې ولاړه وه او کله چې وې لیدل چې اک ام ښي لاس ته د حجرې پر ځای ګس لاس ته د زهره د کور لاره ونیوله نو هغې یوه اوږده ساه واخیسته.

د زهره د کور دروازه خلاصه وه او جانۍ د ګاونډیانو د وړو سره په درشل ناسته پیتاوې کول. د اکرام په لیدو هغې دننه منډې کړې او مور یې خبره کړه. اڅاپه د کور په خلکو کې بیا یو حرکت پیدا شو او ټول راپاڅیدل. د اکرام هرکلی ووشو او دی په یو کټ کېناستو چې ور دې نوی ګلداره ځادر غوړیدلی و. مخامخ په بل کټ محبوبه او ښاپیرۍ کیناستې، د دواړو کټونو په منځ کې د دوو ګینو میزونو د پاسه چای او رنګارنګ خواږه کیښودل شول. ږرې ښځې و ماشومان خو او شا په نورو کټونو ناست وو ځوک پکې ولاړ وو او د ټولو سترګې کله ښاپیرۍ او کله به اکرام ته شوې. ثنفا د چم ګاونډ ماشومان له کوره وویستل او مریم له دېواله اکرام ته سترۍ مه شي کړې وو. هغه ډېرې خبرې نه کولې او کله نا کله به یې د محبوبې د خبرو لنډ ځواب ورکړو. عابدې او ږرته څو څو وارې د کلچو او د شیرینۍ قابونه وړاندې کړل ـ اکرام به د چایو د پیالی نه یو ګوټ وکړو او کله به د چا په ه موسکی غوندې شو. د ښاپیرۍ او د شفا ځینې ملګرې د غولي په یو ګوټ کې پلو کې په څه صلاح مصلحت اخته وې.

ketabton.com - The Digital Library

اکرام اخوا ،ېخوا کتل، هغه ویزاره ښکاریدو او اخر یې عابدې ته مخ واړوو چې، "موږ به ولاړ شو." عابدې په یوی شوخی موسکا اکرام ته وکتل او بیا یې وویيل، " ښه ده موږ به ښاپیرۍ نوره نه ایساروو. ' اکرام پښې ښکته کړې چې څپلی . پښو کړي خو هلته د ده د تیله دارو څپلیو جوړه نه وه. ﺑوه څپلۍ وه او بله د ناوی ږیندو ترې پټه کړې وه. دې جینکو پټ پټ خاندل خو بیا شفا ات وکړو او اکرام ته یې وویيل، " څپلۍ خو په پیسو کیږي." ټولو جینکو په زوره وخاندل، ښاپیرۍ تکه سره شوه او د بانړو دې یې اکرام ته وکتل. هغه یوه څپلۍ په پښه کړه، بله پښه یې د کټ په بازو کیښوده او ودریدو. ؛ هغه سترګې له قهره ډکې وې، عابدې ته یې مخ واړوو او ورته یې وویل، " څپلۍ راکړه که نه خور مو هم د سې ټول عمر له ځانه سره کښینوۍ." د جینکو خندا بنده شوه او خولې یې وازې پاتې شوې. عابدې غټې ملالی سترګې له اوښکو ډکې وې او زهره غو تل چې هم په هاغه څپلۍ په اکرام راباندې کړي او دا سر ورله مات کړي. هغې د اکرام د ترټلو لپاره خوله خلاصه کړې وه خو محبوبې ته یې پام شو چې سترګې یې ورته برندې کړې وې. هره ځان قابو کړو، عابدې ته یې د سترګو اشاره کړه، هغې یوې پیغلې ته سر وخوځوو او دې جینۍ د خپلې لوپټې د پلوو لاندې پټه څپلۍ را وویسته. بیا ورو غوندې ولاړه او د اکرام مخې ته یې هغه څپلۍ کیښوده.

بړۍ پدې څو شپېو کې له خپله ځایه پاڅیدلی او خدای خبر کله محبوبې ورته بورقه په سر کړې، دوو وړو جینکو ته د هغې جامو

ketabton.com - The Digital Library

پنډوکی او د خوړو تشت په سر ښنې وو. اکرام نور هیڅ **و** نه
او د کوخې دروازې ته روان شو. ښاپیرۍ نه هیر وو چې د
و سره خدای په اماني وکړي، د هغې ملالو سترګو د اعظم لټه
کوله خو وروړ یې **د** وخته د اکرام په تندي پوهه شوې او د کلی د
ی پورې غاړې ته د یو پټي په دېوال ناست وو. هغه ډوبیدونکی
ـ ته کتل چې ټول اسمان یې د ده د زړه وینو په شان سور کړې
و. ښاپیرۍ د خپلو اوښکو د پټولو لپاره په بورقه کې مخ پټ کړو
او اکرام پسې له کوره ووتله.

شپږم باب

۱۹۴۱

انی نن سحر مور ته یادونه کړې وه چې د میاشتې دویمه نېټه وه
او زهره د محبوبې کارونه ژر ژر خلاص کړې وو. ټوې یې هم
د شپې پخولی وه چې په وخت کچرۍ ته ولاړه شي. **د** هرې
میاشتې په دویمه نېټه به دا کچرۍ (محکمې) دفتر ته ورتله. سید

ketabton.com - The Digital Library

م د انګريزانو په پوځ کې چې څومره موده کار کړې وو، په هغې حساب اوس هره مياشت کونډې ته يې د پينشن (تقاعدي) پېسې ورکولې. پورا ه روپۍ به زهره کور ته راوړې، د اعظم د ښوو ي د مياشتې خرڅ به ورباندې کېدو. پدې دفتر کې د زهره ډېرو نو کونډو سره پېژندګلوي شوې وه. . هغه ځای يو بابو(کلرک) يوسف د هر چا فايلونه ماتل او ټول فارمونه او کاغذونه به يې ورته برابرول. کله کله به چې زهره د دويمې نېټې نه پاتې شوه نو په بله ورځ به ورتله، يوسف به ورته چای هم او غوښتلی او جا ی سره به يې يوه نيمه ټوکه هم وکړه. دواړو ته يو بل د ژوند ځينې اړخونه معلوم شوې وو. زهره خبره وه چې ف هره ورځ په بايسيکل د خپل کلي نه ښار ته راځي. په کلي کې کور او مزکې يې لرلې او د مو ر او د ښځې خبرې به يې کولی. يوه ځ چې زهره ترې د اولادونو پوښتنه وکړه نو هغه غلی شو، بيا يې ه د ښځې د نري رنځ حال ورکړو چې علاج يې روان و.

زهره ډېره خفه شوه ځکه يوسف د لو کالو وو او پدې ځوانۍ کې يې ډېر په حوصله د ښځې د نځ علاج کوو. هغه تر اتم جومات پورې سبق ويلی و . زهره ته به يې يادوونه کوله چې په جانۍ دې سبق ووايي. خو د زهره لپاره يوازې د اعظم سبق تر ټولو مهم وو. د کرم غوښتل چې زوی يې ډاکتر شي. هم دا وه چې عظم په ښار کې د انګريزانو په يو داسې ښوونځي کې سبق ويلو

چې د میاشتې فیس به یې ترې اخیستو. کال کې یو وارې به لس
روپۍ د امتحانونو (آزمویني) د داخلې او د کتابونو اخیستل کیدی.

سږ کال فصل بیا ښه نه وو ری، زهره ټول غنم نه وو خرڅ
کړې. یو هټۍ وال ورته ویلي وو چې په جنګ کې زور
دا شو نو غنم به نور هم ګران شي، د زهره د کلي کوټه ټوله د
غنمو په بوجیو ډکه وه. ې د پینشن روپۍ راوړې، محبوبې هم
ورته د مزدورۍ درې روپۍ په لاس کینودې نو زهره په کور کې
حیرانه کیناسته. د اعظم د سبق پیسې نه وې پورا تېر ځلې هغې د
حبوبې نه لس روپۍ پور اخیستی وې او تراوسه د هغې دوه روپۍ
ورته پاتې وې. پیسې یې ترې نشوای غوښتلی او لاسونه
یې مروړل چې خپلو لیچو ته یې پام شو. د سرو زرو دوه نازکې
کړې ورته سید کرم د اعظم په زیږیدو جوړې کړې وې او د تېرو
دوو کالو په سختو کې هم زهره دا کړې نه وې رخې کړې، خو
اوس بله چاره نه وه. د اعظم د را و وخت وو، هغې جانۍ ته
ډوډۍ ورکړه، پخپله یې دوه نمرې وخوړې او لور ته یې وویل، "
ه بازار ته ځمه، د ورور نه بغیر بل هیچا ته دروازه خلاصه نه
کړې.

زهره منزل د زرګرانو په بازار کې وو، سورج مل زرګر پخپلې
ۍ کې ناست د یو امبل پټري شمبرل او زهره یې ولیده نو په
حترام ورته پاځیدو. هغې را هم څو وارې د سورج مل د دکان
نه د خپلو او کلي والو لپاره کالي پټرې جوړ کړې وو، نن هم د

ketabton.com - The Digital Library

زهره په ليدو سورج مل خوشاله شو او په بازار کې تيريدونکی د چای والا هلک ته يې د چای راوړو وويل. خو زهره ورته د لاس په اشاره وويل،" مه راغواړه چاې ...سورجه وروره کالي نه جوړوم. سورج مل په خندا وويل، " ه نو اوس به ته د ې ځايه ه چايو ښنګه ځې." زهره دکان ته وروختله او په فرش غوړيدلې قالين سره جوخت يې چپلکې کوزې کړې. هغې بورقه ه ځانه کلکه تاو کړه او کيناسته. سورج مل د ې د پښو حال وليدو، بيا يې د ه سترګو کې د فکر سيوری ورته ښکاره شول نو په لاس کې نيولی اميل يې په يو ډبي کې بند کړو او زهره ته ې مخ ووګرځوو. ه چل دی ببو؟" . سورج مل د پوښتنې سره د زهره زړه را ډک شو، خپلې شونډې يې وزبيښلی او د لاسونو کړې يې ورته وويستلی. " دا راته خرڅ کړه... په هر څو چې کيږي... د زوی د سبق لپاره لس روپۍ پکارې دي." دسورج مل مخ سور شو، بيا يې لږ په خفګان زهره ته وويل، " دا زه درته دومره بې غيرته ښد ارم چې ستا د لاس کړی به خرڅوم؟"

زهره يو څه حيرانه شوه، بيا يې ورته وويل، "سورج وروره...زه خبره يم چې د ک له امله سره زر ارزانه دي...خو ته..." د ې خبره نيمګړې پاتې شوه. سورج مل مخ واړوو او ورته يې وويل، " خپلې کړی دې په لاسونو کړه، زه به درته لس روپۍ درکم." زهره يو شيبه غلی وه، بيا يې ورته وويل، " که روپۍ راکوې نو سود به هم اخلې؟" سورج مل اوس رښتيا په غصه شو، لږ په زوره يې زهره ته وويل، " دومره بې عقله خو نه

ketabton.com - The Digital Library

ـکارې... ، لس روپۍ بې سوده درکوم، هر وختې چې دې پېدا کړې ماته يې راوړه." بيا غه پاڅيدو او د دوکان په بل سر کې ګيدلی د اوسپنې د سيف (لاکر) مخې ته کيناستو. زهره خپلې کـړې بېرته په لېچو کړې او د زړه درد يې ـترګو ته کډه کړې وه. سورج مل په مهربانۍ د هغې اوښکې نه ودرېدې، پوهه نشوه څه وختې يې لس روپۍ د کميس په تخرګ کې جوړ لوی جيب ـنکته کړې، کله يې چای وڅښلې او سورج مل ورته نور څه وويل، بس د هغه يوه خبره به يې بيا بيا غوږ کې اوريده. " زه دومره غېرت نه يم چې ستا د لاس کړې به خرڅوم."

په کلي کې د مايا هټۍ وه، د خپل معذوره پلار او دوو ورونو سره ۍ د هټۍ شا ته کور کې اوسيدل. د کلي ماشومانو به د مايا ـکان نه د ګوړې څلوبۍ، املوک، چڼې او نور خواږه اخيستل. ـنګارنګ دالونه، وريژې،هګۍ او د موسم ابه به يې هم خرڅول. د کلي زيات خلک خوار وو او پېسې به ځا سره نه وې. دسودا لپاره به خلکو مايـ ه غنم، جوار، هګۍ يا شوده وړل او بيه به يې مايا پخپله ټاکله. خو عجيبه خبره دا وه چې کله به يو ماشوم ورته ـپسه ونيوله نو هغې به ورته ګوتې نه وروړلی. د مايا د هټۍ قانون دا وو چې پېسه به دې ورته په ځمکه غورځوله او هغې به اندې خپله پېښه راښکله. ـه خاورو کې به يې دا پېسه وموښله نو بيا به يې راواخيسته. هغې چېرېه . کلي د نورو ښځو سره يو ـای د ويالی نه اوبه نه وړلی نه به يې ځوک خپل کور ته دننه ـېښودل. زهره چې د سورج مل د دکان نه راووتله نو د مايا

ketabton.com - The Digital Library

چلند ور په زړه شو. عجیبه خبره دا وه چې د مایا دواړو وروڼو د
ي د هلکانو سره هر ځای منډې وهلې. په ودونو کې به یې
غوښې هم خوړلې. زهره په ټوله لاره د مایا او د سورج مل په
هکله سوچونه کول. ړلې کوځې ته رانږدې شوه نو **دشفا د**
ـې شیاما مور یې ولیده چې د دوي په ګاونډ کې یې کور و.
دواړو تر خپلو کورنو یو بل سره زړه خواله وکړه او بیا **د دروازو**
ځیرونه یې وشرنګول.

م نړیوال جنګ کې زور پیدا شوی وو. د انګریزانو استازي
ه په کلیو بانډو ګرځېدل او ځوانان به یې پوځ کې **بر**تي کول خو
لاورخان خپل ټول زامن **خونديساتلي وو.** د کلي خلکو به ویل
چې هغه سرکاري کسانو ته پیسې ورکوي او پکې یې څو سره
ملګرتیا یې لرله. نورجانه سخته وېریده چې هسې نه زوی ورله
پوځ ته وربدل کړي. زهره سره هم وېره وه چې اعظم به ترېنه د
ـوونځي نه یوسي خو داسې ونه شول. د ښاپیرۍ د واده دوه
میاشتې پوره شوې او اکرام قبایلي سیمې ته بدل کړې شو. په بنو
کې د مدیریت په دفتر کې د یو بابو ضرورت وو، اکرام له خدای
ورڅ ورکړه. هغه خپل بکس بند کړو او مور ته یې ړویل، " خوښه
دې خپله... که اِنږ ر ځان سره ساتې، وې ساته، زه یې له ځانه
سره نه بیایم." اپیرۍ اوس د جامو او د کالو د طلسم نه راوتلې
وه خو هغې ته خپل جرم نه وو څرګند. د پلار د څپېړې ګناه ګاره
وه هغې د ناویتوب ورځې اوس په تیرېدو وې. **د** چم ګاونډ
ځې به راتلې او نورجانه به یې په سترګو سترګو کې پوښتله چې،

ketabton.com - The Digital Library

انړوردې څه لري؟" مانا حامله ده که نه؟ نورجانې به د دواړو
ړنو ګوتې په هوا کې تاو راتاو کړې، شونډې به يې هم ورسره
ځې کړې، ـې لکه چې دا ټول د ښاپيرۍ ګناه وي.

ې به کله ناکله د ښاپيرۍ خبر اخيستو خو زهره او خويندې يې
ـه ددې حالاتو نه خبرې نه وې. په ښار کې د زهره زړه
جوړ وو چې د اکرام خپله سخرګنی نه وه خوښه، ولې ـ ښاپيرۍ
ايست ته به ټينګ نه شي او پخپله به ورسره ژوند کوي. د کلي
به ښځې راتلې نو ز ـه به د ښاپيرۍ حال ترې وپوښتلو او په
ظاهره هرڅه سم وو. هغې کالي او جامې هغه څه وو چې د
ځو لپاره د خوشالۍ ا د ارامه ژوند نښې وې. عابده اوس بيا د
ماشوم د زيږولو په انتظار وه او له څو مياشو راهيسې ښار ته نه
وه تللی. زهره چې د اکرام د نوی نوکرۍ نه خبره شوه نو دا
پوښتنه ورته پيدا شوه چې ښا يرۍ له ځانه سره بيايي او که نه.
غې د شفا سره يو څو وارې زړه خواله وکړه، خو پدې پوهه وه
چې د دې هره خبره به يې ردوله. ـ ښاپيرۍ په هکله به شفا تل د
خور پره کوله، يو وارې هغې مور ته ډيره په تونده لهجه خبره
ګرځولې وه. پداسې وخت کې به زهره دلګيره شوه او ځان به يې
واځې احساسوو. محبوبې ته به يې د اولادونو د نافرمانی خبره
وکړه نو هغې به هم ورته نصيحت پيل کړو چې کلي ته ډير ک
اتګ مه کوه. شفا به د محبوبې د لور مينا سره د لاسي کارونو
مرکز ته ورتله، ی به ټوله ورځ د انګريز پوځيانو لپاره د خړو
ړيو نه سويټرې (جمپر) اوبدلې. زهره د محبوبې خبره منلی وه

ketabton.com - The Digital Library

ږوازې مړي، ښادی له به کلي ته لله، شفا، اعظم او جانی به یې
م له ځانه سره نه بیول. سحر به ولاړه ا کوز ماسپښین به د پیو
خرڅوونکو ګوجرانو ه تانګه کې بېرته راغله. نن سحر زهره
ځواب شوې وو چې د دلاورخان مشره ښځه مړه شوې وه،
غې شفا او اعظم ته ډوډی پخه کړه، جانی یې له ځانه سره کلي ته
بوتله.

ړی د ویر او جنازې نه وروسته د کلي ښځې یو یو کټ کې
څلور څلور کیناستې یو بل ته یې سرونه ټیټ کړي وو او په خبرو
بوختې وې. زهره تادي کې وه، غوښتل یې چې ښار ته ژر
ورسوي، خو په راپاڅیدو کې یې د یوې ښځې د خولې داسې
خبره واوریدله چې د غوږونو نه یې لمبه راپورته شوه. د ښاپېری
په هکله خبرې کیدې چې د نورجانې سره د مړی له کوره په وتلو
وه. عابده هم ورسره ولاړه وه، " ښاپېری خواره وچه ده...نه نه
مۍ دایې لیدلی ده هغه وایي چې ښاپېری خو تر اوسه جینۍ ده."
زهره بورقه په سر، نېغه د مړي د کور نه ولاړه او د نورجانې
مخې ته ودریده. ې او ښاپېری دواړو د مور تندې ولیدو نو
شوې چې جنګ جوړیږي خو په زهره لګه چې اور بل وو.
هم هلته یې د نورجانې پلار نیکونه ور یاد کړل، په چیغه یې ورته
یل چې خپله لور به په ښار کې لوی ډاکتر ته د معاینې لپاره
یایي چې څرګنده شي په ښاپېری کې څه نقص وو. هغې ښار ته د
اراده پرېښوده، مناف ماما ته یې وویل چې د محبوبې کور ته
ولاړ شي او ورته ووایي چې شفا او اعظم د شپې لپاره خپل کور

ته ور وغواړي. بیا هاغه زهره چې لونو کره به یې ورځ نه تېروله د ښاپېرۍ سره یې شپه تېره کړه چې اصل حال نه ځان خبر کړي.

نورجانۍ ېره هڅه وکړه چې په آرام او تسله خبره سره کړي، خو . کلي ځینو ښځو زهره ته ویلی وو چې نورجانۍ په ښاپېرۍ تاپه لګولی ده چې دا وچه ده. زهره ټوله شپه نارامه تېره کړه، سحر بانګ سره راپاڅیده ښاپېرۍ خپل یو څو جوړه جامې او کالي غوټه کړل او . لمانځه نه وروسته مور او لور د شنډ توت به لورې رواني شوې. نورجانه پخپلې کوټې کې ملاسته وه او هیڅ خبره نه وه چې دوی څه وختې له کوره ووتلې. سحر د چایو لپاره چې راپاڅېده نو د ښاپېرۍ کوټې ته ، وکتل، هلته د دروازې زنځیر ره لوی د اوسپني قلف ځوړند وو. نورجه د کوڅې د دروازې به درشل کیناسته او زهره ته په ښېرو سر شوه.

"خدای دې د تورو خاورو لاندې کړه چې زما د زوی کور ورانو ندای دی زوی ځواني مرګ کړه." د چم ګاونډ هغو چې زهره ته یې د نورجانۍ خبرې کړې وې، اوس د هغې سره د زهره په هکله په خبرو اخته وي.

اووم بلب

ketabton.com - The Digital Library

زهره ستړې ستومانه په تخت پرته وه، لږه شېبه وړاندې محبوبه
ېنه خپل کور ته تللې وه. جانۍ او ښاپېرۍ دواړه په پخلنځي کې
اخته وې او کله نه کله به د دوی د خندا غږ د زهره د فکرونو لړۍ
ماته کړه. سې ښکارېده لکه چې ښاپېرۍ تل هغې سره وه، د
هغې د یوې خبرې نه هم داسې نه ایسیده چې د واده وې ښځې
ژوند به یې تېر کړې وي. سحر چې دوی ښار ته را ورسیدې
نو اعظم او ېرۍ یو بل ته غاړه غړې شوی وو. دواړو دومره
وژړل چې زهره ورته حیرانه وه. د ی په ټولو اولادونو کې
یوازې عابده وه چې زهره سره به یې ډېرې خبرې کولی، اعظم نن
ډېره موده وروسته خور لیدلې وه او باذ یې کوله چې ښوونځي ته
ولاړ نشي. و زهره ورباندې سترګې راوو ستې او ښاپېرۍ هم
ورته اشاره وکړه نو دی ولاړو. شفا به لږ ناوخته تلله او د مور په
ړه هغې نن له بازاره ورته غوښه او سبزي راوړی وو، بیا د
محلت د نورو جینکو سره له کوره وتلی وه.

ره پخپل زړه کې کرل ربېل چې څرنګه به د ښاپېرۍ سره
خبرې کوي. محبوبې ورته د یو کلینک پته ورکړې وه چې رام چند
اکتر او د هغې ښځې سیتا په ګډه پرانستی وو. ار ډېرې ښځې
به د علاج لپاره سیتا ته ورتللې، محبوبې ورته دا هم ویلی وو چې
د غرمې نه وروسته دومره بیروبار نه وي. س تر ټولو ګران
کار د زهره لپاره دا وو چې ښاپېرۍ رضا کړي. خو د غرمې د
ډوډۍ نه وروستو کله چې زهره هغې ته غږ وکړو چې کلینک ته د
ورتلو لپاره جامې بدلې کړي و ښاپېرۍ په چپه خوله د مور خبره

ketabton.com - The Digital Library

ومنله. د زهره زړه ارامه شو، داسې ښکارېده لکه چې ښاپېرۍ د ابدې ځای نیولی و. تلو کې زهره جانۍ ته یو وارې بیا تاکید وکړ چې دروازه دې هیچا نه خلاصوي تر څو بره کړکۍ نه یې راتلونکی لیدلی نه وي.

رام چند کلنیک د ښار د تانګو اډې ته نږدې و. د لوی سړک په غاړه جوړه دا ودانۍ په اصل کې یو پخوانی لوې کور وو چې د رام چند نیکه جوړ کړی وو. د لاندینۍ پوړ په دوو برخو وېشل شوی و. د لوی برنډې مخې ته یوه وړه باغچه وه چې د سړک نه ورته لاره ورغلې وه. اغچې یو خوا لاره د سړو او بله د ښځو کلنیک ته ورتله. هاغه خلک به چې د مریضانو سره راتلل بهر په برنډه کې په لویو لرګینو تختو ناست وو. زیات شمېر به یې د انګو کوچوان، د موټرو ډرېوران او د خدمت ګارو و. زهره او ښاپېرۍ د بر ه دروازې د انتظار یوې کوټې کې ناستې وې. یوې نرسې په رجسټر کې د ښاپېرۍ **نوم، سن او نور معلومات** لیکلې و. په معاینه خانه کې **اوس نور** یڅوک نه وو ځکه زهره ورته ویلې وو دا خبره به یوازې ډاکټرې ته وای. نرسې دوی ته یوه پرچه لیکلې وه او کله چې د دوی وار راغلو نو د پرچې سره یې دننه ور واستولې.

ډاکټ ه سیتا یوه ښایسته زړه ښځه وه، عمر یې له زهره ډېر **علومېدو، خو ویښته یې تک تور وو. شنه ساړې یې تړلې وه، د** ه پرې سپینه چپنه او په غاړه کې یې دوربین(ستیتکسوپ) وو.

ketabton.com - The Digital Library

یو قلم یې په لاس کې وو او په ځینو کاغذونو یې ژر ژر لیکل کول، ـاپېرۍ یو څه وارخطا شوه. ډاکتره سیتا چې په کوم میز او چوکۍ ناسته وه، هغې نه علاوه پدې کوټه کې یو بل اوږد میز وو چې سه پرې سپین څادر غوړېدلی وو. دې میز سره په څنګ کې د اوسپنې په چوکاټ ، آبي رنګه پردې لګیدلی وې. ډاکترې خپل لم کېښودو او دواړو ته یې د کیناستلو اشاره وکړه، بیا یې ښتنې پیل کړې. زهره په پښتو کې لګیا وه او ښاپېرۍ په ماته ړه اردو کې د مور خبرې ورته ژباړلې. یو څو خبرو نه وروسته سیتا راپاڅېده، زهره ته یې بهر د انتظار په کوټه کې د کیناستلو وویل او زهره چې له دروازې وتله نو شا ته یې ولیدل ، سیتا ښاپېرۍ هغې لوی اوچت میز ته بیوله.

د انتظار په کوټه کې یو دوو ښځو د زهره سره د خبرو هڅه وکړه چې هغه وخت صفاي ، کوله، خو د هغې ټول حواس دننه د کټرې او ښاپېرۍ سره پاتې وو. د هغې د انتظار شېبې په پېړیو وغځیدې او چې ډاکټره یې په دروازه کې ولیده نو زهره د خپل زړه درزا آورېدی شوه. . ډاکټرې په اشاره هغه یو وارې بیا دننه ولاړه، ښاپېرۍ خپله سپینه بورقه بیا په سروله چې معاینې لپاره یې لیرې کړې وه. . سیتا پوښتنې پیل شوې، او اخر یې زهره ته ویل، " ستا په لور کې هیڅ نقص نشته...دا تر اوسه جینۍ ده، دې ته سړي لاس هم نه دې ور وړې." زهره ډېره حیرانه نشوه ځکه ډاکټرې یوازې د هغې د زړه شک لرې کړې و، د کلي ښځو او بیا ه تېره شمې دائی رېښتیا وئیل. د ماښام د بانګونو نه وړاندې

ketabton.com - The Digital Library

هره او ښاپیرۍ په کور کې وي. د لږ دمې نه وروسته زهره بیا له کوره ووتله او **اوس د** دې مخه د محبوبې کور وو. .واړو ښځو تر ډېره وخته دننه په کوټه کې د یو بل سره زړه خواله وکړه **او** زهره پوره په تسله بېرته ۔ې را وگرځیده.

ښاپیرۍ او د اکرام د طلاق خبر په ټول کلی کې خپور شو، دا ځلې زهره د نورجانې **د** خبرو نه وړاندې د کلي عتبرو ښځو ته ټول حال وئیلې **وو.** دلاور خان نورجانې سره پخپله خبرې وکړې او ورته یې وویل چې پخوا له دې چې نور د ښاپیرۍ ژوند **برباد** کړي زوی ته دې ووایي چې پیرۍ ترې خلع اخلي. نورجانې بیا هم پدې معامله کې مالي گټه وکړه او د خلع په بدل کې یې **د** اده ټول کالي او جامې یې له ښاپیرۍ واخیستې. د اوسپنې هاغه صندوق چې هغې د زهره له کوره راوړې وو بېرته ورته ور استوو او ښاپیرۍ د خپل مهر ځمکې نه هم لاس واخیستو. زهره د زمکې او د کالو جامو په غم کې نه وه بلکه په دې خوشاله چې لور یې څه تاوان نه و کړې. په هغه ورځ چې د ښاپیرۍ د ژوند فیصله وشوه او دا د مور په کور کې کیناسته، نو زهره پړې د خپل زړه براس وویستو. هغه په زوره زوره لگیا وه ا ښاپیرۍ ې اوښکې تویولې. شفا او اعظم غلي ناست وو او مور ته یې سو وبیلې. په لومړي ځل دوي ته احساس شوې و چې د مور زړه یې د کاڼي نه و.

ketabton.com - The Digital Library

ی د يو څو مياشتو د څنډ نه وروسته بيا خپل کتابونه راواخيستل. د نځم جومات(صنف) امتحانونه نږدې وو، هغې له خپلې ـی استازې سره خبرې وکړې او په يو مياشت کې يې رته ځان تيار کړو. شفا او ښاپيرۍ دواړه يو ځای د پنځم صنف نه ووتلې. د چوټۍ پر وخت لاره کې يې کچه شنه امونه واخيستل، ته راغلې نو ښه مرچ او مالګه يې ورباندې دوړول او په خوند خوند يې خوړل. زهره دواړو ته حيرانه وه چې دومره تراوه دوی څنګه له ستونې تېروي. د شفا داسې مساله داره شيان خوښ وو، کله کله به يې د محبوبې د لور سره يوځای د املي شربت جوړ کړ. کچه شنه انګور به يې وټکول، او شوملې به يې سره ګډې کړې، بيا به يې دا د شيپې سړې ډوډۍ سره خوړل. د ژمې سختو يخو شپو کې به يې د ګوړې شربت جوړ کړو، ټوری به يې پاس په کوټه کېښودو، حر به د کنګل شوي ړری نه وړې وړې ټوټې ټولو ته ورکولې چې واخلئ... ما خوږه واوره جوړه کړېده.

زهره به تل شفا ته له چې دا بلاګانې به يې ناروغه کړې، خو هغې به نه آوريدل. ن هم د کچه امونو د خوړلو وروسته يې وښې ل چې په خېټه کې يې درد شو. په ښار کې هېضه (کولرا) خپره وه و زهره چې شفا بې حاله وليده نو سمدستي يې تانګه راوغوښته او دا يې د رام چند کلينک ته ورسوله، ښاپيرۍ او جانۍ دواړه ورسره وې. په کلنيک کې په دې ولا اخته ډېر نور م مان هم راوستل شوی وو. يوې نرسې د ټولو تبه معلوموله او

ketabton.com - The Digital Library

ې بلې خلکو ته ستنې لګولې. ډاکټره پخپله هم ډېره بوخته وه او
ـ وارې د انتظار کوټې ته راغله نو زهره یې ولیده. دوی ته
ـدې شوه، ښاپېرۍ سره یې څو شېبې خبرې وکړې، بیا یې
ورته وویل د خور خیال ساته، علاج پر ځای پرهیز ضروري
وي. زهره د شفا په حال پرېشانه وه، هغې دا ونه لیدل چې سیتا
څومره ـ ر وخت د ښاپېرۍ سره خبرې کولې. بېرته چې کور ته
ـاغلې نو ښاپېرۍ مور ته وویل، " ډاکټر سیتا وایي چې د دوی یوه
نرسه په کار ده...ماته یې وئیلي دي چې که د نرسانو کورس کول
غواړم نو دوی به راته په کلنیک کې کار راکړي." خو د کار نه
وړاندې د ښاپېرۍ لپاره یو کال د نرسانو په ښوونځي کې سبق
ضرور و. د زهره دا خبره نه وه خوښه...د نرسانو کار خو به
یوازې مسیحیانو او هندوانو جینکیو کول. ـاپېرۍ سپینه بورقه په
سروله، بې له اکرام بل سړی د دې مخ هم نه وو لیدلی، خو د
محبوبې په مشوره ـ ره د نرسانو ښوونځي ته ولاړه او وې لیدل
چې هلته ټولې ښوونکې ښځې وې. څو مسلمانې جینکۍ یې هم
یدې او چې زړه یې تسله شوه نو ښاپېرۍ یې پکې داخله کړه.

ـه ښار کې به یې د انګریزانو په ـهېټرو (تیاتر) کې هندي فلمونه
ـم ښکاره کول. زهره یوه ورځ، ښاپېرۍ د نرسانو ښوونځي ته
ورسوله او له هغې مخې د سودا نه وروستو کور ته روانه وه چې
په لاره کې یې د نغارې غږ واورېدو. خلک د دې غږ په لوري
روان وو او زهره هم په خلکو کې شامله شوه. یو تن د سړک په
ـنځ کې نغاره ډنګوله او بل ورته په ـ ته د یوې ښځې او سړي

ketabton.com - The Digital Library

ـنګین تصویر نیولی وو. ې تخته سپین او تور تېکي هم لیکلې وو خو زهره پرې نه پوهیده. نغارچي په هندي ژبې کې اعلان کوو ـ، " د بمبیی نومیالي ستوري **اوس** په بایسکوپ کې ګورئ." ـغارچي په خلکو پاڼې هم وېشلې. **د** زهره ګوتو ته هم یوه پاڼه راغله چې دې سمدلاسه تاو راتاو کړه او د تخرګ په جیب کې یـ ، داسي کېښودله، ته به وایي د روپ ـرټ چا ورله ورکړي **وي.** محبوبې چې د زهره د لاسه پاڼه واخیسته نو په خندا شوه، پدې کې هم ـښځې او د سړي د څېرو سره د بایسکوپ اعلان لیکی وو. هغه پخپله یو دوه وارې د خپلو خپلوانو سره د بایسکوپ یدو ته ورغلی وه او پخپل کور کې ناستو تولو ښځو ته یې څو څو وارې د دې کیسې کړې وې. د زهره شوق یې چې ولیدو نو لوظ ې ورسره وکړو چې بل ځلې به دا هم له ځانه سره بیایي. **خو** زهره ته دا موقع چرې پېدا نشوه.

د ـار په ډېرو کورونو کې خلکو د هرېکېن پر ځای د بجلي (بریښنا) تارونه ـګولې و. د محبوبې په کور کې خو د یخ **باد** لپاره یوه پکه هم وه **او** ـو وارې د زهره د کور خاوند سره یې خبره وکړه چې په کور کې ورته ریښنا راولي، خو هغه به ورته بانې جوړولې. اخر چې د دې کور ته هم بجلي راغله نو د کور **خاوند وربا**ندې کرایه زیاته کړه. **د** پېځو پر ځای د میاشتې کرایه ښپږ روپۍ شوه او زهره چې د بایسکوپ لپاره کومې پیسې ببلې کړې وې هغه په کرایه کې ولاړې. **اوس** هر ماښام د اعظم، جانې ا پدې خبره جنګ وو چې د لوی کوټې رڼا به څوک بلوي.

ketabton.com - The Digital Library

هر چا ته دې خبر خوند ورکوو چې هاغه تور بتن ‌کته کړې چې په کړپ سره به یې په کوټه کې رڼا خپره کړه. د شپې خوب په کې به هم نانډرۍ وې چې تور بتن به ځوک بره کړي.
زهره، شفا ته مينت زارې وکړې چې هغه د ماشومانو چلن پرېږدي نو د اعظم او جانۍ ترمنځ دا فېصله وشوه چې يو تن به د رڼا لګولو پر وخت په چ کې ودرېږي او بتن به بښکته کوي، بل به رڼا بندولو پر وخت بتن پورته کوي.

ورځې نه وې تېرې چې محبوبې د بجلۍ په زور تودیدونکې ي(اوتو) راوغوښتله او د محلت ټولې ښځې د هغې کور ته وار په وار ولاړې چې دا نوی "شې" ګوري. پدې محلت کې يو ځو کورونو کې ريډيو هم ، چې د غرمې به پکې پښتو سندرې آوریدل کیدې. د کومې ښځې چې به يوه بدله خوښه شوه نو د خپل کور د ګړکۍ نه به يې په ګاونډۍ چغه کړه چې ،" لږ غږ يې اوچت کړه." د يو اتوار پر ورځ زهره بازار ته ووتله چې د خطاب ګل د دوکان نه "کله" (کليا) راوړي. خلکو به د خپل کور وچه ډوډۍ غه ته يوړه او ده به د پسه د پښو او سر په ښوروا کې دا ډوډۍ ښه میده کړه. باسه به يې پرې د سرو پیازو بګار(تبۍ) هم واچوله.

زهره د جوړ شوي کله وښې را واخيستو نو د خطاب ګل په لاس يې يوه ټکه (ټنکه) کېښوده. خپلې کوڅې ته چې را ددننه شوه نو په رېډيو کې د سندرو غږ يې واورېدو. ه دريو څلورو کورونو کې

ketabton.com - The Digital Library

هم هغه یوه مسته سندره غږېده چې د پېښور رېډیو ورته اینبي وه.
هغه ځان سره موسکی شوه، نن د چوټۍ ورځ وه او خلکو په ږښتیا
ې له موسیقۍ خوند اخیستو. د کور مخې ته اعظم له دوو دریو
هلکانو سره لوبې کولې او لویه دروازه خلاصه وه. زهره چې
کور ته دننه کیده نو زوی ته یې د راتلو غږ وکړو. بیا پاس وختله
پخلنځي ته ولاړه نو هلته هیڅوک نه وو. لوی کوټې دروازه
ه بنده وه خو دننه هر څه بنکارېدله، شفا د هغې مستې سندرې
ه موسیقۍ داسې نڅا کوله چې له ځانه بې خوده وه و جانۍ ورته
لاسونه پړکول. زهره هم هلته په برنډه کې په تخت کیناسته او په
دواړه لاسونو کې یې خپل سر ونیولو.

اتم بلب

۱۹۴۲

شفا نن سحر ډېره خوشاله، څرخه سینټر ته روانه وه. د هغې د
ږشالۍ سوب جانۍ وه چې نن ي په ښوونځي کې لومړۍ ورځ
وه. زهره د محبوبې خبره منلې وه چې جانۍ ټوله ورځ په کوڅه
کې بېکاره لوبې کوي، که دوه نور ټکي ولولي نو ژوند به یې جوړ
ني. جانۍ په لاره روانه او په لاس کې نیولی غوټه یې زنګوله

ketabton.com - The Digital Library

چې پکې پراته او وريت کړې اګی تړلی وو. مور ورته ويلي وو
چې دا به په نيمه چو ی کې خوري. د شفا سپينه بورقه په سر وه
او د کتابونو غوټه يې په ترخ کې نيولی وه. . کوڅې په بل سر
ورته شياما، فاخره، پري او رمولا ولاړې وې، چې ټولې د هغې
ـزولی وې او هره ورځ يو ځای به له محلته وتلی. رمولا يهوده
ـه او د هغې کور ته جانی کله هم نه وه تللې. د شياما او د پري
کورونو ته به يې هره ورځ د څه نه څه کار لپاره خور يا مور
ليږله. کله د کروشيې د نمونې کتابونه، کله وړی او سيخونه، د
تارکشي کونده ستن تار، د ګنډولو د مشين پرزې او داسې نور
توکي جانی له يوې کور ل ته ځغلولې. پدې کورونو کې
نورملشومان ـياتره هلکان وو او د جانی په شان به يې د خويندو
کارونه نه کول. د جانی شياما ډېره خوښيده او کله چې به ورکره
ولاړه نو هغې به ورله د خپلې مور او نيا نه پټ د خوړو لپاره څه
، څه ورکول. هغه بله ورځ شفا د اوسپنې دوه سيخونه او د شنې
وړی يوه ګوله جانی ته ورکړې وه چې شياما ته دی ورشي چې د
هلکانو د سويټر يوه نمونه ورته جوړه کړي. ژمی را روان وو او
زهره د اعظم لپاره وړی راوړی وه ـې شفا ورته سويټر واوبدي.

جانی په منډه منډه ولاړه خو هغه د شياما د نيا نه ډېره ويريده، بد
بد به يې ورته کتل او دا يې نه پرېښوده چې دننه کوټې ته ولاړه
شي. د دوی د حويلی په انګڼ کې يوه ببله چوکۍ ايښې وه چې
ـانی به په هغې کيناسته. هغې به هيڅ شی ته ګوتې نه ور وړلې،
ـکه يو وارې شيام ورته په يو قاب کې د ګازرو حلوه ورکړې وه

ketabton.com - The Digital Library

چې ویې خوري. نیا چې ولیده نو تر ډېره وخته یې دواړه ټرټلې، یا جانۍ چې له کوره وتله نو وې لیدل چې نیا د انغری نه ایره راواخیسته او په زوره زوره هغه قاب یې په ماشوړه پاک کړو.
یاما د نیا د لاسه جانۍ ته هیڅ نه شو ورکولی، نو یوه ورځ چې هغه ورغله نو هغې ته یې ورو غوندې اشاره وکړه چې بهر دروازې شا ته دې ودریږي. جانۍ غلی ولاړه وه چې د شیاما لاس د دروازې نه را بهر شو. هغې د ګرمو شیدو کاسه ورته ولی وه چې ژر ژر یې وڅښې. پدې ورځ چې شیاما د شنې ړۍ نه نمونه جوړوله نو جانۍ د هغې لاسونو ته کتل. نمونه پیچلی وه او شیاما ورته د سیخونو او د وړۍ د کورونو، د یو بل د پاڅه د تېرولو او د تار د اړولو چل ور ښودلو. یې څو وارې یې پخپله نمونه اوبدله، با یې جانۍ ته وویل چې هغه د دی په وړاندې هغه نمونه جوړه کړي. انۍ چې ځان پوهه کړو نو شیاما اخوا دېخوا وکتل. بې د ګاونډي سره په دېوال خبرې کولې. شیاما د پخلنځي نه د ځلوبیو کڅوړ راواخیسته او جانۍ ته یې ورکړه، بیا یې د لاس نه ونیوله او د کوره یې بهر کړه.

ن هم د جینکو پدې جوپه کې شفا او فاخره په بورقو کې پټې وې. شیاما لوپټه په سر کړې وه و چې جانۍ یې ولیده نو راټیټه شوه او هغې ته یې ټینګه غاړه ورکړه. جانۍ د شیاما لاس نیولی و او هغې سره یې په ماته ګوډه هندکو کې خبرې کولې. د څرخه سپنټر یوه برخه اوس د سبق لپاره بېله کړې شوی وه. به څلورو کوټو کې . څلورو بېلابېلو صنفونو د جینکو لپاره د نسواري سن

ketabton.com - The Digital Library

ې اوږدې غالۍ غوړول شوې وې. وی ته به یې ټاټ ویل او په یو ټاټ به پېڼ جینکۍ یو بل پسې کیناستی.

ټولې جینکۍ د ښوونځي په تالا کې راټولې شوې، جا اوس د شفا سره ولاړه او هر چاته په ځیر وه. مشره استاده انګرېزه وه او هغې یو خبرې په هندي ژبه وکړې ، جانۍ پرې نه پوهیده. ولو جینکو سرونه ټیټ کړې وو او یو بل ته یې نه کتل. بیا د هریو قطار جینکۍ خپلو خپلو کوټو ته ورغلې. **شفا د جانۍ** د نوم لیکلو لپار یوې وړې کوټې ته بوتله چې سپین ږیرې سړی پکې ناست وو. د هغې نوم او د پلار نوم ولیکل شو او یو کاغذ یې ورله ورکړو چې د لومړی صنف استاذی ته یې ور **وسپاري**. دې سړي چې شفا ورته بابو صیب ویل د یوې الماری نه کتاب او تختۍ **راوو**یسته. ورسره دوه د نیچي **قلمو**نه او مشوانۍ د یو ډبی نه راواخیستل، وشنایي پونړی یې هم ورسره کېښودې او شفا ته یې **وو**یل چې د تختې لپاره به **خاوره** له بازاره پخپله واخلي. **قاعده** شلیږي نو ښه به دا وي چې بهر په کوڅه کې په کاندار یې جلد ورته وخېژوي. شفا سرو خوځوو و د جانۍ د شیانو سره صنف ته روانه شوه. لومړی صنف کې جینکۍ ې وې، ښه شور وو. استادې په تخته سیاه (تورې دړې) الف ب لیکلی وو او جینکو په زوره زوره تورې یادول. جانۍ په یوه ېکه کې چې جینکۍ پکې لږ وې، کینول شوه او شفا ورته ډاډ ورکړو چې په نیمه چوټۍ ، به ورپسې پخپله راځي. نږدې ناستې

ketabton.com - The Digital Library

ې وړې جينۍ هغې ته کتل او موسکۍ شوه، جاڼ هم ورته وخاندل او بيا د نورو په شان دا هم د سبق په يادولو اخته شوه.

تر ډېره وخته ژباني سبق و، بيا استادې امر وکړو چې اوس ياد ي توري په تختۍ وليکې. جانۍ نورو جينکو ته کتل، د هغې اورينه مشوانۍ تشه وه او نه پوهيده چې ر ک ه جوړ کړي. ې جينۍ هغه د لاسه ونيوله او استادې ته ورغله، مشوانۍ او ې ورته ښکاره کړل چې دوې اوبو ته اړتيا لري. استادې ورته اجازه ورکړه، دوې په منډه د غولۍ نه تېرې شوې او په بل کې لګيدلی بمبې ته ولاړې. ې جينۍ لږ اوبه په مشوانۍ کې واخيستې، پونړۍ رنګ يې پکې ورګډ کړو، بيا يې اخوا يخوا وکتل د جانۍ په سر د ململو لوپټه وه چې هم نن ورته مور په سر کړې وه. ر څو چې هغه خبريده، ې جينۍ د لوپټې نه يوه ټوټه شلولې او په مشوانۍ کې ور دننه کړې وه. جانۍ هکه پکه ولاړه وه او د جينۍ نه يې پوښتن، وکړه چې ولې يې مشوانۍ کې دا ټوټه ور اچولې وه هغې ورته وويل په قلم چې ک اخلي ، څاڅکی بهر نه توييږي. دوی بېرته صنف ته ولاړې او په ختۍ د تورو په ليکلو بوختې شوې. انۍ ډېر په احتياط مخامخ کتل، د توري شکل به يې په حافظه کې کېنولو او بيا به يې ورو ورو په قلم هم هاغسې وليکل. هغه بوخته وه چې پدې کې نابېره د هغې نه مخکې ناستې دواړه جينکۍ د يو بل د ويښتو په شوکولو لاس پورې کړو. د وی په تيل ماتيل کې د جانۍ د لاسه مشوانۍ ولويده او ټول کميس يې ورله ولړلو، استاده راپاځيده، دواړه جينکو

ketabton.com - The Digital Library

له یې یوه یوه خپیړه راخلاصه کړه خو چې د جانۍ د کمیس حال
ې ولیدو نو هغه یې له ویښتو را ونیوله او دروازې ته یې ورټیله
کړه چې " ورشه بدبختې... په لومړۍ ورځ دې مور ته کار
وکتلو."

د وجود نه ډېره کمزوری وه، د استادې په ټېله په ځمکې را
ېوته، سترګو لاندې یې تیاره شوه او په غوږونو کې یې شغ شغ
کېدل. په هوش کې راغله نو د شفا په غېږه کې پرته وه او هغې
رته ژړل. دا بله کوټه وه چې پکې یوه زړه خاله ناسته وه. دې
، د جانۍ خولې ته د شودو قاشوغه ورنږدې کړه، او وې ویل،
وخښه لورې طبیعت به دې ښه شي." جانۍ سخته وېرېدلې وه او
په ژړا یې پیل وکړ، یوه خبره به یې بیا بیا کوله چې، " زه کورته
ځمه." مشره استاده راغله،شفا د جانۍ دواړو ته یې تسلي ورکړه
او خاله ته یې امر وکړو چې دوي دې کور ته ورسوي. بهر په
کوڅه کې یوه تانګه دوی ته په انتظار وه. شفا او خاله، جانۍ
راوچته کړه او د تانګې په وروستۍ سیټ یې ځملوله. شفا هم
ورسره کیناسته، خاله وړاندې د کوچوان سره خبرې کولې او دشفا
. کور لاره یې ورته ښودله.

هره د محبوبې په کور کې برېستنه ګنډله چې په کوڅه کې د
ملشومانوشور ملشورشو. د شفا غږ یې واورېدو نو وارخطا
ې ته یې ورمنډې کړې. د لور حال چې یې ولیدو نو ژر یې
په غېږه کې ړله. خاله تانګې وال ته پېسې ورکړې او د زهره

ketabton.com - The Digital Library

سره د هغې کور ته ور دننه شوه. بیا خاله زهره ته ټوله کیسه وکړه، ډا چې استاده ملامته نه وه، ټول واړه هره ورځ وهل خوري، ...وک د جانۍ په شان بې هوشه شوی نه وو. زهره نه غوښتل چې د لونو ... ړاندې د خاله سره جنګ وکړي، شفا ته یې ...ه وکړه، هغې یو څه مېوه د خاله مخې ته کېښوده، جانۍ نه یې ...و پوښتنه وکړه چې څه به خوري. ... اوس یو څه آرامه شوی وه، خود ...ې پوښتنې سره ورته سـ... ی پراته او هګۍ ور په زړه شول. هم هغه پراته یې غوښته نو ټولو وخاندل. شفا لاړه تازه ...ه او هګۍ یې ورته پاخه کړل او بیا دواړو خوېندو یو ځای ډوډۍ وخوړه.

نهم باب

۱۹۴۳

جانۍ تعلیم پاتې شو، هغه ډېره کمزوري وه، ډاکتر ورله د طاقت د روګان لیکلی وو او زهره زیار ویستلو چې هغې ته ښه خواړه ورکړي. زیارتونو ته به یې هم بیوله، ... غاړه به یې رنګارنګ عویذونه ځورنډ وو. کله نا کله به یې پر مټ هم تعویذ تړلی وو. ...ره ته یوازې د جانۍ غم نه وو، هغه به د شفا په حالت هم

ketabton.com - The Digital Library

کړیده. تل به یې په سر کې درد وو، ډوډۍ به یې سمه نه خوړله ګلابي رنګ یې ژیړ شوی و. په هاغه ورځ خو زهره سخته ناراﻣ ﺸوه کله چې یوې ګاونډي ورته وویل چې د دې په کور کې پریان وي چې داسې دواړه جینکۍ په یو مخه ناروغې وې.

ﻳ ﻪ خبره وه چې د ښار ډېر کورونه درانه ځایونه لري خو دا یې ﺭ نه کیدو چې د دریو کوټو پدې وړوکې کور کې به هم داسې ﺎی وي. یوه شپه یې دا باور پوخ شو ځکه شفا په خوب کې په نا اشنا ژبه خبرې کولې. هغه سخته وېرېده او په بله ورځ د نوې کور په لټه کې شوه. محبوبې ورته ډېر وویل چې پیریان په کورونو کې نه وي او بله دا چې که په نوې کور کې هم دا حال وو نو بیا ﻪ چیرته ځي، خو زهره د لور حالت نه شو زغملی.

ﻳ ورځو کې د محبوبې د کور سره جوخت کور خالي شوی وو، کرایه یې د زهره د اوسني کور نه ډېره وه خو زهره په هر شان ﺒﻞ ځای ته کډه کوله. میاشت وروسته په نوي کور کې ځای پر ځای شوه او زهره دېوال په دېوال د محبوبې سره خپل کار ﺭوزګار بیا پیل کړو. د کوټې (چت) په دېوال کې یوه باری وه او به اوس د محبوبې کور ته له دې بارۍ تګ راتګ کوو.

ﺎنی، ښاپیرۍ او شفا هم خوشاله وې، خو اعظم خفه وو. د هغه ﺤبوبه نه وه خوښه، د هغې په کور کې د خلکو د تلو راتلو خبره ﻱ نه وه خوښه او دا چې محبوبه به د خپل کور په بیټک(حجره) کې له سړو سره لیدل. د چم ګاونډ ټول خلک خبر وو چې محبوبه تجارت کوي او د دې په کور کې راتلونکو خلکو کې زیات تره

ketabton.com - The Digital Library

اران وو، خو اعظم د کلي هلک وو، هغه ته دا هر څه عجیبه
کاریدل.

نوې کور کې د جانۍ صحت شو، خو شفا ورځ تر ورځه
ویلې کیده. زهره به ورله په سر . بادامو تیل لګوو، د شپې به یې
رته د ایشیدلو اوبو جام کېښودو چې لوخړه یې په سپړمو
کاږي، محبوبې ورته ویلی وو چې نزله یې بنده شویده ځکه یې
سر خوږیږي. ې هم ښه نشوه نو د خشخاشو، چارمغزو او د
بادامو شربت یې ورله ورکړو. بیا محبوبې یوه بله ټوټکه ورته
ورکړه. زهره د خیشتو شویو چارمغزو، خشخاشو او د بادامو پی
وویستل، هغه یې په توره خاورینه کټوه کې واچول، بیا یې د شفا
په سر منجیله کیښوده او د منجیلې د پاسه توره کټوه. جانۍ ته یې
یل چې دا کټوه ورته ونیسي، بیا یې په کرچی کې ژیړ غوړي
په اور سره کړل او په کټوه کې یې واړول. شربت ا وخوټکیدل
او د دې غږ شفا په خپل سر کې واوریدو، کله چې د خوټکیدو غږ
بند شو نو کټوه د شفا له سره رانښکته کړې شوه. په تورې کټوۍ
کې هغه بدلې ګډوله یې ورته په یوه کاسه کې راویستل چې وې
څښي. جانۍ هم په منډه ځان له یوه پیاله راوړه او خپله برخه یې
غړپ کړه. خو شفا جوړه نشوه، ورو ورو د هغې دسر درد د
غې وجود ته هم وغځیدو. ونځی ترې پاتې شو او دا په زیات
وخت په کټ پرته وه. د نباپیرۍ د نرسانو زدکړې پایې ته رسیدلې
وې او د امتحان تیاري یې کوله. هغې د خپلې خور د علاج لپاره
ډاکټر رام چند ته ولاړه او د شفا لیدو لپاره یې کور ته راوبللو.

ketabton.com - The Digital Library

ډاکټر د شفا معاینه وکړه او زهره ته یې وویل چې ټولې الامې ښيي
چې پدې کې د لوی تبې جراثیم دی. بیا یې ورته دارو ولیکل او
ګلکه یې وویل چې نورې ټوټکی به نه کوي، یوازې پرهیز او
ـیزي دارو به ورله ورکوي.

ښاپیری د سبق نه وروستو به د خور کټ ته ناسته وه او ځو اووی
، تېرې شوې نو شفا په ښه کیدو شوه. زهره به ورته نرم خواړه
ورکول، دارو به یې پر وخت وو. ډاکټر رام چند د هغې د حالت
نه ډ ځه مطمین شو، خو زهره ته یې وویل چې نور دارو په
بازار کې نه پیداکیږي. د ، له امله ډېر شیان ورک شوي وو
او د شفا دارو به ورله . بمبۍ نه راغواړي. د کلي نه هره ورځ د
ښفا د پوښتنې لپاره ، ه ښځې را روانې وې او د زهره د کور خرځ
سیوا شو. د هغې نه ډېر کارونه پاتې وو، پخوا به شفا هم ورسره
په ګنډلو کې لاس کوو ، جانۍ به هم د کمیس لمنې ورته په لاس
رغولې خو اوس به هغې ټوله ورځ د میلمنو پالنه کوله. ښاپیری
د خپلې وظیفې یو ځو روپۍ سمپولی او مور ته به یې ورکولې،
ـې ازموینې شوې وې او د نتیجې په انتظار یې د ډاکټر سیتا
ره کار پیل کړې وو، هغه د ښاپیری له کاره خوشاله وه او د
نتیجې وروسته یې د نرسانو سپین کمیس جرابې وټان او د خولۍ
په سرولو اجازه لرله.

ـرو ورو زهره سره ټولې پیسې خلاصې شوې او په هاغه ورځ
ـېره وځوربده کله یې چې د محبوبې نه ې بیا پور وغوښتو. یوه

ketabton.com - The Digital Library

روپۍ د محبوبې لپاره هيڅ وه، خو د زهره له زړه وينې څڅېدې او
، بله ورځ يې ښاپيرۍ ته ووئيل، " مونږ به کلي ته ولاړ شو."
پيرۍ نه غوښتل چې خور يې بې علاجه پاتې شي. هغې اوس د
ډاکټر رام چند په کلينک کې کار پيل کړې و او ده ورته بله مياشت
د تنخواه ورکولو فيصله کړې وه، خو زهره چې حسابونه وکړل نو
پوهه شوه چې کلي کې به يې خرڅ لږ وي. ښاپيرۍ د کار نه
علاوه د اعظم دسبق ستونزه هم وه چې اوس په لسم کې و. د ده
کچه امتحانونه(ازموينې) نږدې وو، که پدې آزموينه کې پاتې
راغلی وی نو بيا د بورډ (عمومي) امتحان کې ورته د کېناستو
اجازه نه وه. زهره په دوو کې حيرانه وه. ښاپيرۍ د خپل مور
مشکل اکټرې سيتا ته وويلو او هغې ورته حل راوويستو. د رام
چند کلنيک درې نورې نرسانې د کرايې په يو کور کې اوسيدې.
په دوی کې يوه نرسه واده شوی او خپله کډه يې اوړې وه.
ۍ او اعظم به پدې کور کې تر هغې اوسيدل تر څو چې شفا
ـه شوې نه وه او زهره بېرته ښار ته راغلی نه وه. خو زهره د
دې حل په آوريدو سکوټ ا کار وکړو چې خلک به څه وايي.

ښاپيرۍ، محبوبې او شف ېولو زهره ته دلايل وړاندې کړل. ډاکټر
سيتا د شفا د معاينې لپاره د زهره کور ته راغله نو ورته يې بلنه
ـه چې مازديګر دې هغه کور ته ورشي او پخپله وګورې چې
ـاپيرۍ او اعظم پکې ژوند کولی شي که نه؟ زهره د ښاپيرۍ او
اعظم سره ولاړه او چې په هغې ور کې يې دوه نورې ښځې
وليدې نو رضا شوه. په دوی کې يوه د زهره د عمر کونده وه چې

ketabton.com - The Digital Library

ړې يې د انګرېز په پوځ کې چرته بل ملک کې جنګيدو، دويمه د پوخ عمر شين خالی وه چې هېچا ته يې د ژوند حال نه وو څرګند **او** نه به يې چا سره خبرې شريکولې. هر وخت به يې وړې **او** بخونه په لاس کې وه او څه نا څه به يې اوبدل. زهره ناروغه شفا کلي ته راوستله.. لوښې لرګي يې ښاپيرۍ او اعظم ته ور نودل، د ګنډولو ماشين يې کلی ته راوړ**و** او يو وارې يې بيا پخپل پخوانی کور کې ژوند پيل کړ**و**.

ښاپيرۍ په انتظارګاه کې د وروستۍ ښځې نوم په رجسټر کې **ول** کلو او هغه يې ډاکټرې سيتا ته واستوله. په دېوال لګيدلی ګړۍ کې دوه بجې وې. لږه شېبه وروستو د هغې په ځای کار کولو لپاره بله ن ـسه راغله او ښاپيرۍ د ډوډۍ او دمی ته د کلنيک اته جوړې په يو وړوکی کوټې ور ننوتله. دې کوټه کې به د **و** ې يو يا دوه وارې د نرسانو او دائيانو بنډار جوړيدو، کله نا کله به ډاکټره سيتا هم ورته راغله. رام چند به د کلينک ټولو کار کوونکو**سره** هره دويمه مياشت يوه غونډه کوله او سرکاري اعلانونه به يې ورته اورول.

ړه خاله به هر وختې پدې کوټه کې ناسته وه او نورو ته به يې د ډوډۍ ګرمول ا و د لوښو د وينځلو کار ک**وو**. نن زليخا دايي د هغې ميندوارې ځې کيسه کوله چې خاوند وهلې وه. ښاپيرۍ د داسې کيسو سره اوس عادت شوې وه. ره له دې چې نورو ښځو ته علومه وه چې په هغې د طلاق ټاپه لګيدلې وه خو هېڅوک خبر نه

ketabton.com - The Digital Library

ـو چې ښاپېرۍ تر اوسه جينۍ وه. اکټرې سيتا ورته مشوره ورکړې وه چې هېڅا ته مه وايه. لينک د ښار د ښځو لپاره ځينۍ ځای وو چې هر علاج به يې ژر او په ارزانه بيه کيدو. سرکاري روغ ، لږ لرې وو او که څه هم علاج پکې وړيا وو خو د خلکو ګڼه زياته او ډاکټرانو ته به ډېر وخت په انتظار تيرېدو. اپېرۍ خپله ډوډۍ خوړله چې ډاکټره سيتا راغله **او** ټولو ته يې **خبر** ورکړو چې د دوی په درملتون کې اوس يو نوی کمپيوډر د ثار په نوم راغلی دی او د ډاکټر رام چند د مرستيال په توګه به کار کوي. ولو پدې خبره اطمينان څرګند کړ**و** ځکه بهر د سړو **مر**يضانو شمېره ورځ تر ورځه زياتيده. د ډاکټر مرستيال خو بل ر کيدې شو خو په دې لوې ښار کې هر نوې ډاکټربه يا خو ، روغتون کې په کار ولګيدو او يا به قبايلی سيمو کې د پوځ **سره بوخت‌شو.** هندوستان د نورو برخو نه به ډېر لږ ډاکټران دې سيمې ته راتلل.

نرس کامنې . سيتا نه پوښتنه کړه، " نوی کمپوډر د کوم ځای ی؟" ډاکټر سيتا وويل " د کوم کلي اوسيدونکی دی، خو تعليم يې ـی او څه موده په پوځ کې هم وو، اوس ورله اجازه ورکړې شويده چې ، ځای کار وکړي." د رام چند کلينک د سړو برخو لويه او هلته د کيناستو لپاره کرسۍ هم ډېرې وې. **د** دې او **د** ښځو د برخې ترمنځ لويه برنډه وه و په هغې کې به داروګان جوړيدل. . ټوخي مکسچر، سپين پوډر چې د اخبار په پوړيو کې به يې ورکول، . زخم لپاره ژېړ بوی ناک ملهم، ټول داروګان به

ketabton.com - The Digital Library

په لويو لويو صندوقونو او د شيشې په مرتبانيانو کې راتلل. د دې دارو خانې په يوه برخه کې به د شيشې وړې بوتلې په ايشيدلو او بو پاکيدې، به ځينو وړو هلکانو وربانديې ليبلې لګولې او مريضانو ته به پدې بوتلو کې دارو ورکول کيدل. هر هاغه مريض چې خپل تل به يې له ځانه سره راوړو، هغه نه به د بوتل پيسې نه اخيستل کېدې. ځای کې به هر وختې درې ځلور کسان په کار بوخت وو. د صفايي انتظام ډېر سخت وو او کار کوونکو به په پوزو سپين نقابونه تړلي وو. ه مياشت کې يو ځلې به نګريز افسر د دې دارو خانې معاينه کوله، اکله به ځوک انګريزه ښځه هم ورسره وه او د ښځو د زېږنتون صفايي به يې کتله. ناپيرى به د هغې انګريزې ښځې جامو او بوټانو ته ځير وه او مابښام به يې يله کوټه کې د پرتوګ پايڅې راپورته کړې، خپل ژېړ وېښته به ې په سرګوله کړې بوټان او جرا ، به يې په پښو کړې او دواړو داير ، ته به يې د انګريزې پيښې کولې.

يوه جمعه چې ښاپيرى او اعظم کلي ته ولاړل نو د شفا حال ورته نه نه معلوميدو. کور کې د ښځو ګڼه ګوڼه وه، شفا کمزورى او ژېړه ښکارېده. هاغه چوپتيا او آرام چې مريض له پکار وي، په ترګو نه ليدل کيده. مور يې خپل بندار تود کړې وو، يوازې انى وه چې کله به يې خور ته پښې ومښلې او کله به يې ورته زى خوزوو. ښاپيرى د شفا د تبې حرارت معلومولو لپاره د شيشې ترماميټر راوو ، هغه يې څو وارې وخنډله او بيا يې شفا ته تر ژبې لاندې کېښوده. ټولې ښځې غلې شوې او هغوې د

ketabton.com - The Digital Library

ښپړۍ د داروګانو بکس، د هغې د لاسونو یو یو حرکت ته په ځیر وې. زهره له یې ډېر خوند ورکړو چې یوه لور یې ناروغه وه او بلې یې علاج کوو. د ښد ۍ ټول کړه وړه د ډاکټرانو وو، یواځې پېنه چپنه او خولۍ یې نه وو. د شفا تبه هم هاغسې وه، په ۹۹ ف ولاړه وه چې تېره اونۍ هم دغه درجه وه. هغې له مور پوښتل چې شفا له کوم خواړه ورکوي. مور ورته هماغه شیان شمېرل، د اوربشو اوګر شوده او د چرګ ښوروا. خو جانۍ کې را ودانګل چې، " غه بله ورځ خو شمې ترور ورته سره الوګان راوړې وو او شفا ترې یو څه خوړلی هم وو، شمی ترور وئیل چې خوله به یې پیکه شوې وي." ښاپېرۍ چې دا خبره واوریده نو د غصې نه تکه سره شوه. یا چې څه یې په خوله راتلل وې وئیل. ې ښځې ورو ورو د زهره نه را پاڅیدې او کور په یوه شېبه کې خوشې شو. زهره نه پوهیده چې څه ووایي، ښاپېرۍ په لومړۍ ځل دومره په قهر وه. هغې خو د خپل طلاق او د هغې نه وروسته حالاتو کې هم چېرې داسې غصه نه وه کړې. اعظم هم د شفا په حالت وکړېدو، مازدېګر دواړه ورور او خور چې شنډ توت روانیدل نو ښاپېرۍ مور ته غاړه غړې شوه، د هغې زنه یې ونیوله او وې ویل، " مورې د شفا ډېر خیال ساته... هغې ته د آرام ضرورت دی، خلک ورته مه پرېږده...لویه تبه په دارو نه بلکې په خواړو جوړیږي. .زه به ډاکټرې سیتا ته و وایم که په روغتون کې یې داخله کړي." ښاپېرې ولاړه نو زهره

ketabton.com - The Digital Library

ع ې پسې ځواب ور واستوو چې راشي ځکه نابېره هغې ځان يوازې احساسوو.

ىمد خان چې عابدې ته ځېږه راخلاصه کړه نو د هغې پښو په ىکه خپل وجود ټينګ نه کړې شو او د کټ سره نږدې راپرېوته، ىر يې د کټ په بازو ولګېدو او د تندې نه يې وينې راماتې شوې. ى هم هغه وخت خور ته د زهره پېغام ور وړې و. هغه هيښ پيښ هم هلته ودرېده، دواړو ماشومانو په چغو مور ته منډه کړه. ىريم په زانګو کې ويده وو چې هغه هم د پلار او د ورونړو او خور چيغو او ژړا راپاڅيدو، په کوټه کې محشر جوړ وو. صمد خان اى ولاړ وو او عابدې ته يې ښکنځلې کولې. هغې چې له ځمکې ځان راټول کړو نو د صمد خان ورته پام شو او د وينو په يدو، پښې يې ودربولې او له کوټې ووتلو. جانى ترهى نيولى وه او عابـ ىرته څه وويل خو دې نه اوريدل. بهر نه يو څو ښځو ىر راښکاره کړو او ىـ ا ټولې د عابدې په ملهم پټې لګيا شوې. کوثر ، جانى په غېږ کې ان پټ کړې و او لړه شېبه وروستو اوده شوه. شاه جهان په کټ ختلـ او بړستنه کې يې ځان پټ کړې وو او وړوکى ملشوم ى مور پورې نښتې وو.

د عا ې مشره يور خوشاله معلوميده ځکه لومړى ځل وو چې عابدې هم د سړى نه وهل خوړلى وو. اوس هغه د دلاورخان نيازبينه انږور نه وه...د کور د نورو انږيندو په شان يوه عامه ښځه وه. ىو ځلورو کالو کې د عابدې نازک وجود غښ شوى

ketabton.com - The Digital Library

وو او صمد خان اوس ﺒﻪ نه څه خبره هغې ته په قهر و. په ډوډۍ
ﮐﻲ مالګه ولې ډېره ده؟ ماشوم ولې ژاړي؟ ماستې ولې تروې دي؟
وښه نه ده خړينه شوی... دا عامې خبرې وې چې عابدې به هره
ورځ اورېدې. په خاصو مواقعو ورسره یو دوه بدې خبرې هم مل
شوې، "بدبختې، سپېرې، پواړې"... خو ﻦ صمد خان ورته د پلار
ښکنځله وکړه نو عابده په قهر شوه. ﻐﻲ هر څه زغمل خو د
مور او مړ پلار سپکاوی یې نشو زغملی. نن له هغې نه ـ خوابښې
خبره هم هيره وه چې خپلو تيولو اﻧ ﻮ ته یې څو وارې کړې وې،
" ﯼ ته خبره مه ګرځوی، که نه هډوکی به درته مات کړي."
تيولو ښځو دا خبره منلی وه چې قهر او غصه د نارينه حق وي او د
ې وهل خو په قران کې راغلي دي.

اوس د ک ـ تيولي ښځې له عابدې راچاپېره وې او د هغې د وهلو
اصل سبب يې معلوموو. عابده سرتېرلی د ماشومانو په غم کې وه،
هغوی له چ ، لاس کې د ګوړې چکی ورکړې وه. ﺟﺎﻧﯽ د خور
سره په کټ ناسته وه او عابده له هغې شرميده، نه يې غوښتل چې د
ﻮتې حال تيولو ته ووايي. په دومره وړه خبره صمد هغې ته
څپېړه ورکړې وه چې پخپله هم ترېنه هيره وه. ﺟﺎﻧﯽ ته يې وويل
چې هغه به صبا ته مور ﻪ ورځي. ـ پخوا ددې چې جانۍ مور
ﺎل ويلی وای، د کلي تيولي ښځې خبرې او زهره ته يې حال
رسولی وو، اصل خبره هېچا ته نه وه څرګنده. زهره د شفا په
حال خواشينې وه اوس چې د عابدې خبر ورته راورسيدو نو صبر
ﺮې ونه شو، شفا سره يې دوه ګاونديانې کښينولې او پخپله يې

ketabton.com - The Digital Library

بورقه په سر کړه د دلاور خان چم ته ولاړه. عابدې مور ته خپل حال تېر کړو.

ـان ورته پنځه روپۍ ورکړې وې چې له ښاره ځان ته د جامو سوچه جوړه واخلي. عابدې دا پېسې مور ته ورلېږلې وې ـې څلور نیم ګزه لیدي ملتین ورته له کابله راوغواړي. صمد خان اوس دا خبره نه منله چې هغه عابدې ته هغه پېسې د جامو لپاره ورکړې وې. پسې خو هغه د امانت په توګه عابدې ته ورکړې وې.

ـره خبره وه چې له واده وروسته دا لومړی ځل وو چې عابدې ورتـ صمد خان د پنځو روپو او د جوړې خبره کړې وه. د دې ـې ښځې هم چرې د ځان لپاره پخپله جامې نه وې اخیستې. ـ ټولو ته به یو اختر بل اختر جامې جوړیدې. دلاور خان به پخپ ـ له ښاره د هر هاغسی ټوکر تانونه راوړل چې د ده په زړه او جیب برابر وو.

د زهره کشرې خو ـه ټولو ته جوړې پرې کړې، د ململو د تان به یې ورله لوپټې بیلې کړې او دوی به بیا پخپله خوښه ـنګولی، ځینو به ورله اهار(نشلشنه) ورکړو چې لوپټې شخې شي.

خو اوس د دویم نړۍ و جنګ اغیزه په هر شی لیدل کیده. ـ ښار ـه ټوکر ورک شوی وو، څو بزازانو پخپلو هټیو د کابل مال خرڅوو ـې دېر ګران و. بیا د څه وخت لپاره د هندوستان ګلداره ـت هم ورک شو چې پخوا به دوه آنې کز خرڅیدو. د محبوبې په

ketabton.com - The Digital Library

کور کې به په دې زمانه کې هم هر رنګه وریښمین او د کتان ټوکر کېدو، هغې به د بمبۍ نه کمخواب او بنارس راغوښتل او رخچین به یې د ګیانګ د تجارانو نه اخیستل.

زهره تر ډېره وخته لور سره ناسته وه. یې د نورو ټولو ښځو په وړاندې د خپلو غوږونوسرو زرو الۍ وویستلې، د عابدې د خوابنې په لاس یې ښودې او ورته یې وویل، " نن خو یې زما لور د پنځو روپو لپاره وهلې ده .. دا والۍ زوې ته ورکړه چې په ار کې یې خرڅې کړې او خپلې پیسې واخلي. زه به لور ته په هغو پنځو روپو جوړه اخلمه، راوړمه او دا به یې اغوندي... که بیا یې زما په لور لاس اوچت کړو و پښې به ورله ماتې کړم." د زهره په وروستۍ خبر، د کور ټولې ښځې هک پک پاتې شوې. هغې جانۍ له لاسه ونیوله او په ټوله لاره په وېناو و ښېرو کور نه ورسیده.

لمم بلب

۱۹۴۴

شفا یوه چیغه کړه او په کټ کې په لټو ټکولو شوه. جانۍ د لاسه و بوتل پرېوتو او هغې شمۍ پسې منډې کړې. زهره هغه وخت د مني د فصل په غم کې پټو ته ورغلې وه او په کور کې یې انۍ او شمۍ د شفا سره پرېښې وې. ی د بکیانې د ونې لاندې

ketabton.com - The Digital Library

په کټ غځیدلی وه او انی د منډې نه وړاندې هغې د شفا چغه
اوریدلی وه، ژر راپاڅیده. هغې ته یې په خوله کې اوبه ورکړې.
با یې ورته د پښو په تلو مالش وکړو. په دم تعویذونو او زیارتونو
ټولو کې هغه د زهره مشاوره وه، لویه تبه هغې ته د پیریانو کار
معلومیدو. په کلي کې هر چاته یې دا کیسه کړې وه چې په شفا
پیریان ناست دي. ځکه غې یوه ورځ ویښته خلاص پریښې او د
نځر د ونې لاندې ناسته وه. کلي کې د اینځر دوه ونې وې،
یوه په بره حجره کې او بله د اسلم دوی کور ته مخامخ. ټولو ښځو
دا خبره یې بل ته کړې وه خو هېچا دا پوښتنه نه کوله چې شفا د
سړو حجرې یا د اسلم دوی کور نه بهر کله ورغلی وه.

نمۍ د کلي باتجربه دایی وه او هیچا د هغې خبره نه شوه ردولی.
ن چې هغې د څو ورځو راهیسې د زهره کره د شفا پالنه کوله
و ټولو ته یې دا خبره هم کړې وه چې شفا د بې وشۍ په حال کې
په بله ژبه خبرې کوي. ښځو به توبې یستلی، بیا به یو څو ښځو
پکې خپل غړونه ورو ورکړل، پس پس به یې وکړل، " ړی ښار
، یې څوک خوښ شوی وي... مور به یې ورکوي ځکه یې
کلي ته راوستله." بیا به ټولو ، لوپټو کې خولې پټې کړې او پټ
پټ به یې وخاندل.

شفا چې لږه آرامه شوه نو جانۍ مور پسې پټو ته په منډه وه. زهره
یې په نیمه لاره کې ولیده چې د کور په لورې را روانه شوې وه.
جانۍ چې یې ولیده نو ګړندۍ شوه او هغې په لاره د شفا حال ورته

ketabton.com - The Digital Library

تېر کړو. لومړی ځل نه وو چې په شفا داسې چپه راغلې وه، تېر ځل ښاپېرۍ په مور زېری کړې وو چې د شفا تبه اوس ختمه ده خو پرهېز به بیا هم جاري ساتي. د هغې راهیسې شفا کله کله له کټه راپاڅیده او څه نا څه په کور کې به وګرځیده، خو بیا به داسې چپه ورباندې راغله چې ژبه به یې بنده شوه. یو وارې زهره د ښاپېرۍ په غوښتنه شفا ښار ته بیولې وه، ډاکټر رام چند په روغتون کې ولیده. د لویې تبې علاج یې شوی وو. خو د بې هوشۍ سبب یې نه وو معلوم. ی شوه چې څه دماغي کمزوري ورته پیدا شوی وي خو ډاکټر زهره ته تاکید وکړ چې نور دې په کلي کې نه ایساریږي. شفا ښه هوښیاره جینۍ وه او د سبق سره یې ډېر شوق وو، کتاب او مطالعه به د هغې ناروغۍ لرې کړي.
تر رانږدې وو او زهره غوښتل چې په کلي کې څو ورځې
ې واړوي نو بیا به ښار ته کډه وکړي، د محبوبې سره یې خبرې کړې وې. په هاغه محلت کې یو کور هم تش نه وو، خو د محبوبې په هلوځلو ورته دوه کوځې اخوا بل کور پیدا شو، د زهره
ړه یو څه آرامه شو.

د رام چند په کلینک کې نن ډېره اله ګوله وه. ښار په لویې څلور کې کانګریسیان راټول شوی وو، د جواهر لال د راتګ خبره کیده چې یو چا پکې شر جوړ کړې وو. هل ټکول پکې دومره نه ووشو خو څو کسان په تیل ماتیل کې تر و لاندې راغلی وو. پد کې ځینې لوی روغتون او ځینې رام چند کلینک ته راوستل شول. له بده مرغه ډاکټره سیتا پدې ورځ پخپله ناروغه وه او د

ketabton.com - The Digital Library

ـځو خوا هيڅوک نه راتلل. مريضانې ـې چې خبرې شوې
ـوې چې مشره ډاکټره نشته نو ډېری پکې کورونو ته لاړې. رلم
د چې خبر شو نو ښاپيرۍ ته يې ووېل کوم مرض چې ته پخپله
تشخيص کولی شې، دوا پرچه ورته جوړه کړه. پيچلي مرض به
کمپوډر نثار ته وروسپاری خو هغې ـځې ـه پوښتنه کوه؟ که نه
غواړې چې سړی يې ووينې نو کور ته دې ولاړه شې.

ـۍ پدې خبره خوشاله شوه، پدې کلينک کې اوس د هغې يو
کال پوره شوی و. دا يې ډېر ارمان وو چې هغه هم مريض ته
پرچه وليکي، دوربين (ستيتوسکوپ) په غاړه وځړوي او د ډاکټر
په کرسۍ کښيني.

يوه دايي ـ ميندوارو ښځو سره لګيا وه، شاه ګل هم ورسره مرسته
کوله. ـاپيرۍ د يوې ښځې سره خبرې پيل کړی چې وچ ټوخی
يې و، د هغې غاړه او سينه يې معاينه کړل، بيا يې ورته د ټوخی د
دارو نوم په پرچه وليکلو او داروخانی ته يې ورواستوله.

داروګانو د جوړولو کوټه د هرې ورځې نه زياته مصروفه وه، د
جلسي د ټيپانو لپاره ملهم جوړيدو، برنډو يوې خوا ته د اوسپنې په
ـنو کې لګيدلی پردې ودرول شوی وې او کمپوډر نثار هلته
په يو ميز مريضان ليدل. ښاپيرۍ څو ښځې پخپله وليدلی، نورو ته
يې د کيناستو اشاره وکړه، بيا ولاړه، د پردې نه يې سر ور ښکاره
کړه او نثار ته وويل، " ـځې مريضانې په انتظار دی" نثار د
ـستی مريض کاغذونه يو فايل کې اېښودل، پدې خبره يې سر

ketabton.com - The Digital Library

ـِ ته کړ او پردې ته یې وکتل، یو څو شېبو له حیرانه پاتې شو، په
پین اوږد کمیس، جرابو او بوټانو کې لکه د یوې ماشومې دا
ڼینی نرسه نه ښکاریده. د هغې په سر سپینه وړې ټوپۍ د هغې
ره ویښته پوره نه وو پټ کړې. د ښاپیرۍ اسماني سترګې چې د
ـ سترګو ته ور برابرې شوې نو هغه وشرمیده. د اکرام نه د
بیلیدو وروسته هغې د رام چند نه علاوه چرې بل پردي سړي
سره خبرې نه وې کړې او نه یې چا ـه په ډکه سترګه کتلی وو. د
نثار په کتلو د هغې په زړه کې لـ ـه د سمندر د څپو شور راپورته
شو. ـې د نثار ځواب ته انتظار ونه کړ او بېرته معاینه خانې ته
ړه، یوې ښځې ته یې لاره ورسمه ـړه او پخپله د ډاکټرې سیټا
ه کرسۍ غلی کیناسته. مازدیګر وروسته به مریضان کم شول،
ـار شتمن خلک به کله ناکله راتلل، خو دوی به د راتلو نه
ندې ځواب راولیږلو چې ډاکټر به ورته وزګار وي او که نه،
داسې کسان به د رام چند او د سیټا خاص مریضان وو او بل چاته
د دوی د مرض حال هم نه و معلوم.

ار د ټولو مریضانو له لیدلو وروسته اوس کلینک ته مخامخ د
سړک پورې غاړې ته په یو چای خانه کې ناست و. مخې ته یې
ورځ پاڼه ایښې او د شنو چایو پیاله یې خولې ته نیولی وو. نثار د
کلي د هغو څو ځوانانو څخه وو چې په لومړي نړیوال جـ ک
ـې د انګریزانو ملازمت یې کاو. ده د یو ـوځي ډاکټر سره موټ
چلوو او د هغه په ملاتړ څه سبق یې وویلو او ـ څلورم امتحان پاس
کـ ـ. انګریزې ژبه یې هم د کار په وخت کې زده کړې وه.

ketabton.com - The Digital Library

په کلي کې مور ورله خپله وربېره شاترينه واده کړه او دی د اوولسو کالو په عمر کې د لور پلارشو. خو د ده د کلي ژوند نه و خوښ ځکه د انګرېز ډاکټر په کور کې د ژوند بل اړخ يې ليدلی و. چې د کمپوډري امتحان يې هم پاس کړو نو د پوځ د ډلګيو سره به په ټول هندوستان کې ګرځېدو. يوه ورځ دی په غسل خانه کې راپرېوتو او پښه يې ماته شوه نو پوځي روغتون نه لرې کړی شو. ړې پېسې يې ورته ورکړې او نثار پدې پېسو د ښار په زړه برخه کې کور واخيستو. د ده درې زامن اوس ښوونځو ته تل او شاترينې ته يې ډېر وړيل چې ښار ته راکډه شي، خو هغه په کلي کې خوشاله وه. د نثار د مور د مړينې نه وروسته اوس دا په کلي کې د يوشتمن سړي د ښځې په توګه اوسيده. دريو او دريو زامنو زېړول ورته دا ډاډ ورکړې وو چې د هغې ژوند پوره دی. ار نه غوښتل چې زامن يې په کلي کې له تعليمه بې برخې پاتې شي، هم دا وه چې دوی ي د ښار کور ته راوستل. شاترينه لږ وخت لپاره ار ته راغله خو ډېر ژر بېرته ولاړه.

نسحر نثار درې واړه زامن پخپله ښوونځي ته رسولی وو. هغه له دې خبر وو چې په کور کې د اخلي پخلي لپاره زمان موجود وو، د هزارې اوسيدونکی زمان ډېر ټوکي و خو د نثار لپاره په کې داسې څه نه وو چې دې ورته تللی وای.

"صيب نورې چای درته راوړم؟" نثار د خپل ژوند د روان فلم نه راووتلو او د چای خانې دروازې ها خوا د رام چند کلينک خوا ته

ketabton.com - The Digital Library

يې وکتل. اى والا ته يې په نفى سر وخوځاوو او پېسې يې ورته ميز کېښودې، بيا هغه د کلينک په لورې روان شو. هلته يې غوږ يې د يو غږ د اوريدو په تمه ږ په کلينک کې هر څه ورته لسما ې ښکاريدل.

ـ پخپل کرسۍ ناست وو، انتظار يې کاوه چې ښاپيرۍ به راشي خو هغه بيا رانغله. ۀاکټر رام چند يو څو کسان ورته و وليږل، ده معاينه کړل او نسخه يې ورته وليکله. ـ پنځو بجو به خداى خبر ـې نثار هاغه پردې ته کتلي وي چې د برنډې سره جوخت کوټې په دروازه لګيدلې وه، خو د هغه د زړه مراد پوره نه شو. د ينک يو څوکيدار ورته وويل چې د ښاپيرۍ خور په کلي کې سخته ناروغه وه او هغه د خپل ورور سره د کلي په يوه ټانګه کې د وخته تللى وه.

ـبېرۍ د شفا په ناروغۍ اوس لږه لږه پوهيده. هغې ته دومره احساس شوى وو چې شفا هم ـکه د نورو خويندو له موره ګيله منه وه، هغې ليک و لوست وغوښتل، شعر سره يې مينه وه...خو مور به ورته کتاب نه ورکاو. ـا خبره عامه وه چې جينکۍ شعر نه وايي، د خوشال ديوان چې به په کوم کور کې موجود وو، هغه به د لوستو جينکو نه پټ ساتل کيدو. ـفا د رحمان بابا ځېنې شعرونه ياد کړې وو. ـو څو د پښتو کتابونه ورته عابدې راغوښتې وو خو په هغې کې به زيات ټکي د فارسي و او د دې د پوهې لپاره شفا ـوک نه لرل چې ورته مانا وښايي. اعظم به کله ناکله ورسره

ketabton.com - The Digital Library

ولوستل خو په ډېرو خبرو هغه پخپله نه پوهېدو. د هغه د ښوونځي زيات کتابونه په اردو ژبه نور په انګريزي وو.

شفا د وجود د ناروغۍ علاج کېدو خو د هغې د .ماغو د رنځ علاج د چا سره نه و. ډاکټر رام چند ورته ويلي وو چې د شفا د بې شۍ چپې کېدای شي ژور خفګان وي. خلکو به ورته (ميرګي) ويل. ناپېرۍ نه غوښتل چې خلک خبر شي. په کومو جينکو ي د ميرګي دورې راتلې، خلکو به ورپورې ملنډې وهلې چې دا ميره غواړي. ناپېرۍ کلي ته په لاره په ټانګه کې د شفا د ميرګي علاج لټاوه. ثار ورته په سترګو کې ودرېدو، "هغه لوستی سړی دی مور ته به وايمه .. شفا به ښار ته راولو." ېر ځلي هم هغې مور سره د شفا د واده خبره کړې وه، د نثار په هکله يې ورته ويلي وو . زهره په لومړۍ ځل احساس وکړو چې د هغې د ملاتړ لپاره اوس يوه لور لکه د نارينه ورسره ولاړه وه. ناپېرۍ پخپل تصور کې شفا وليده چې ناوې شوې وه. د هغې واده په ښار کېدو، دې پخپله هم ځان جوړ کړې دی او نثار ورته ګوري.

ټانګه اوس د کلي په کچه لاره روانه وه خو ناپېرۍ تر هغې هم د شفا د واده په تصور کې ډوبه وه. د کلي د جينکو سره يې تمبل وهلو او د نکريزو شمع يې بلولې. خو يو وخت پدې سندرو کې د ژړا غږ هم شامل‌شو. هغې د مور ژړا واوريده او بيا ورسره د کلي د نورو ښځو ماتم هم ګډ شو. ناپېرۍ نه پوهيده چې دا د هغې تصور و او که حقيقت. ه د شنډ توت لاندې ولاړه وه، اعظم ترې پ کړی وو او خپل کور کوڅې ته يې منډې وهلې. د

ketabton.com - The Digital Library

ښاپیرۍ د تصور دنیا رنګه وه، د کلي خلک د هغې د کور په لوري روان و و تر څو چې هغه رسیده، دشفا د کټ چاپېره د ځو ویر کاو. د هغې د قبر کیندلو لپار ، د کلي یو څو تنه په حجره کې اټول وو. خو په حجره کې د دې مرګ نه علاوه د واده د ډوډۍ تابیا هم کیده.

کرام په ښار کې واده کړې وو او نورجانۍ غوښتل چې ټول کلي ته د واده ډوډۍ بیا ورکړي. اکرام د دی سخت مخالفت کړې و. هغه ه ښار کې ډېرې پیسې د ښاریا و د واده په دودونو خرڅې کړې وې او اوس یې دومره توان نه لیدو. خو ورجانۍ ورته واښ وکړو چې که دې ډوډۍ ونکړه ، هغه به خپل ټول کالي او که خرڅه کړي او د کلي خلکو ت به وښایي چې د هغې زوی بد نه و.

د تېرو ځو میاشتو راهیسې هغې انتظار کا ، ښار کې د اکرام یو ملګری ورله د بل واده انتظام کړې و.ه ورجانۍ لکه د مېلمنو هغه واده ته ړه او د ښاریانو کړه وړه یې چې ولیدل نو هوډ یې وکړ چې په کلي کې به ارو مرو مېلمستیا کوي. د هغې نوی انږور غسې ښایسته نه وه لکه ښاپیرۍ، خو د جامو کالو فیشن یې برابر و. نورجانه د شفا د ناروغۍ نه خبره وه، ولې بیا یې هم هره شپه په کور کې جینکو تمبلونه وهل او د واده سندرې یې وئیلي.

د شفا د مړینې سره د کلي مشران ول شول او دوي اکرام او جانۍ ته نصیحت وکړ چې دا به ناروا وي چې د ځواني مرګې

ketabton.com - The Digital Library

ا د خلوېښتی نه وړاندې دوی د واده خوشالی وکړي. د
ورجانی ارمان په زړه کې پاتې شو.

یوولسم باب

۱۹۴۵

د شفا د مړیني دوه میاشتې پوره شوی وو، زهره خپله کډه بېرته
ښار ته اوړی وه. ظم او ښاپېری یو وارې بیا د مور او وړې
خور سره ژوند پیل کړي و او د زهره په سر کې ناڅاپه د سپینو
ویښتو شمېر زیات شوی و. ځان ، د ګندلو په ماشین اخته کړي
، خو هیڅ کار ته یې ډېره نه لګیده. کور ټول کارونه به ورته
جانی کول ه‌غه ډېره نری او په ونه جګه وه خو خبرې یې اوس
هم د ماشومانو په شان کولې. عظم د سکول(ښوونځي)
وستی څو میاشتې پاتې وې، د لسم امتحانونه نږدې وو، خو هغه
ه کتاب ته ګوتې هم نه ور وړلی. په دې نوي کور کې د پخوانو
اوسیدونکو نه د کوترو یوه ځیرګې پاتې وو، اعظم ځان له یو څو
رې له بازاره راوړې او مازدیګر به یې لکه د نورو ځوانانو په
کوټه تېراو.

پیری به اوس د ډاکترې سیتا سره هغو کورونو ته هم ورتله چې
اشوم د ولادت لپاره ورپسې ځواب کیدو. ه ښار کې جلسې
سونه ډېر شوې وو، په لارو کې به کله خدایي خدمتګار، کله

ketabton.com - The Digital Library

خاکسار او کله مسلم لیګیان ښکته پورته کیدل. س له ښاره لرې ځینو کلو باندوکې هم درملتونونه پرانیستل شوی وو. به ځینو کې به ډاکټران نه وو او له ښاره به ورته په اونۍ کې یو یا دوه ې مسلکي ډاکتران او نرسان ورلیږل کیده. رام چند روغتون ته هم دنده سپارل شوی وه چې دوی به خپل نرسان او کمپوډران کلو ته ورلیږي او ماشومان ته به د چیچک (حکو کو) ستنې لګوي. د دې کار پیسې اضافه وې و د ښاپیرۍ په شان هر چا د نورو پیسو لپاره خپل نومونه ورکړې وو چې دوی به د چوټۍ په ورځ په مرکاري ګاډو کې کلو ته ورځي. د زهره دا خبره خوښه نه شوه، لې ښاپیرۍ پوهیده چې یوه ورځ په کور کې تېرول هغې ته هیڅ ګټه نه لري. ر به یې توله ورځ یا ژړل او یا به یې د شفا خبرې کولې. رکاري ګاډی کې به ډېر کسان وو او دوی به په لاره کې پخپل خپل منزل کوزیدل. ه وروستۍ کلي کې به ګاډې د ډلې سره تم شو، او بیا به یې مازدیګر خپل سفر پیل کاوه. او بیا داسې ل چې د وروستۍ کلي په ډله کې به یوازې نثار او ښاپیرۍ ې شول او مازدیګر بېرته راوګرځیدو پر وخت به ښاپیرۍ په ‌اندوینۍ سیټ ناسته وه، یو څو اونۍ چې تېرې شوې نو د کاري ګاډی ډرایور به کله کله شا ته ناست ولیدل شو او نثار به پخپله اډی چلولو.

اعظم په زوره زوره د پاکستا ن زنده باد په چیغو په کوڅو کې د نورو هلکانو سره منډې وهلې. ده بسته په سر اېښې وه او د نورو هلکانو په شان یو کاغذ یې په لاس کې نیولی وو. ده چې د کور په

ketabton.com - The Digital Library

ـوازه خپرې ولګولې نو دروازه ورته انۍ له وړاندې خلاص کړی وه. ا د جانۍ مشغولتيا وه چې د کور له کاره به وزګاره شوه نو کوڅې په لورې کړکۍ به يې خلاصه کړه او له هغې به ـې ښکته تلونکو ته کتل. د نورو کورونو په باريو کې هم کله نا ه ښځې او جينکۍ راښکاره شوې او د محلت مجلس به پدې کړکيو کې تود شو. ډېرو جينکو ته له کوره بهر د ورتلو اجازه نه وه، نن هم هغې د کړکۍ نه کتل او چې د هلکانو په ټولۍ کې يې ور وليدو نو د دروازې زنځير يې ورته راښکلو.

اعظم په يوه ساه بره وختو او جانۍ ته يې کاغذ ښکاره کړو. نن په ک ګم پارک کې جلسه وه، اعظ ، هم د خپلو ملګرو سره ورغلی و دا پاڼې يې راوړې وې. ـانۍ ته د سپين کاغذ پرمخ تور ټکي ـ معنا ښکاريدل. هغه نه پوهيده چې ورور يې ولې دومره په جوش کې و، ژر ژر يې هغه ته ډوډۍ په يو پتنوس کې راوړه او کاغ ـې د تخت تر څادر لاندې پټ کړوچې د مور له قهره وېرېده. عظم له ښوونځي ورو ه بې پوښتنې بل ځای ته تللی و او د زهره لپاره دا لوی جرم و خو هغه نن غرمه د محبوبې کور کې وه. د چا د واده ښه ډېرې جامې د ګنډلو لپاره دوی ته ورکړې شوې وې او زهره به هره ورځ هم هلته کار کاو. اعظم ډوډۍ خوړله او خور ته يې د خدايي ـدمتګارو او د مسلم ليګ د جلسو کيسه کوله. د جانۍ لپاره دا ټول ټکي نا اشنا وو خو هغې ورور ته غوږ ايښي وه، " اوس به پاکستان جوړيږي." اعظم ورته وويل، " ـګه به جوړيږي؟ ک به يې جوړوي؟" اعظم ورته خپل

معلومات ورکول، |هندوان به په هندوستان کې اوسیږي او مسلمانان به په پاکستان کې. ندوانو پاچا به ګاندي وي او د مسلمانانو پاچا به جناح وي."

جا ی سره وخوځوو او پرېشانه شوه. ورور نه وپرېده چې د دې ه پوښتنو ورسره په جنګ نه شي. یا یې زړه ښه کړو او وې ویل، " مولا خو یهوده ده...د هغوې پاچا به څوک وي؟...او د ګیتا پ به څوک وي، هغه خو سکه ده...؟ هغې لا د خاکروب (موسلي) سلیم په هکله هم فکر کاوه چې د هغوې پاچا به څوک وي، خو اعظم ډوډۍ خوړلی او د پوښتنو د ځواب پرځای بره په کوټه خپلو کوترو ته دانه اچولو لپاره وروختلو. جانۍ ته دا ې خبرې حیرانونکی وې، هغې خو د یو پاچا څیره لیدلي و، چې په سریې اج ایښې وو او ورسره د هغه ملیکه ولاړه وه، نګرېز پاچا. هم د ې انګرېز پاچا د جشن په ورځ عظم د خپل ښوونځي نه د شیریني (مټایی) یوه ړه ټوکرۍ راوړې وه. مور یې وویل چې پکې پوره یو پاو بالو شاهی ایښې وه. اعظم . هغه یو رنګین تصویر هم راوړې و او ورته د هغه نوم م ښودلی وو، جارج ځم...او جانۍ ته به د هغه غوږونه د هغه د مخ نه ډېر غټ ښکارېدل.

اښام ناوخته ښاپېرۍ له کاره راغله، هغه نن ډېره خوشاله معلومیده، ډوډۍ یې هم سمه ونه خوړه او په کټ څملاسته. جانۍ ډېره موده وروسته د هغې پر شونډو ګلابي رنګ لیدلی و. د واده

ketabton.com - The Digital Library

سرخي پوډر هغې پخوا د بکس په تـ ـې ورک کړې وو خو له څو
ـرځو راهيسې يو يو شی بيا دهغه وړوکی هندارې په چوکاټ کې
ښکارېدو چې د د ـې د کوټې په يو دېوال ځوړنده وه. ـه جانۍ دا
هر څه ډېر ښه لګيدل، د شفا د مړينې وروسته ددوی په کور کې
يوې ـ ـی خاموشۍ خپل څادر غوړولی و. زهره به ډېرې لږې
ـرې کولې، خو اوس به ښاپيرۍ کله ناکله د جانۍ سره ټوکې
وکړې. اعظم به د دې له لاسه شی وتـ تولو...شوخي به يې وکړه
او ـاپيرۍ به له خندا شنه شوه.

ـه ورځ جانۍ په کور کې يوازې وه، زهره د هرې ورځې په شان
محبوبې کره وه، ښاپيرۍ نابېره ـ کوټې دروازه وټکوله. جانۍ له
ـړکۍ ليدل چې ښاپيرۍ سره يو سړی هم و. دوې بره کور ته
ـاوختل او ښاپيرۍ بورقه ليرې کړه، بيا يې هغه سړی ته وويل، "
دا زما تر ټولو کشره خور ده، جانۍ."

ـانۍ ته مور ويلي وه چې مېلمانه راشي نو سمدستي د چايو لپاره
اوبه په نغري باندې کېږدي. هغې ـ داسې وکړل، ښاپيرۍ د خپلو
ـاروګانو بکس په کور کې هيرکړی و، هماغسې راغلی وه. د
ـاپيرۍ د خولې نه ـ ـې ته د سړي نوم څرګند شو. جانۍ په
ـنځې کې اخته وه، خو له دروازې يې ليدله چې خور يې هغه
سړی له لاسه ـنيوله او لويې کوټې ته يې بوتلو چې د پاچا انځور
ـرته وښايي.

ketabton.com - The Digital Library

نږخو جانۍ چای جوړولی، مېلمه د هغې خور سره همدلته په لویه کوټه کې ناست و. جانۍ وارخطا وه، د هغې په کور کې چېرې پردی سړی نه و راغلی. د عابدې خاوند صمد خان هم د دوی کور ته راتلو نو په برنډه کې به یې په تخت ډوډۍ وخوړه او بیا به په ار کې ورک و. ښاپیرۍ به له هغه مخ پټوو. خو نن ښاپیرۍ د دوی د کور قانون مات کړې و. .روازې زنځیر چې وکړنګیدو د جانۍ زړه جوړ شو، زهره پاس راوختله نو وې لیدل چې نثار ـ تخت ناست وو او ښاپیرۍ د جانۍ سره د چایو شیان برابرول.

ر زهره ته راپاڅیدو، ښه تود سلام یې ورته واچوو او هم هغه خبره یې ورته وکړه چې له ښاپیرۍ د دارو بکس په کور کې پاتې شوې و. ا ښاپیرۍ د چایو پتنوس په خت کېښود او مور ته یې وویل، " ما ویل چارسدې ته لاره ډېره ده، چای به وڅښو نو بیا به روانیږو" زهره ترې ، نورو نرسانو پوښتنه وکړه نو نثار ورته وویل چې " په سرکاري ګاډي کې تللي دي، موږ به اوس په ېل ګاډي کې ځو." ِهره نور هیڅ ونه ویل ..ښاپیرۍ او نثار چای وڅښلې او د خدای په امان په ویلو له **کوره ووتل**. جانۍ لوښې راټولول چې مور ورباندې غږ وکړو، " ِۍ څه مهال **راغلي وو؟**" ښانۍ په انګڼ کې د لمر او د سیورې لیکې ته ودریده، بیا یې په یو ځای پښه کېښوده، " **نمر** په ې ځای کې و."

زهره د سیورې پلن والی ته ِکتل او تندی یې ګونځې شو. **جانۍ** ږهه شوه چې ښاپیرۍ راګیره شوې وه. هغه اوس د مور په تندي

ketabton.com - The Digital Library

پو هیده   با زهره چې نورې پوښتنې پیل کړې نو جانې وارخطا شوه.   اپیرۍ په هغې ډېره ګرانه وه او ذ ، یې غوښتل چې مور ورسره شر وکړي. ـ ځان د خلاصولو لپاره یې مور ته وویل، " زه نه یم خبره.   ټول وخت په نغري کې اور بلولو، لرګي لامده ، څه به مې کړې وای؟"   ماښام لمونځونه شوي وو چې ښاپیرۍ کور ته را ورسیده.   هره غوښتل چې ورسره خبرې وکړي ځو د ښاپیرۍ په اوږدو نریو ګوتو د قلم نښې او د هغې په ورو بوټانو سپینې دوړې ورته د هغې د روزګار حال په چیغو ویل.   نۍ ورته د وړاندې نه اوبه تودي کړې وې. ښاپیرۍ چې ځان ووینځلو او مور ورته ډوډۍ راوړه نو دې بیا په بالښت سر ې او د خوب په وادۍ ورکه شوې وه.

ږ د زهره خوب تښتیدلی وو. د شفا مړینه یې هیره وه او ښاپیرۍ کړو وړو ته زیاته وارخطا وه. هغه خبره وه چې نثار واده شوې دی، لوی لوی اولادونه لري، یوه لور یې هم واده کړې وه. خو هغه میخ ډول داسې نه ښکاریدو چې د دېر عمر به وي. د هغه جامې به د ډاکټر   ام چند د جامو نه ښایسته وې. کوټ او پتلون به یې د صدر د یو اوچت درزي نه جوړول، بوټان به یې د څرمنې او د زمانې د فیشن سره سم برابر وو. سیګریټ به یې د هندي فلمونو ټر پرتوی راج په شان په لاس کې نیولو، د کوټ د لاندې د واسکټ په جیب کې به یې طلاي ګړۍ ایښې وه چې زنځیر به یې بهر ځوړند وو. ـس خو یې موټر هم اخیستی وو، او زهره ته

ketabton.com - The Digital Library

بله لور معلومه وه، د هغې سترګې به تل اسمان ته وې، د کلي نه ياته په ښار کې خوشاله وه.

خر ځو ورځې چې ډېره نارامه شوه ، يوه ورځ ډاکترې سيتا ته ولاړه. هغه د مريضانو سره بوخته وه، د ډوډۍ په وقفه کې يې زهره خپلې کوټې ته دننه کړه او تر ډېره وخته يې ورسره خبرې وکړې. زهره چې له هغې کوټې راوتله نو داسې ايسيده لکه چې يو جوارګر خپل هر څه ی وي، سترګې يې په ژړا سرې او ک يې ژېړ تښتيدلی وو.

زهره په برنډه کې دوي اتول وو، محبوبه هم راغلی وه. ښاپېرۍ دننه په کوټه ، او جانۍ په پخلنځي کې بندې وې. دواړو د برنډې خبرې اوريدې. نن په مجلس کې دلاور خان نه وو، يوازې مد خان ناست وو، عابدې څلور اولادونه په کلي کې پريښي وو، يو يې په خېټه ې ځان سره راوړی و. ډاکتره سيتا او رام چند هم غلل او د ښاپېرۍ د واده خبرې پېل شوې. او بيا فيصله پدې وشوه چې بل اتوار ته به نثار د خپلو ځو ملګرو او خپلوانو سره اځي او د نکاح نه ور سته به ښاپېرۍ خپل کور ته بيايي. فيصله هم وشوه چې د زهره له خوا به يو ځو مشران پدې نکاح کې ښيني او د محلت خلکو ته به په بله ورځ شيريني وېشل کېږي.

ه ورځې وروسته محبوبه او جانۍ ولاړې چې د نثار کور وګوري او د ښاپېرۍ د ځای ځايګي اندازه ولګوي، خو هلته د نثار ښځه شاترينه ناسته وه او محبوبې ته يې صفا ويل چې د نثار

ketabton.com - The Digital Library

ويمه ښځه به د دې په مړي راتېرېږي. زهره وارخطا شوه او نثار پسې يې ږاب وکړو. ښام بيا د برنډې پر تخت د محبوبې، زهره او د نثار خبرې وشوې. غه ورله ډاډ ورکړو چې ښاپيرۍ ، بل کور اخلي، سودا شويده او په دوو ورځو کې به کيلي (کنجي) د ده په لاس کې وي. زهره يو څه تسله شوه خو د ماپيرۍ بخت ته حيرانه وه. په لومړۍ واده يې کور و، خاوند يې نه و، اوس په دويم واده کې خاوند لري او کور يې نشته. د وتن لمونځ کې يې ښه په چيغو چيغو وژړل، جانۍ او ښاپيرۍ دواړه ورسره په مصلا کيناستې او دوی هم ژړل. اعظم په کټ کې ملاست وو او د کړکۍ د شيشو نه بهر اسمان ته يې کتل. هغه ټولو ته په قهر وو، مور ته، ښاپيرۍ ته، جانۍ ته، نثار ته. . . که د پلار ټوپک يې په کلي کې نه وی، نو س به يې ټول وژلی وی او پخپله به د محبوبې خپلوانو سره کابل ته تښتيدلی وی، خو داسې ونه شول. ماپيرۍ په دويم ځل واده شوه او د نثار سره د هغه وړوکی کور ته ولاړه. د دی کور په لاندينی برخه کې لا پخوا د نثار ورور او ورينداري د خپلو شپږو اولادونو سره کډه کړې وه. ه ته يې وويل چې دوی د ښاپيرۍ خدمت ته راغلي دي، خو د نثار ټولو خپلوانو په لو ې ځل دا احساس کړی و چې هغه شتمن و او د هغه د دولت وارثان يواځ . هغه اولادونه او ښځې نه دي.

هره به اوس کلي ته ډېره نه ورتله، د ښاپيرۍ د واده نه ټول خبر شوی وو. کلي ښځو ورته د مبارکۍ په بانه ډېره تسلي ورکړې ه چې د ښاپيرۍ کور بيا اباد شو. خو زهره خبره وه چې په هر

کور کې د خبرو موضوع زهره او د دې لور وه. د هغې د شپې
ب هسې هم تښتيدلې و، اوس يې د نسوارو عادت اخيستی و. د
غرمې او د شپې د ډوډۍ نه وروسته به يې چې نسورا په خوله کې
ونيول نو دمه به شوه. جانۍ سره اوس د لوبو لپاره د عابدې دوه
اولادونه وو، ماه جهان د ښار په ښوونځي کې سبق ته ښينول
شوی او کوثر به ورسره په تانګه کې تله راتله، ورځ به يې نيا
کره تېره کړه.

زهره تر ډېره وخته د ښاپېرۍ کور ته نه ورتله، خو نثار به خپله
ناوې هر ماښام مور کره راوستله. د اتوار ورځ به يې ټوله
ورسره واړوله او پداسې يوه ورځ چې عابده او صمد هم د
ماشومانو سره راغلل نو د زهره په کور کې به ښه ګڼه ګوڼه شوه.
د ماشومانو خندا او منډو ترړو د زهره د کور سکوت مات کړو او
هغې ته به خپلې اندېښنې ځايه ښکاره شول.

دولسم بلب

اعظم د تخت نه سپينه توليه او پاکې جامې را واخيستې، او له پرېنو
ښکته کوڅې ته ورکوز شو. انی هم دغسې د تخت سره نږدې
ولاړه وه، هغې يو لاس پخپل اننګې ايښې وو، د بل لاس ګوتو ته

ketabton.com - The Digital Library

ځیر وه، چې په او ۔ د صابونو پر ځګ چودیدلی وې. په غوړونو کې یې اوس هم د اعظم یوه جمله بیا بیا آوریده!

" که بیا مې په کوټه ولیدې نو پښې به درله ماتې کړم." اعظم نن هغه په ځپېړه وهلې وه. خو جانۍ نه د مخ، د لاس او د زړه درد هیر و. ې په تخت ایښې د چایو پیالی د تنور دوډۍ او د پیروی کاسې ته کتل. ورور یې بې له چایو له کوره وتلی و. هغه حیرانه ه چې مور ته به څه وایي، زهره پدې محال د محبوبې په کور کې یوې برستنې ګنډلو ته ناسته وه او د خپل زوی اعظم د بد خوی فریاد یې کاو. دی په لسم کې کامیاب شوې و. خو نمبرې یې ۔مره ښې نه وې چې د ډاکترۍ په کالج کې یې داخله اخیستې وی. پېړۍ هڅه کوله چې ورور ته په رام چند کلنیک کې کار پیداکړي، نثار ورله د کمپوډري د امتحان لپاره کتابونه هم ۔اغوښتي وو.

اعظم به نیمه ورځ ویده و، ماسپښین به یې کوترې الوزولې او ماښام به د یارانو سره کله سینما او کله کیسه خانې او صدر کې ۔ځیدو. کوټه یې د فلمي ستورو له عکسونو ډکه وه. نن چې له خوبه را ویښ شو، نو د ده د لمبا لپاره اوبه نه وې. جانۍ له سهاره د کور ټول څادرونه او میز پوښونه وینځلی وو. . کوځې مشکی هم نه ښکاریدو چې دوی ته یې یو مشک اوبه راوړی وی. پدې حال کې به اعظم د بازار سقاوې ته لاړو. ښانۍ ورور ته جامې ۔ تولیه پر تخت کیښودل او پخپله د کنګال شد ۔ څادرونو ډک

ketabton.com - The Digital Library

بالتي سره کوټې ته وختله. اعظم ښه ډېر وخت هم هلته پر تخت ناست و، مور ورله په لسم کې له کامیابیدو وروسته د لاس ګړی اخیستې وه. ه به هر شیبه خپلې ګړۍ ته کتل او اخر یې صبر تمام شو. دی خبر و چې د خواو شا کورونو کوتر بازان کله کله د غرمې هم په کوټه ګرځیدل، او جانې چې ډېر وخت واړولو نو دی ورپسې غلی بره وختلو. په کوټه ټوله تناوونه له تکو سپینو، شنو او ساني رنګه څادرونو ډک وو.

جانۍ تش بالټۍ د پړونو سره ایښې او د بازار په لورې د دیوال د سوریو نه یې ها خوا په لو ، سړک د لاریو موټرو ننداره کوله. غه له دې خبره نه وه چې د هغې ښې لاس ته، درې کوره لرې د وبه دار سلیم ځوی شهباز، کوتره په لاس د خپل کور د بنۍسره ولاړ او دې ته یې کتل. هغه له دې هم خبره نه شوه چې ورور یې یو ویړ شوی څادر شا ته ولاړ، ه شهباز او کله دې ته سترګې برندې کړې وې. جانۍ خو هغې موټر ته ځیر وه چې د پاسه پرې سپیږ او زرغون رنګه جنډې رپیدې خواوشا ترې خلک راټول وو.

موټر چې د .ۍ له سترګو پناه شو نو دا ښکته راکوزه شوه، تش بالټۍ یې ایله پر ځمکه ایښې وه چې اعظم ترینه په سخته لهجه ښتنې پیل کړې. نې یو څو ځوابونه ورته ورکړل او ژر تر ـ یې لوښې راټولول چې د غرمې کټوۍ برابره کړې. خو اعظم پاڅیدو له کمڅې یې ونیوله په مخ یې ورله څو څپیړې

ketabton.com - The Digital Library

ورکړې. هغه هک پک پر خپل ځای ولاړه وه او خبره نشوه چې
ږرور يې څه وخت توليه اخيستې او سقاوی ه تللی او مور يې څه
وخت کور ته را دننه شوې وه.

زهره چې د جانی پر مخ د ګوتو نښې او هغې د سترګو اوښکې
اوليدې نو په سر يې اور بل شو. نن په لومړي ځل د هغې له
ږلي اعظم ته ښيره راوتلې وه، د سيد کرم د مرګ پرهر يې تازه
شو. ظم ورباندې ګران و، خو پخپلو لونو يې د چا لاس اوچتول
نه شو زغملی. عابدې خاوند صمد د زهره د ګواښ نه وروسته
عابدې ته بدې ردې وئيلې خو له وهلو نه به يې ډډه کوله. د زهره
ې ژبې ته يوازې ښاپيرۍ او اعظ ټينګيدی شول. جانی د خدای
مظلومه وه، ټولو به ويل د دې خبرې نه دې زده. د عابدې لور
کوثر به ترينه زياتې خبرې کولی شوی. زهره د اعظم په انتظار
وه او کله چې دی له سقاوی بيرته راغلو و د مور وينا ته يې هيڅ
پام ونه کړو. جامې يې بدلې کړي او چې زهره ورته مخې ته
وريده نو ورته يې وويل، "د کومو لونړ مينډې چې ټوله ورځ له
کوره بهر وي، وررنه يې د وهلو حق لري." پدې خبره زهره په
واړو لاسونو خپل مخ په ځپيړو ووهلو، خو اعظم په منډه له کوره
او ړ له کوځې هم پناه شوی وو.

په ښار کې لويه شوی وه اوپه خوی عادت کې له خپلو
خويندو نه څه بل شان وه. ه هر کار يې سليقه له ورايه ښکاريده،
ږهره نه غوښتل چې دا لور يې هم د نورو په شان وړه واده کړې.

ketabton.com - The Digital Library

عظم لپاره به يې جينکۍ کتلې، جوړې جامې به يې اخيستلې چې
هغه په کار ولګي نو په کال کې دننه به ورله واده کوي. خو اوس
اعظم چلن او د جانۍ ړدو وريښمينو ويښتو ورته ندېښنه پيدا
کړې وه او د ې حل د جانۍ په واده تماميدو. د دوی پخوانۍ
حلت کې د شفا او د ښاپيرۍ د ډېرو ملګرو کورونه اوس تش وو.
رمولا کورنۍ يوه ورځ ناڅاپه ورکه شوه، چا ويل دوی فلسطين
ته تللی دی. شياما پلار په کراچۍ کې دوکان خلاص کړې او
دوی کډه وړی وه. د هر چا په خوله د پاکستان د جوړيدو خبره
وه. اعظم به اوس ډېرو جلسو ته ورتللو او زهره د هغه له خولې
اوريدلی وو چې د هندوستان ويش به کيږي.

عابده به اوس يوازې د اختر په ورځ مور کره راتله د هغې پنځم
اولادشوی و او د دلاور خان په دې لوی کور کې به هره ورځ په
دسترخوان کاسې اوړيدې. يو دوو ماشومانو به د ميندو نه وهل
خوړل، يو دوه به پکې په ژړا وو او يو دوو ښځو به پخپلو کې
خبرې بندې کړې. ميوه او شيرينی به په کوټو کې د بندو دروازه
شا ته خوړل کيده و اخر دلاور خان مجبوره شو چې د ټولو زامنو
ټوی او نغری بيل کړي. ې فيصلې دوه ورځې وروسته ددې
ر په انګړ کې شپږ چوترې او د خاورو نغرې جوړ شول.

زهره ډېره هڅه کړه چې د عابدې لور کوثر نږدې کلی کې د
جينکو ښوونځي کې سبق ووايي، خو د دلاور خان د کور ټولو
ړو او ښځو په يوه خله د دې مخالفت وکړو. "د خانانو لونه سبق

ketabton.com - The Digital Library

نه وايي." دا د هغې کور دستور و. عابدې پخپله د پلار نه په کور کې ښتو کتابونو لوستل زده کړه کړې و، خو اوس دومره وخت او توان يې نه لرلو چې خپلې لور ته سبق ښودلی وی.

ره اوس پخپلو ټولو حواسو سره ځان سره کرل ريبل چې د انی د واده لپاره چا سره زړه خواله وکړي؟ محبوبه ورته په انو کې يو څو کورنی ښودلی وی خو نن هغې د ښاپيری لاره څارله. ښاپيری لور شوی وه او دوه مياشتې په کور کې د تېرولو نه وروسته هغې يو وارې بيا په رام چند کلنيک کې کار پيل کړې و. ه کلی کې ښځو لا د ښاپيری د دويم واده په خبرو نه وې ستړي شوي چې د هغې د ماشوم خبر يې واوريدو. هرې يوې به گوتو شمېرل چې د هغې د نکاح او د ماشومې د زيږيدو ترمنځ څومره موده تېره شوی وه. شمی دايې پدې خبره چا باور نه کاو چې ماشوم د نهو مياشتو نه وړاندې هم زيږيدلی شي. اوس تازه وضوع د ښاپيری دا چلن وو چې د دوو مياشتو لور به يې خپلې مور ته پرېښوده، خپل ى (شوده) به يې نه ورکولې او د شيشې په بوتل يې ماشومه غلی کيده. هغې ښځې چې د زهره په کور کې د ماشومې د پيو د شيشې بوتل ليدلی و، ټولو ته يې د دې خبر ورکوو. دا چې هغه ږتل د کشتۍ په شان جوړ دی، دواړه مخه خلاص دی او د ربړ تې پرې لگيدلی وو.

ناپيری نن پخپل کور کې وه او زهره خبره وه چې پداسې ورځ به دا د نثار او د ماشومې سره ماښام مور کره راتله. هر په کوڅه

ketabton.com - The Digital Library

کې د موټر غږ په ا ریدو جانې دروازه خلاصه کړه او پخپله
ړخلنځي ته ولاړه، د هغې سترګې په ډېرې ژړا پړسیدلې وې او نه
ې غوښتل چې نثار یا ښاپېرۍ یې وګوري. ښاپېرۍ راتلو سره
اعلان وکړو، " ړې موږ فلم کتلو ته ځو." خو مور یې ولیده چې
پر تخت ملاسته او سر یې په سور رومال تړلی و نو پرېشانه شوه.
هم هلته په تخت کیناسته، نثار هم راغلو او چې د زهره نه یې د
ورځې حال واوریدو نو دواړه غلی کیناستل. د فلم پروګرام یې په
ځای پرېښودو او د زهره سره یې خبرې پیل کړې. د شپې ناوخته
پېرۍ او نثار بیرته خپل کور ته ولاړل او زهره ته یې ډاډ
ورکړو چې په بله ورځ به د اعظم سره خبرې کوي.

زهره خبره وه چې اعظم به ناوخته کور ته راتلو، هغه تر نیمې
شپې په مصله ناسته وه، نفلونه یې کول. خو داسې ښکاریده چې
اعظم په هغه شپه د کور لاره هیره کړې وه. جانۍ ویده وه او د
ملا د بان ، غږ سره یې د مور ژړا هم واوریده. زهره کرۍ شپه
د اعظم په انتظار تېره کړې وه، او اوس یې صبر تمام شوی و. په
کوڅه کې بې خرخونکي به سهار ناره کوله. نن هم د هغه د نارې
سره‌سم زهره بورقه په سر له کوره ووتله. محبوبه خبره شوه او
و ورو ټول محلتیان هم خبریدل، ښاپېرۍ نثار ته په ژړا وه چې
د وروور درک یې معلوم کړي. د اعظم د ټولو معلومو او نامعلومو
ګرو په کورونو کې لټه پیل شوه، پولیس خبر شو. ر ماښامه
ده شوه چې اعظم د خپلو دریو نورو ملګرو سره یو ځای د
ار د اورګاډو استیشن کې لیدل شوی و. دوی سهار وختي د

ketabton.com - The Digital Library

یی په ګاډي کې سپاره شوې وو. ښاپېرۍ زړه تسله کړې و، خو مور ته یې نه وو وئیلي.

اوس چې مور کره راغله نو هغې ته یې ټول حال تېر کړو او ژوند واړې بیا پخپل ډګر روان شو. زهره ټول توان لکه چې په یوه شپه کې اوبه شوې وو. غې اوښکې اوس وچې وې او کله کله به یې سلګۍ وکړې، بیا به یې اسمان ته کتل او د هیچا خبرو واب یې نه وئیلو. عابده د یو څو ورځو لپاره کلي ته راغله او ټوله ورځ به یې مور سره په خبرو تېره کړه.

ځانۍ به د محبوبې په کور د مور نیمګړې کارونه پوره کول. د هغې لاس صفا وو او محبوبې ورته تارکشي او د سیلمېستارو کارهم ښودلی و. سږ کال زهره وریږې کرلې وې او فصل یې په ښه بیه خرڅ کړو. نه د ډوډۍ له غمه یو څه بې غمه شوی وه، خو اعظم ورته په زړه دومره لوی پر ر پرېښودو چې د رغیدو نه و. یوه میاشت چې تېره شوه نو نثار ته چا خبر راوړو چې د پښور هغو څلورو هلکانو د بمبیی په فلمونو کې د کار لپاره ځانونه وړاندې کړې وو. بیا اعظم کور ته یو لیک راولیږلو چې مور نه یې بخښنه غوښتې وه او دا چې ډېر ژر به دی په یو هندي فلم کې ښکاره شي. د دې لیک سره هغه یو ښکلی عکس هم و.

ښاپېرۍ چې خبره شوه نو مور سره یې ټوکې پیل کړې، چې دا به م بمبۍ ته لاړه شي او د دلیپ کمار سره به ووینې. زهره یو څه ارامه شوه چې زوی یې ژوندی او روغ و. د هغې وسوسې ختمې

ketabton.com - The Digital Library

شوې د ورځې ژوند يې بيا سم شو. خو د شپې به يې ټول فکرونه د زوی په هکله وو، "خدای خبر سمه ډوډۍ به يې خوړلی وي که نه؟ جامې خو يې هم نه دې وړی...پيسې ورسره نه وې، په کوم حال کې به ژوند کوي."

په بل سهار زهره د خپل خاوند د پينشن د پيسو اخيستو لپاره کچرۍ ته ولاړه نو په دفتر کې نوی منشي ناست و. زهره د يوسف پوښتنه وکړه نو خ ه شوه چې د هغه ښځه مړه شوې وه او دې د لسو ورځو لپاره په چوټۍ و. زهره خپلې پيسې واخيستې او کور ته روانه شوه. ز په لومړی ځل هغې ته احساس وشو چې د يوسف د کور اوکلي درک معلوم کړي، د ده په غم کې شريکه شي. د خپل زوی خبرې ورسره وکړې. د شفا د مړينې نه وروسته يسف څو وارې د دې کور ته راغلی و. څومره کارونه يې هم ورته کړې وو، د ډېرو جنجالونو نه يې دا راويستې وه.

د ورځې نورې تېرې شوې نو زهره بيا د پنشن دفتر ته ولاړه. د هغې هيڅ کار نه و خو يوسف سره يې ليدل غوښتل. هغه خپل ځای ناست وو او چې زهره يې وليده نو ورته د احترام لپاره ودرېدو. هغه يوې خوا ته کيناسته او انتظار يې کاو چې يوسف له کارونو ا ژګار شي نو دا ورسره خبرې وکړي. يا ښه ډېر وخت زهره ورسره خپلې خبرې کولې. ۀغه د ښځې په مړينې يې ومره ژړا ونه کړه څومره چې د اعظم په کيسه يې اوښکې تويولې. يوسف ورته تسلي ورکوله او د اعظم په رويه يې افسوس

هم کاو.   ې ورته د خپل يو ملګري پته ورکړه چې د تجارت
لپاره به کلکتې او بمبيی ته تلو راتلو. د هغه په نوم يې يو ليک
ورله ورکړو چې پکې د اعظم درک او د هغه سره د مرستې خبره
ليکلی وه. د زهره زړه ډاډه شوه، کور ته را غله نو جانی ته يې
ول حال وويلو.   اپيری هم خبره شوه، په بله ورځ دوی د اعظم
ياره د جامو او د وچې ميوې يوه غوټه برابره کړه، ښاپيری د
ورور په نوم يو ليک وليکلو او د بمبيی تجار ته يې ورسول.

ديارلسم باب

۱۹٤۷

اوس په بمبی کې څلور مياشتې تېرې کړې وې. ه جنګي
مونو کې به ده د جنګيالو په ډلو کې کله توره بريښوله، کله به يې
دسد   ، او خېبړې جنګ کاوه او يو نيم وخت به يې يوه جمله
ډايلاګ هم **وو**يل. . ورځې ، ورته يوه روپۍ ورکړې کېده، خو

ketabton.com - The Digital Library

تر اوسه ورته سم کار نه وو پیدا شوی. ده د پیښور د یوسف خان (د لیپ کمار) او د راج کپورغوندې بخت نه لرلو. ده سره ورغلي دريې ملګري دوه میاشتې په خوا بیرته خپلو کورونو ته ورغلی وو. اوس به اعظم کله نا کله خپل کور پسې خپه شو. د مور د لاس پخې ډوډۍ، د ښاپیرۍ سره خبرو، د کلي مازدیګری به ورته ترګو ته ودریدل، خو تر اوسه یې دومره پیسې نه وې ګټلې چې خپل کلي ته هسکه غاړه ورغلی وی. خپل فلمونه به یې څو څو ځله پخپلو پیسو کتل چې ځان پکې وګوري. خو هغومره کار چې ده به پکې کړې و، په فلم کې نه ښکاریدو. تر اوسه هم د ده د مخ له نږدې عکاسي نه وه شوی او دې پدې سخت خپه و. خو اوس پکې راګیر و نه پوهیدو چې څه وکړي.

د ده سره راغلو ځوانانو کې یو تن قیوم په څو فلمونو کې د هیرو د ملګري رول لوبولی و. د فلمونو د اعلانونو په لویو پوسترونو د ده نوم هم لیکل کیدو. اعظم به ماښامي د خپلو نورو ملګرو سره ځای د قیوم په هکله خبرې کولې ځکه قیوم اوس دوی سره نه اوسیدو. دی د یوې ډیرې نومیالی فلمي ایکټرسې سره د هغې په کور کې میشت و. د هغه په اړه یو خبر تود و چې ډېر ژر به دواړه واده کوي. اعظم به پدې خبره نور هم کړیدو، ځان به یې هر وختې هنداره کې لیدو و د قیوم او ځان ترمنځ به ورته هیڅ توپیر نه ښکاریدو. ولې په ده تر اوسه کومه مشهوره ښځه نه وه مئینه شوی؟ د بمبی په فلمي ستوډیو ګانو کې د ده په شان د ښه رول او چانس په انتظار ډېرې ځوانې جینکی هم راتللی و یو څو

ketabton.com - The Digital Library

اعظم ته ډېر نازونه هم ورکړې وو. خو د هغه سترګې اسمان ته ، او په اسمان کې ځلیدونکی ستوري د ده لاس ته نه راتلل.

د کور نه ورته د جامو او د وچې میوې سوغات را رسیدلی و، د ورو ملګرو لیکونه به هم راتلل. س د هند د وېش خبره ښه توده‌شوې وه. ځیانې به هم پدې خبرونو ډکې وې. یوه ورځ اعظم د نورو ډېرو ځوانانو سره په یو جنګي سین کې د تورې نګ کاو. ریهرسل وشو، خو په فلمبندۍ کې به څه غلطي وشوه. ډایریکټر به "کټ" یلو او ټول به بېرته خپلو ځایونو ته ولاړل.

اعظم د فلم د مرکزي کردار جامې اغوستې وې، صل جنګ ده ورته کوو، او کیمرې د ده شا او اړخونو ته ودرول شوې وې. دی خبر و چې په فلم کې به ، داسې ښودل کیږي لکه چې هیرو له جنګ کوي. نیمه ورځ تېره شوه خو تر اوسه د ډایریکټر په خوښه سین نه و لوبول‌شوی. اعظم ستړی و، مایوسي هم ورسره وه، پدې وخت کې ډایریکټر قهر شو او د مور ښکنځله یې ورته وکړه.

عظم توره وغورځوله، د یو میز نه یې دشرابو ش بوتل را واخیستو او د ډ ریکټر یې پرې ووهلو. د فلم تینګ ند شو، ټول په زخمي ریکټر راټول وو چې د سر نه یې وینې دارې وهلې. اعظم په منډه د سټوډیو نه ووتلو، شاته یې نه کتل. ه خپله ځایه یې ټول بان ژر ژر راټول کړل، کوټې په سر کې یې ډاګې ولیدو چې د ده په نوم یو لیک ورسره و. اعظم په تادي کې لیک

ketabton.com - The Digital Library

ترې واخیستو ه لوی سړک یې تش سایکل رکشه کې ځان ور واچوو. ه خپله ښاره را وتلو پر وخت چې کومه تلوسه ورسره وه هم په ه تلوسه اوس د بمبی له ښاره په تېښته وو. و دا ځلې م اورګاډې لکه چې د ده په انتظار ولاړ و. ده د لومړۍ درجې تیږ ټ واخیستو او ګاډي ته ور وختلو. ده سره په لاره کې ځینې کسان مل شول، خو د اعظم زړه له خبرو تور و. سترګې یې پټې نیولې وې تول فکر یې دې ته وو چې په لاره کې یې پولیس ونه نیسي. دا وهم ورسره وو چې د بوتل ګوزار سخت و، که ډایریکټر مړ وي نو د قتل د سزا نه به څنګه تښتي.

اعظم ، ورځې په لاره کې تېرې کړې او لاهور ته چې رانږدې شو نو زړه یې و څه ارامه شو. په لاهور کې یې یوه ورځ دمه وکړه او چې یې جامې بدلولې نو د کوټ په جیب کې هاغه لیک وموندلو چې د بمبی نه د را و لو پر وخت یې ډاکې نه اخیستې و. د لیک په لوستلو یې زړه بیا نارامه شو. ښاپېرۍ ورته د جانۍ د واده خبره کړې وه. د هغې واده د جمعې پر ورځ و، د اعظم نه ځې او تاریخونه خطا شوی وو. د سرای واله نه یې پوښتنه وکړه نو هغه ورته وویل صبا د زیارت ورځ وه.

ظم سهار وختي له هوټله ووتلو په زړه کې یې هوډ کړې وو چې د جمعې په سه ه ارو مرو پېښور ته ځان رسوي. . ګاډې ټکټ یې واخیستو او پخپله په انتظار کیناستو. په ټیشن کې یو کس نورو نه لګیا و چې په هندوستان کې د مسلمانانو وژنې پیل شویدي.

ketabton.com - The Digital Library

اعظم . اخبار خرڅوونکي نه يوه ورځپاڼه واخيسته او بيا ټولې پاڼې يې ولوستلې. د .ه ګاډې چې د ډېلي نه راتلو په لاره ځنډيدلی و.

د عابدې زوی شاجهان چې له کوره وتلو نو مور ورته يو ليکلی غام په جيب کې کېښودو او ورته يې وويل، " ښاپېری ترور ته يې په لاس کې ورکړې." ـاه جهان به داسې ځينې کاغذونه ی ته وړل، ځينې به ترې هېر شول. پدې کې به عابدې د وې يا د بلې ښځې ناروغي ليکلی وه او ښاپېری به يې په ليدو ورته دارو درمل برابر کړل.

ـاه جهان د ټانګې کوچوان ته د رام چند کلنيک ته د ورتلو وويل، ـې هلته ورسيدل نو څه ګوري چې د کلنيک مخې ته په يوې لوی لاری، د رام چند د کور شيان باريدل. شاه جهان ترور پسې لټه وکړه خو هغه له کوره نه وه راغلې او چا ورته وويل چې نثار او رام چند کچرو ته ورغلی دی چې دا کلنيک به اوس د نثار شي. ـاه جهان بېرته ټانګې ته ورمنډه کړه، کوچوان اسپې ته چابک راخلاص کړو او شاه جهان چې پخ ل ځای کيناستو نو ورته يې وويل، " زه د خيره...کانګريسان روان شول." داخبره هغه په کلينک کې د چا له خلې اوريدلې وه.

ـ څو ورځې وروسته د رام چند کلنيک بورډ لرې شو او د هغې پر ځای په شنو او سپينو رنګ ونو يوه نوی لوحه خلکو ولوستله.

" نثار کلنيک برای زنانه و مردانه"

ketabton.com - The Digital Library

نثار لومړی ښځې شډ ینې اوس د ښاپېرۍ وجود منلی و. بو څه
ډه د ښار لوی کور ته تلله راتلله خو اخر یې فیصله وکړه چې دا
به په کلي کې اوسیږي. اپیرۍ او نثار خپله کډه لوی کور ته
یوړه نو زهره هم خپل کور لوښي لرګي راټول کړل. د هغې په
ر کې ډېر شیان نه وو، خو څه چې یې په تېرو کلونو کې په
ار کې اخیستي وو، ه یې د جانۍ لپاره کېښودل. د کلي کور
یې بارانونو وهلی و هغې په جوړولو یې ډېرې پیسې ولګیدې.
اپیرۍ به ورته وویل چې هاغه کور کې دې زمیندار کینوي چې
ر ورله ساتي، خو زهره پخپل کور کې پردي کسان نه غوښتل.

بیا یوه ورځ چې یوسف د دې کور ته راغلو نو خپله ورینداره یې
هم راوستله. زهره یو څه شک منه شوه او د ډوډۍ نه وروسته دا
، یې په باور بدل شو کله چې د یوسف ورینداره ترینه د جانۍ
غوښتنه وکړه. زهره لږه حیرانه پاتې شوه، یوسف په عمر کې د
نۍ نه ډېر مشر و، خو سپین ږیری نه و. د دوو دیرشو کالو و،
وکري یې پخه وه او تنخواه یې دومره وه چې په ښار کې یې ښه
ژوند کولې شو. زهره ورته وویل چې دا به د لونو او زوی سره
صلاح کوي.

ښاپیرۍ او عابدې دواړو د دې مخالفت وکړو چې دوی دواړو ډېرې
وړې واده شوې وې. دوي نه غوښتل چې جانۍ هم د ژوند ښه
څه د سخرګنې په خدمت تیره کړي. اپیرۍ خو لا تر اوسه
جانۍ ماشومه ګڼله او ورته به یې نانزکې راوړلی. محبوبې هم

ketabton.com - The Digital Library

زهره ته نصيحت پیل کړو ېې يوسف تر جانۍ ډېر مشر و. خو زهره اوس د اعظم نه ناهیلی شوې وه. ځان ورته ډېر زوړ ښکاریدو، داسې یې ګڼله چې جانۍ واده کړې نو دا به بېرته کلي کې ژوند پیل کړي. يوسف یې را وبللو او ورته یې وویل، " که په ښار کې کور اخلې نو زه درله لور درکوم، ما لور په ښار کې لویه شوې ده او د کلی د کارونو نه ده." يوسف ورته غاړه ښوده، نو زهره ټول خپلوان خبر کړل.

جانۍ د لویې کوټې د دیوالونو نه د فلمي ستورو تصویرونه لرې ل او ښکته پر ځمکه یې ایښودل. رګي په یو لوی صندوق ، يې د اعظم شیان راټول کړې وو. یرو څو میاشتو راهیسې هغه بره په کوټه (چت) نه وه ختلی، په سخته ګرمۍ کې هم هغه ښکته په برنډه کې به اوده کیده. اعظم چې کله راهیسې بمبئ ته تللی و، جـ ی به شپه او ورځ هم دا فکر کاو ېې که دې په کوټه سیل نه کولی نو اوس به یې ورور په کور کې وی. ـ مور ویښته به یې داسې په یو مخ نه وی سپین شوی.

اوس د هغې د واده لپاره تیارې کیده. مور یې د دی نیم شیان لا وا د يوسف کور ته استولی وو، د اعظم د لرګي صندوق به د ېبوبې په کور کې ایښودل کیدو او زهره ورته ویلی وو چې تر ږدیګر دې د ورور ، شیان پکې کېږدي چې مزدوران یې یوسي. ی ته په دیوال لګیدلی د ټولو ستورو نومونه معلوم وو، " نسیم پرې چهره" د هغې ډېره خوښه وه. پدې تصویر کې هغه سر

ketabton.com - The Digital Library

تر ښنو ښکاریده، شهزادګۍ جامې يې پر غاړه وې او په اوږه يې یوه کوزه نیولی وه. یو ستوری "بهارت بهوشن" نومیدو، یو "سهراب مودې" و یوه ښځه "ګیتا بالی" نومیده چې د اعظم په ظر جانۍ ته ورته وه. و جانۍ به ت ، ورسره جنګ کاوه چې هغه دومره بدرنګه نه ده. د فلمونو دا ب تان اوس جانۍ ته په سجده وو د " لال پاچا سیګریټ" سره ښاپېرۍ هم له دیواله راوالوتله او د ترګو په رپ کې د لړګي د صندوق په خیټه کې ورکه شوه. جانۍ ته د هر یو تصویر سره د خپل ژ ند ښې شیبې په ورکیدو ښکاره شوې. د صندوق سر يې بند کړو او د هغې د پاسه کیناسته. د هغې د سترګو اوښکې چې تر اوسه يې په خاموشۍ څپې وهلې، نابېره په شور شوی. جانۍ له خولې بې واره د اعظم نوم راوتلو او هغې خپل مخ په دواړو لاسونو پټ کړو. یا تر ماښامه د دې سترګې وچې نشوی، د نکریزو جیګو ورسره ټوکې او ملنډې وهلی خو هیچا د دې د زړه غوټۍ ل نه کړې شوه. ښاپېرۍ او عابده له موره دومره خپه وې چې نکریزو ته هم رانغلی. محبوبې د زهره سره پټ پاللی و او د تل په شان ورسره ولاړه وه. د یوسف مور مړه وه او پلار يې ډېر بوډا و.، دواړه خویندې يې واده وې.

هغه له کوره جانۍ ته په یو صندوق کې ځو ړې جامې راغلی ، چې د محبوبې په نظر ټول بې ډوله وې. ګلابي کمخواب د ړې سره دوه بنارسي لوپټې وې، یو زرغون او بل اودې رنګه،

ketabton.com - The Digital Library

شین کمیس سره ژېړ پرتوګ او نارنجي لوپټه وه. زهره یوسف
ه کلکه ویلي وو چې د مړی ښځې جامې او کالي به د هغې لور
ته نه راوړي. نو ځکه یوسف پخپله د ښار په بازار کې هر څه
چې مناسب ولیدل اخیستي وو. زهره اوس پدې غم کې نه وه چې
ور جامې یې څنګه وې، هغه پدې خوشاله وه چې د اوږو پیټې
به یې سپک شي. یوسف چې کوم کور په کرایه کړې و، هغه د
دې له کور غټ او پاک و، دوه کوټې یې ښکته او دوه بره وې. د
ړبو پمپ پکې لګېدلی و او فرشونه یې هوار وو. یوسف پدې کور
ې کرسۍ میزونه او دوه غټ پالنګونه هم ایښي وو. زهره د
ېړۍ په دویم واده کې له کلي هیڅوک نه وو رابللی، خو اوس د
ځانۍ په واده کې یې ټول خبرکړې وو.

اور ، ښار ته رانږدې و، یوسف خپل وړوکې صندوق لا پخوا
تیار دروازې سره جوخت ایښي وو. تلوسه یې دومره ډېره وه
ې له خدایه یې وزرې غوښتلې. خپلې ګړۍ ته به یې بیا بیا کتل،
. جمعې ماسپښین و، دوه بجې وې، اورګاډی د ټیشن ته په تانګه
کې د دوی تر کوره لږ لار وه او د ده پوره باور و چې ځانۍ به
پله په ډولۍ کې کینوي. هغه ته د ښار د ودونو دود معلوم و. د
شپې لسو بجو نه وړاندې چا ډوډۍ نه خوړله، تر څو چې میلمنو
ډوډۍ خوړله، ناوې به تیاره وه. د شپې ناوخته به یې په ډولۍ کې
کینوله او د ورا خلک به په پښو ورسره تر کوره تلل. هغه ته د
خپلو ځینو م رو د خپلوانو ودونه را یاد شول. اډی چې لږ نو
م ورو او د تم ځای ځمکې ته برابر شو، نو اعظم یو قلي ته

اشاره وکړه چې په سور کمیس او خر پټکي کې له پلیټ فارم نه ده ته کتل. ـِ ي څلور نور قلیان ورو ورو ګاډی ته ور نږدې کیدل.

عظم د ګاډی د ودریدو نه وړاندې دروازه پرانیستـ ، او ټوپ یې وهلی و، تر څو چې قلی د صندوق تانګې ته رساوه، دې د کوچوان سره مخامخ سیټ کې ناست او هغه ته یې د خپل کور لاره ښودله. ـه په منډه شوه نو کوچوان د اعظم نه پوښتنې پیل کړې، ـې ترینه د هغه ګاډی پوښتنه وکړه جې له امرتسره لاهور ته په لاره لوټ ، او ټول مسافر یې وژل شوی وو. اعظم ورته وویل، " نه یم خو پرون د لاهور نه ټول ګاډي بند وو. زه پرون دول جې پدې ګاډي کې سپور شوی وم."

اعظم درې بجې د خپل کور په ـوځه ور دننه شو او په لاره کې ـاتو پټاسو او د ژیړو ګلونو پاڼو ورته په چیغه چیغه فریاد کاو چې ـانی پدې لاره تللی وه. ـر سره جوخت په میدانی کې دیګ ـونکو خپل لوښې را ټول کړې وو، ټولی سکروټې ایرې شوې ـ او د کوڅې یو څو ماشومانو یو بل پسې منډې وهلې، هغه د خپل کور دروازې ته ودریدو نو زړه یې یو درز وکړ، هلته جرنده ځوړنده وه. اعظم دا جرنده وپیژندله، دا د هغوې نه وه، دا د کور د خاوند وه. عظم هم هلته پښه نیولی ولاړ و او پخوا د دې چې د دروازې سره یې ډغرې وهلې وی، چا د هغه په اوږه لاس کیښودو، دا محبوبه وه.

ketabton.com - The Digital Library

ـانی په سور پالنګ ناسته وه، کله کله به يې له خولې سلګۍ
راوتله، چې د اعظم نوم به ورسره مل وو.

ز هره د مناف په تانګه کې کلي ته روانه وه. د لور ژړا يې اوس
وريده، جانۍ د ناوې په شان نه ژړل، هغې چيغې وهلې، ورور
پسې يې ژړل، د مور له غيږې، نه جدا کيده. صمد او نثار په
زوره ډولۍ کې کينولې وه. ز هره ته اوس د خپلو اوږو پېټی نور
هم درووند معلوميدو. ـګه چې کلي ته ور نږدې شوه نو مناف
ـې پوښتنه وکړه، "هديره کې به ايساريږو؟"

ـهره په زړه لکه چې چا نوکاري لګولی وي، هغې مناف ته مخ
وګرځوو او ورته يې وويل.

"اوس ناوخته دی...کلي ته ور درومه."

پای

ketabton.com - The Digital Library

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English